

Pouke
iz Biblije

TRAVANJ
SVIBANJ
LIPANJ
2026.

Produblјivanje odnosa s Bogom

PRODUBLJIVANJE ODNOSA S BOGOM

Nina Atcheson

Produblјivanje odnosa s Bogom

Pouke iz Biblije

Travanj, svibanj i lipanj 2026.

Sadržaj

1. Suočavanje sa stvarnošću
2. Poznavati Boga
3. Oholost nasuprot poniznosti
4. Uloga Biblije
5. Kako proučavati Bibliju
6. Ratnici molitve
7. Molitva u praksi
8. Imati vjeru
9. Grijeh, Evanđelje i Zakon
10. Pokajanje i oprost
11. Zastoji na putu
12. Govorite o Njemu
13. U vječnosti

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 2/2026.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • *Odgovorni urednik:* Neven Kláčmer • *Urednik:* Mario Šijan • *Prijevod:* Tamara Babić • *Lektura:* Marijan Malašić • *Korektura:* Ljiljana Đidara • *Prijelom:* Brankica Vukmanić • *Tisak:* Znaci vremena, Zagreb

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 2/2026

Nina Atcheson, Growing in a Relationship With God

Produblјivanje odnosa s Bogom

Bilo da ste odrasli kao adventist ili adventistica sedmoga dana ili da ste novi u vjeri; bilo da ste pročitali mnogo ili malo biblijskih pouka za odrasle, uostalom, gdje god da se nalazite u duhovnom smislu danas, tema o tome kako izgrađivati prisni odnos s Bogom od presudnog je značenja.

Ta tema utječe na sve druge. Vaša slika o Bogu možda je postala mutna ili nejasna. Ako je tako, molite se za veću jasnoću dok budete proučavali. Možda ste se pitali kako osvježiti svoj život posvećenja (molitve i proučavanja Biblije), ili ste možda razmišljali o nekim drugim područjima koja utječu na vaš odnos s Bogom kao što je uloga oholosti i poniznosti, vjere i znanja, grijeha i Božjeg zakona, pokajanja i oprosta, prevladavanje smetnji i prepreka i kako ohrabriti druge u njihovom hodu s Bogom.

Vaš odnos s Bogom najvažniji je odnos. Nemojte odgađati njegovu izgradnju; učvrstite ga i učinite koliko je god moguće prisnijim. Sada — ne u neko vrijeme u budućnosti — sada je pravi trenutak da poradite na tom odnosu koji će utjecati na sve drugo: na vaš brak (ako ste u braku), vaše roditeljstvo (ako ste roditelj), vaša prijateljstva, vaše financijske odluke, slobodno vrijeme, želje i težnje... i naravno, na vašu vječnu budućnost.

Bog želi biti u aktivnoj vezi s čovječanstvom i budući da ova tema prožima cijelu Bibliju, ima mnogo različitih kutova, događaja i biblijskih odlomaka koji su mogli biti izabrani za njezino proučavanje. Međutim, s obzirom na narav ovog našeg priručnika za biblijsko proučavanje, možemo obraditi samo ograničen broj.

Bez obzira na vaš odnos s Bogom danas, ove sam pouke sastavljala imajući vas na umu. Moja je želja da tijekom ovog tromjesečja, ovih trinaest kratkih, usko usmjerenih pouka ponovno probude vašu ljubav i posvećenost Isusu Kristu dok budete tragali za Njim. S obzirom na to da se tema ovih pouka odnosi, ona je napisana malo drugačije od prethodnih. Pouke su sastavljene u malo osobnijem tonu jer govore o Bogu koji je Osoba i koji želi upoznati vas osobno.

Vaš odnos s Bogom najvažniji je odnos. Nemojte odgađati njegovu izgradnju; učvrstite ga i učinite koliko je god moguće prisnijim.

Ellen G. White piše: “Takav je život najveće od svih čuda.” (*Isusov život*, str. 331; u izvorniku 407) Biblija upotrebljava metaforu utrke kojom opisuje životno putovanje s Bogom. Naša nagrada je neraspadljivi vijenac (1. Korinćanima 9,24.25) i vječni život s Bogom. Naša duhovna utrka je maraton, a ne sprint. Ima trenutaka kad prestanemo trčati, ili čak padamo. To se događa, a kad se dogodi, trebamo jednostavno ustati i nastaviti dalje. Moramo ostati na stazi usprkos kušnjama i teškoćama koje neizbježno dolaze (Hebrejima 12,4-11). Osim toga, u toj utrci nismo sami. I drugi trkači koji vole Isusa i Njegovu Riječ trče s nama. Što je najvažnije, Isus je obećao da će nam dati Pomoćnika. “Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer niti ga vidi niti ga poznaje. Vi ga poznajete, jer boravi s vama i jer će biti u vama.” (Ivan 14,16.17)

U životnoj utrci, dakle, nismo sami — Pomoćnik ne samo da je s nama, već i prebiva u nama, da bi nas osnažio i održao na nogama dok trčimo pogleda čvrsto uperenog u “začetnika i završitelja vjere, u Isusa” (Hebrejima 12,2).

Dok pišem, molim se da nas Duh Sveti pokrene kao pojedince i kao svjetsku Crkvu kako bi nas približio Bogu kao nikada prije. Jer nema ničega važnijeg nego da budemo u prisnom odnosu s Bogom.

Stoga istražujemo zajedno, učimo, volimo i prebivajmo u Njemu.

Nina Atcheson voditeljica je nastavnog plana i programa i viša urednica programa *Subotnje škole pod nazivom “Alive in Jesus” pri Generalnoj konferenciji*. Ona nadahnjuje i osposobljava druge da upoznaju Boga duboko i osobno, preko Njegove nadahnute Riječi. Nina Atcheson udana je za Matta i zajedno imaju troje djece tinejdžerskog uzrasta.

Suočavanje sa stvarnošću

“Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi!” (Ivan 15,9)

Biblijski tekstovi: Otkrivenje 3,14-22; Otkrivenje 4,9-11; Postanak 2,7; Postanak 3,8-10; Jeremija 31,3.4; Ivan 15,1-11; Rimljanima 8,9-11.

Kako biste opisali svoj odnos s Bogom? Je li dinamičan i snažan? Ulažete li u taj odnos istražujući Njegovu nadahnutu Riječ i obraćajući Mu se kao Prijatelju? Ako to činite, koliko vremena odvajate na to?

Osjećate li potrebu da govorite drugima o svojem odnosu s Bogom zato što je to najljepši odnos u vašem životu? Ili je, naprotiv, vaš odnos s Bogom oslabio tijekom vremena? On postoji, istina, i vi se povremeno uključite, ali iskreno, vaša veza nije više toliko snažna. Ili ste možda negdje između, u odnosu koji Biblija naziva “mlakim” (Otkrivenje 3,16).

Jeste li se ikad zapitali što anđeli misle ako u svojem životu ne obožavamo našeg Spasitelja i Otkupitelja, s gladnim srcem i željnim umom da Mu svakog dana budemo sve bliže? Jer odnos s Bogom doista mijenja sve — i ovdje i u vječnosti.

Razmislimo ovoga tjedna o trenutačnom stanju našeg odnosa s Bogom i pogledajmo kakav savjet Biblija ima za nas. Ne možemo napredovati prema nečem boljem sve dok se iskreno ne preispitamo i ne poslušamo rješenje koje iznosi Isus.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 380—391.

NAŠE STANJE

Jeste li se ikad zapitali što bi Isus rekao kada bi trebao opisati vašu vezu s Njim u ovom trenutku? Možda bi rekao da je čvrsta, ili da je bila čvršća u prošlosti. A jeste li se ikad zapitali što bi Isus rekao kada bi trebao opisati svoj narod u ovim posljednjim danima? On to zapravo i čini u Otkrivenju 3,14-22.

On izjavljuje za sebe da je “Vjerni i Istiniti Svjedok, Početak Božjega stvorenja” (Otkrivenje 3,14). Vjerni i istiniti svjedok ne laže, već govori otvoreno i iskreno.

Pročitajte Otkrivenje 3,14-17, gdje Isus opisuje duhovno stanje svojeg naroda. Koliko vjerno ovaj ulomak opisuju vas osobno?

.....

Isus nama, kršćanima koji žive u posljednjim danima, kaže da nas poznaje. Mi nismo ni vrući ni hladni jer nam, s našeg stajališta, ništa nije potrebno. Dani i tjedni prolaze, mi provedemo nešto vremena s Bogom tu i tamo i mislimo da je to dovoljno. Ali nije. On nam je zapravo očajnički potreban, i to mnogo više nego što uvidamo. Kad bismo samo mogli ljubiti Isusa i živjeti za Njega ili svim srcem ili nikako. To bi iz Božje perspektive bilo bolje nego da smo mlaki. Isus kaže da će nas izbljuvati iz svojih usta jer smo toliko neukusni. Ali On to još uvijek nije učinio i sada traži od nas da neodgodivo donesemo neke hrabre odluke.

Što nam On savjetuje u Otkrivenju 3,18.19?

.....

U stara vremena “kupnja” je podrazumijevala trampu, odnosno razmjenu dobara. Ovdje nam Isus nudi velikodušnu razmjenu — da svoju bezvoljnost razmijenimo za Njegovo zlato, Njegovu bijelu odjeću i Njegovu pomast za oči. On nas želi učiniti bogatima u Njegovim očima, pokriti nas savršenim ogrtačem svoje pravednosti i otvoriti naše oči za istinu kako bi trajni odnos s Njim promijenio apsolutno sve. On nam nudi sve što nam treba, jer to što nama treba mi ne možemo priskrbiti sami. Jedino On to može, a i hoće, ali samo ako mi na to pristanemo.

Ako vam je bolno zagledati se u sebe i svoje duhovno stanje, kakvu vam nadu nude biblijski redci koje smo razmatrali danas?

PRIJEKOR, POKAJANJE I NAGRADA

“Ja korim i karam sve koje ljubim”, kaže Isus u Otkrivenju 3,19. “Prema tome, budi revan i obrati se!” Nitko od nas ni na sekundu ne bi mogao s pravom reći da Isus ne mari za nas ili našu budućnost. Isusu bi bilo puno lakše da odustane od ljudskog roda i da ne prođe bolnom stazom koju je izabrao ovdje na Zemlji. Upravo zato što nas tako duboko voli, On nas kori u našem sadašnjem stanju. On želi mnogo jaču i dublju vezu s nama. Nije zadovoljan našim promjenjivim stavovima i pristupom: “Doći ću k Njemu kad mi bude potreban.”

Isus nas kori za naše dobro. On nas poziva da se pokajemo. Ali ne možemo se pokajati ako ne uvidimo da nešto nije u redu. On nam je zapravo točno rekao što nije u redu s nama — mislimo da smo bogati, ali On nam kaže: “A ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol.” (Otkrivenje 3,17)

Pročitajte Otkrivenje 3,20. Što nam je tu obećano? Što moramo učiniti da bismo primili to obećanje?

.....

.....

Pred nama je tako lijepa i iznimna jezična slika. Bog, vladar svemira, želi večerati s vama, sa mnogom. Isus želi obostrano sudjelovanje i razgovor uz dobru hranu. To je opis bliskog, trajnog odnosa, i On nas poziva da imamo takav odnos s Njim.

Isus strpljivo čeka i kuca na vrata vašeg srca. Možda ste vidjeli takve slike u knjigama za djecu — visokog, blagog Spasitelja koji nježno kuca. On ne ulazi na silu i ne prisiljava vas da razgovarate s Njim. Ne nameće vam se kad nemate vremena ili ste zauzeti. Međutim, vrijeme je kratko i zato ako Ga čujete, otvorite vrata. Tada će On zakoračiti u vaš život. Ova metafora pokazuje kakav odnos Isus želi imati sa svakim od nas. I onda, jednog dana, kad se susretnete s Isusom licem u lice, kada položite svoju krunu pred Njegove noge u činu obožavanja i proslavljanja s tisućama i desecima tisuća drugih koji se klanjaju Stvoritelju (Otkrivenje 4,9-11; 5,11-14), kada se osvrnete na svoje zemaljske kušnje i shvatite koliko su bile beznačajne — mislite li da ćete u tom trenutku imalo zažaliti zbog vremena koje ste proveli s Isusom na Zemlji?

Isus kuca upravo sada. On vas poziva. Vi, međutim, morate donijeti svjesnu odluku i otvoriti Mu svoje srce. Kako vas pogled na križ i razmišljanje o njegovom značenju može nadahnuti da donesete takvu odluku? Kako vas pogled na križ i razmišljanje o njegovom značenju može nadahnuti da donesete tu odluku?

VJEČNA LJUBAV

Pošto je opisao naše stanje bezvoljnosti, Isus nam kaže da to mora prestati. “Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.” (Otkrivenje 3,21) Za neke od nas to bi mogla biti najveća bitka s kojom će se ikada suočiti — jednostavno sagledavanje svoje slabosti i samodovoljnosti očima koje vide; prihvaćanje Isusovog prijekora; pokajanje i primanje ogrtača Isusove pravednosti koja nas pokriva.

Zadivljujuće je što Isus razumije našu uspavanost, mlako stanje i poistovjećuje se s nama (što ne znači da je Isus ikada bio mlak). On kaže: “Onomu koji pobjeđuje ... kao što i ja pobijedih.” (Otkrivenje 3,21 — Varaždinska Biblija) Zato što je umro da bi nas spasio, Isus je pobijedio grijeh i kaznu povezanu s njim. On razumije bitke s grijehom s kojima se suočavamo i obećava nam da će nam pomoći.

Mnogi ljudi u Bibliji odazvali su se na Božji poziv u zavjetni odnos s Njim. To je sveobuhvatni narativ ili tema cijele Biblije. Kada pogledamo neke od tih ljudi, možemo vidjeti da je Bog s njima stupao u odnose na različite načine u različita vremena.

Čemu nas ti izvještaji uče o tome u kakve uzajamne odnose Bog stupa s ljudima u različitim situacijama?

- Postanak 2,7; Postanak 3,8-10
- Postanak 5,24
- Postanak 6,13
- Postanak 12,1-4
- Izlazak 34,29

Bilo da je Bog fizički hodao sa svojom djecom, ili je samo razgovarao s njima, On je oduvijek želio biti u bliskom odnosu s ljudima. Kakav god bio vaš odnos s Bogom danas, On želi biti blizu vas. O tome možemo čitati u Jeremiji 31,3.4: “Iz daljine mu se Jahve ukaza: ‘Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost. Opet ću te sazdati, i bit ćeš sazdana, djevice Izraelova.’”

Bilo da vaš dan u ovom trenutku počinje ili završava, Bog vas traži i čeka želeći vas približiti sebi. On želi izgraditi — ili obnoviti — vaš odnos s Njim. Ako do toga ne dolazi, krivica je na vašoj, a ne na Njegovoj strani.

Što u vašem životu u ovom trenutku, ako se ne svlada, može ometati, pa čak i onemogućiti vaš odnos s Bogom?

PREBIVANJE

Učenici su pratili Isusa niz usko stubište iz gornje sobe na ulicu. Dok su zajedno išli prema Getsemaniju, u jednoj od najznačajnijih noći u zemaljskoj povijesti, vjerojatno nisu bili ni svjesni koliko su pronicave bile neke od posljednjih riječi koje im je Isus uputio u gornjoj sobi.

Što je Isus rekao u Ivanu 15,1-11?

.....

Te riječi, koje je izgovorio sam Isus, opisuju kako izgleda blizak odnos s Bogom. Zapazite riječ koja se ponavlja ne dvaput, već deset puta: *ostanite (prebivajte)*. Ostatu u Isusu znači živjeti u vezi s Njim.

Dok se suočava s križem, Isus ne samo što naglašava veliku važnost prebivanja u Njemu, već jednostavno i jasno iznosi kako to izgleda u našem životu s praktične strane.

Isus je trs, mi smo loze. Kao ishod našeg prebivanja (povezanosti) s Njim, na našim će mladicama rasti plod. Mi sami ne možemo učiniti da plod raste. Ponekad samo prividno prebivamo u Njemu, a dokaz za to bit će nedostatak ploda i naše će se grane na kraju osušiti. Ako usahnemo, Vinogradar će konačno odsjeći naše mladice. Međutim, donosili mi plod ili ne, naše će mladice svakako biti orezane.

Svi se suočavamo s izazovima i bolnim trenucima. Ako prebivamo u Njemu, ti će trenuci, na duže staze, učiniti da donosimo više ploda. Plodnost potvrđuje tko smo (jesmo li učenici). Mi rađamo plod Njemu (a ne sebi) na slavu. Prebivanje u Isusu podrazumijeva držanje Njegovih zapovijedi, koje su odraz Njegovog divnog karaktera nesebične ljubavi. Prebivanje u Isusu donosi veliku radost. Prebivati u Isusu znači činiti ono što On traži od nas, kao naš odaziv Njemu. "Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške." (1. Ivanova 5,3)

Ako bolje razmislimo, prebivanje u Isusu jedan je od protuotrova za naše laodicejsko stanje (Otkrivenje 3,20; Ivan 15,4). To je velika tajna ispunjenog i smislenog života na Zemlji i u vječnosti, pa ipak lako zaboravljamo Isusov savjet.

Na kraju krajeva, Isus kaže svakome od nas: "Kao što je Otac mene ljubio, tako sam i ja vas ljubio. Ostanite u mojoj ljubavi." (Ivan 15,9) Isusova ljubav najjača je nit koja nas privlači k Njemu i kad spoznamo tu ljubav, bit ćemo duboko pokrenuti da na nju uzvratimo ljubavlju prema Bogu i drugima.

SOK

Prebivanje u Kristu ponekad nam izgleda teško ostvarivo. Možda smo svjesni da nam je to potrebno, ali nas užurbanost života uvlači u svoje tokove i sve nam se to čini preteškim. Slijediti Boga za neke je najteži od svih tereta, posebno za one na koje netko vrši pritisak ne bi li ih natjerao na to. Ta vrsta pobožnosti liči na mukotrpan posao jer se sve svodi na izvanjske postupke umjesto na ono što je u srcu. A zapravo ništa ne može biti dalje od onoga što Bog zapravo želi, a to je odnos koji se temelji na uzajamnoj ljubavi, a ne samo na pravilima — odnos za koji smo se dragovoljno opredijelili (i u kojem je On prvi izabrao nas) na osnovi ljubavi i slobode izbora.

Ponekad možemo biti djelomično povezani s Trsom, ali ne i prebivati u Njemu svakim vlaknom svojeg bića. Možemo ići u crkvu, moliti se i činiti ono što znamo da je ispravno, a u sebi se osjećati suho i usahlo. Činjenica je da ne možemo natjerati sebe da prebivamo u Isusu ništa više nego što se mladica može sama nacijepiti na trs. Bog je prvi ljubio nas, On je načinio prvi korak. Naš odgovor je uvijek samo reakcija na ono što je Bog prvi učinio za nas.

Ako pogledate kako vinova loza preživljava zimu, saznat ćete zadivljujuću istinu — pupoljci na mladicama dehidriraju i izoliraju se od sustava za rast biljke sve do proljeća. Kada tlo otopli, korijenje upija vodu i sok počinje strujati kroz trs sve do pupoljaka, u kojima onda pokreće rast. Sve dok sok ne poteče kroz lozu, do rasta ne dolazi.

Sok vinove loze sličan je djelovanju Duha Svetoga u našem životu. Mi možemo izgledati kao osušene mladice, ali kad odlučimo provoditi vrijeme s Bogom, Duh Sveti struji u nas kao sok iz korijena biljke i vraća nas u život da bismo počeli rasti. Kao što trebamo svjesno odlučiti prebivati u Isusu, na isti način moramo tražiti i da Duh Sveti (životni sok) prostruji kroz naš život.

Pročitajte Luka 11,13; Jeremija 31,3; 1. Ivanova 4,19; Rimljanima 8,9-11. Koja se ključna poruka za nas tu nalazi?

.....
 Duh Sveti donosi rast i omogućava nam da napredujemo i da ostane-
 mo povezani s Trsom. Svakodnevno se trebamo moliti da Duh Sveti:

- ◆ bude naš Utješitelj (Ivan 14,16-18; Varaždinska Biblija).
- ◆ da nam otkrije Isusa (Ivan 15,26).
- ◆ da nas osvjedoči o grijehu (Ivan 16,7.8).
- ◆ da nas uputi u svu istinu (Ivan 16,13).

Pročitajte tu listu ponovno. Na koji način svaki od tih područja djelovanja Duha Svetoga utječe na vaš odnos s Bogom?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Još prije nego što smo se rodili, Bog nas je volio. Želio je da Ga upoznamo. On traži za nama kao dobri Pastir i poziva nas da prebivamo u Njemu svakog dana. Trebamo samo odlučiti da Mu se odazovemo i da onda svoje bijedno laodicejsko stanje zamijenimo za Njegove dobre darove (vidi Otkrivenje 3,18.19). Kao što mladice vinove loze sporo rastu, tako i naš odnos s Bogom može napredovati ravnomjerno i polako, ili naglo procvjetati kao ishod prijeko potrebne kiše. Bez obzira na tempo kojim rastemo i na količinu plodova koje donosimo u svojem životu, trebamo se svakodnevno napajati "sokom", odnosno Duhom Svetim, da bismo osigurali trajnu povezanost s Isusom.

"Biti u Kristu znači stalno primati Njegovog Duha; to znači život potpune predaje Njegovoj službi. Provodnici koji povezuju čovjeka i Boga moraju biti stalno otvoreni. Kao što loza stalno crpi sok sa životodavna trsa, tako se i mi trebamo čvrsto držati Isusa i vjerom primiti od Njega silu i savršenstvo Njegovog karaktera." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 561; u izvorniku 676)

"Kako se suha, nepovezana mladica može sjediniti s matičnim trsom? Kako ona može imati udjela u životu i ishrani žive loze? Jedino tako što se nacijepi na lozu, tako što se dovede u najbliži mogući odnos. Vlakno po vlakno, žila po žila, mladica čvrsto prijanja uz životodavni trs, sve dok se život trsa ne sjedini s mladicom i mladica ne počne donositi isti plod kao i trs." (Ellen G. White, *Manuscript* 67, 1897.)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Osvrnite se na svoj život. Možete li izdvojiti neke životne događaje koji su vas uljuljkali u laodicejsko duhovno stanje? A koji su vas događaji doveli bliže Bogu?

2. Ellen G. White govori o "stalnom primanju Njegovog Duha". Koliko se često molite za Duha Svetoga? Što bi se promijenilo ako biste svakog dana primali Duha Svetoga?

3. Što bi se moglo promijeniti kad bismo se kao crkva usrdnije i redovnije molili za Duha Svetoga?

4. Budite potpuno, čak i bolno iskreni prema sebi kad je riječ o vašem odnosu s Bogom. Koje svjesne odluke morate donijeti da biste imali s Njim bliskost kakvu On želi, ali je vi sprečavate?

Sažetak: Prije nego što počnemo rasti u odnosu s Bogom, prvo moramo zastati i razmisliti kakav je naš trenutačni odnos s Njim. Ako je laodicejski ili ako naše mladice ne cvatu, Isus ima savršeno rješenje za naše duhovno stanje — da prebivamo u Njemu.

Poznavati Boga

“A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3)

Biblijski tekstovi: Postanak 3,1-5; Levitski zakonik 20,26; 1. Samuelova 2,2; 1. Ivanova 4,7-19; Postanak 1,1; Postanak 2,7; Matej 1,23; Matej 28,20.

Jasno razumijevanje Božjeg karaktera od presudnog je značenja za snažnu vezu s Njim. Zato ćemo ovog tjedna pažljivo razmotriti što Biblija kaže o Božjem karakteru, imajući na umu da “tama pogrešnih zamisli o Bogu obavija ovaj svijet. Ljudi više ne poznaju pravi Božji karakter. Oni su ga pogrešno shvatili i pogrešno protumačili. Upravo u ovo vrijeme treba objavljivati Božju poruku, poruku koja prosvjetljuje svojim utjecajem, poruku koja ima spasonosnu moć. Treba objaviti istinu o Božjem karakteru. Tamu ovoga svijeta treba odagnati svjetlo Njegove slave, svjetlo Njegove dobrote, milosti i istine. ... Posljednja zraka milosrdne svjetlosti, posljednja poruka milosti koja će se objaviti svijetu, bit će objava Njegovog karaktera punog ljubavi.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 285,286; u izvorniku 415)

Boga je nemoguće opisati na odgovarajući način i mi samo možemo ukazati na ono što Biblija govori o Njemu. Premda nikad nećemo znati, pogotovo ne sada, sve što se može znati o Božjem čudesnom karakteru, molimo se za to da se, što više budemo saznavali o Njemu, i naše razumijevanje i ljubav prema Njemu produbljuju da bismo Mu se poželjeli približiti u toj mjeri da Njegovu ljubav i Njegov karakter možemo odražavati drugima.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 392—397.

JASNIJA SLIKA BOGA

Biblija pruža najvjerniju, najjasniju i najdosljedniju sliku Boga. Cijela Biblija povlači u stranu veo između našeg vidljivog svijeta i onog nevidljivog, da nam pokaže odakle potječemo i kamo idemo, i da nam konačno otkrije tko je i kakav je Onaj koji svime upravlja.

Od Postanka do Otkrivenja, čitamo o jedinom pravom Bogu koji nam se otkriva preko Biblije i Isusa Krista, utjelovljenog Boga. Možemo čitati o Božjoj svemoći (Job 1,12), o Njegovom sveznanju (Izaija 46,9.10), o Njegovoj pravdi (Izaija 30,18), o Njegovoj milosti (Ponovljeni zakon 7,9), o Njegovoj dobroti i strpljenju prema nama (Rimljanima 2,4), o Njegovoj mudrosti (1. Korinćanima 2,7), o Njegovoj snazi koja se očituje u slabosti (2. Korinćanima 12,9), o Njegovom opraštanju (Matej 6,14), o Njegovoj volji za naš život (Jeremija 29,11), o Njegovoj moći da porazi smrt (Ivan 11,25), o Njegovoj vlasti (Psalam 47,9), o Njegovoj vječnoj naravi (Ponovljeni zakon 33,27) i mnogim drugim osobinama koje nam pružaju obilje razloga da Ga ljubimo i budemo u neprekidnoj vezi s Njim. Što više budemo saznavali o Bogu i o tome kakav je On, više ćemo Ga ljubiti i željeti imati blizak i trajan odnos s Njim.

Lucifer je prvi posumnjao u Božji karakter. Njegove sumnje u vezi s Božjom biti na kraju su dovele do najveće bitke u povijesti našeg svemira. Otada "Sotona stalno nastoji umove ljudi zaokupiti stvarima koje će ih spriječiti u spoznavanju Boga" (Ellen G. White, *Sujedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 645; u izvorniku 740). Sotoni je svejedno kakvu sliku o Bogu mi imamo (panteizam, ateizam, deizam itd.), sve dok ona nije ispravna.

Pročitajte Postanak 3,1-5. Koji je cilj Lucifer imao kad je razgovarao s Evom? Koje je laži o Božjem karakteru izgovorio?

.....

.....

Sve u svemu, Sotonina poruka Evi bila je sljedeća: *Bog nešto krije od tebe. On ne želi ono što je najbolje za tebe. Ne možeš Mu vjerovati.* Ellen G. White to proširuje i kaže: "Od početka velike borbe Sotonina je namjera bila da pogrešno prikaže Božji karakter i izazove pobunu protiv Njegovog Zakona." (*Patrijarsi i proroci*, str. 273; u izvorniku 338)

Na koji se način Božji karakter pogrešno prikazuje u našem svijetu? Što je još važnije, kako možda i vi ponekad pogrešno predstavljate Njegov karakter pred drugima?

BOG JE SVET

“Svetost” nije riječ koju ljudi često koriste u svojem svakidašnjem govoru, možda zato što ima tako malo toga svetog oko nas. Subota je sveti dan u vremenu, a i Bog je, naravno, svet. Ali u našem svakidašnjem životu nedostaje svetost.

Ako proučite osobine koje se najčešće povezuju s Božjim karakterom, otkrit ćete da je svetost bitna osobina Boga. Ali što to znači?

Kako sljedeći redci opisuju Boga: Levitski zakonik 20,26; 1. Samuelova 2,2; Izaija 57,15; Ezekiel 38,23?

.....

.....

Kada Biblija opisuje Boga kao oličenje svetosti, to znači da u Njemu nema nikakvog zla, da je On potpuno slobodan i odvojen od zla i grijeha. Bog je savršeno dobar od početka do kraja. U tom smislu, Božja svetost temelj je svih ostalih Njegovih osobina.

Na primjer, Božja ljubav je čista i sveta — potpuno oslobođena svake sebičnosti. Njegovo sveznanje je sveto, što znači da je oslobođeno zlih pobuda. Biste li vjerovali sveznajućem Bogu koji nije svet? Ili biste Ga se, s pravom, plašili?

Božja svemoć je sveta. Zamislite Boga koji je svemoćan, ali ne i svet. To bi možda bio moćni, zli tiranin. Samo zahvaljujući Božjoj svetosti, mi Ga možemo istinski ljubiti jer je On u potpunosti dobar. Zbog toga je svetost možda najvažnija osobina koju treba razumjeti u vezi s Božjim karakterom. Međutim, to je možda i jedna od Njegovih najpogrešnije shvaćenih osobina.

Sjetite se biblijskih junaka poput Mojsija, Izaije, Ezekiel, Daniela i Ivana, koji su stupili u Božju prisutnost. Kakva je bila njihova prva reakcija? Izuvali su svoju obuću, zaklanjali lice ili padali kao mrtvi. Kao ljudska bića, mi smo grešni i toliko nesveti da ne možemo podnijeti Božju prisutnost. Nijedan čovjek, tko god on bio, koji pogleda u Božje lice, ne može ostati živ. Kada je Ellen G. White primala viđenje, često je uzvikivala: “Svet... svet... svet”, jer je ta jedna riječ, po svemu sudeći, najbolje opisivala ono što je vidjela. A četiri Bića nemaju mira dan i noć dok ne izgovore: “Svet, svet, svet Bog, Gospodar, Svemogućí, koji bijaše, koji jest i koji će doći!” (Otkrivenje 4,8)

Bog je čista svetost i kada Mu pristupamo, moramo Ga vidjeti kao takvog. Kako vas ta spoznaja nadahnjuje? U kojem vas smislu ona izaziva da se zamislite nad vlastitim karakterom?

BOG JE LJUBAV

Riječ "ljubav" kršćani vjerojatno najčešće koriste kad opisuju Božji karakter. To je možda tako zbog izjave o Božjem karakteru u 1. Ivanovoj 4,8, koja glasi: "... jer je Bog ljubav". Ivan nije rekao: "Bog je pun ljubavi", već jednostavno: "Bog je ljubav." Ljubav je Njegov karakter, Njegova bit. Međutim, za mnoge ljude slika koju imaju o Bogu izranja iz njihove ljudske definicije ljubavi, koja je uvijek iskrivljena i nesavršena. Za razliku od toga, naša definicija treba biti oblikovana prema onome kako se Bog predstavlja i što On otkriva o sebi u svojoj nadahnutoj Riječi.

Što nam ulomak u 1. Ivanovoj 4,7-19 objašnjava u vezi s ljubavlju?

.....

Božja ljubav je savršena, dragovoljna i duboko uzajamna, kao što otkriva ponovljeni poziv da "stojimo" u Njemu u Prvoj Ivanovoj poslanici, jer "mi smo upoznali ljubav koju Bog ima u nama, i vjerovali u nju. Bog je ljubav: tko ostaje u ljubavi, ostaje u Bogu i Bog u njemu" (4,16). Bog je ljubav i stvorio nas je na svoju sliku (Postanak 1,27) da volimo i da čeznemo za ljubavlju. Na hebrejskom jeziku glavna riječ za ljubav je *hesed*. Ona opisuje Božju zavjetnu ljubav prema čovjeku, koja obuhvaća osobine kao što su vjernost, zaštitničko ponašanje, postojanost i nježnost. Drevni jezici poput hebrejskog i grčkog koriste mnoga imena za Boga, čije značenje baca svjetlo na različite aspekte Božjeg predivnog karaktera. Navest ćemo samo dva primjera: **Adonaj**: Gospodin svih, koji vlada zauvijek na osnovi Saveza (Postanak 15,2; Suci 6,15; Malahija 1,6; Psalam 97,5); **Jahve Jire**: Bog će se pobrinuti (Postanak 22,13.14 — Suvremeni hrvatski prijevod).

Na kraju krajeva, najveći izraz Božje ljubavi ogleda se u tome što je ovom svijetu darovao svojeg Sina (Ivan 3,16) koji je umro za grešnike (Rimljanima 5,8). Bog nam je to mogao i uskratiti, ali zbog svoje velikodušne, sveobuhvatne, vrhunski brižne ljubavi prema čovjeku, On je poslao Isusa na Zemlju, da bismo mi mogli samostalno uzvratiti za takvu ljubav, koja se otkriva u Njegovoj zamjenskoj smrti za nas. Isus nije samo premostio odvojenost koju je grijeh stvorio između nas i Boga (Izaija 59,1-2), već je i živio zato da bi nam pokazao Božji savršeni karakter ljubavi (Ivan 14,9; Hebrejima 1,3) i da bi sve ljude privukao k sebi (Ivan 12,32).

Mnoga Božja imena dočaravaju Njegovu svetost i ljubav. Pročitajte 1. Korinćanima 13,4-8, i na svakom mjestu zamijenite riječ "ljubav" riječju "Bog". Kako to proširuje vaše razumijevanje Božjeg karaktera? Ako biste stavili svoje ime tamo gdje piše "ljubav", kako bi to zvučalo?

BOG U DJELIMA STVARANJA

Prve riječi Biblije vjerojatno znate napamet: “U početku ... Bog.” Na hebrejskom jeziku ovdje stoji riječ Elohim. Premda se ta riječ može koristiti i za “lažne bogove”, kada se odnosi na jedinog pravog Boga, ona opisuje svemoćnog Stvoritelja koji se dovodi u vezu sa svim djelima stvaranja — nevidljivog Boga koji nadilazi našu moć razumijevanja i koji upravlja svime. On je toliko silan da nešto nastaje od samog Njegovog glasa.

Međutim, u drugom poglavlju Postanka pojavljuje se drugo ime za Boga — Jahve. To ime povezuje se s Elohimom (Jahve Elohim), s istim svemoćnim Bogom, s tim što je Jahve osobnije ime jedinog istinitog Boga, koje se često koristi kako bi se naglasilo da je Bog zapravo Bog Saveza i da se nalazi u odnosu ljubavi s ljudima koje je stvorio.

Usporedite opise Boga u Postanku 1,1 i Postanku 2,7. Što primjećujete?

.....

.....

Ovdje, na osnovi Postanka 2,7, možemo zamisliti Boga kako kleči da bi od zemlje vlastitim rukama oblikovao prvo ljudsko biće. “Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša.” To je Bog koji prilazi blizu — dovoljno blizu da u Adamove nozdrve udahne dah života. To ime, Jahve, pruža bliskiju sliku Boga, ali Mojsije u prva dva poglavlja Biblije koristi oba imena da bi nam dočarao te dvije Božje osobine.

Kako je ovo zadivljujuće! Tu vidimo Božju transcendentnost u odnosu na nas, kao Elohima, i Njegovu imanentnost, Njegovu bliskost s nama, kao Jahvu. Dobro je da razmišljamo o oba aspekta Božjeg karaktera — o Njegovoj sveukupnoj vlasti nad svime i o tome koliko nam je On blizak. Kao što je Pavao rekao Atenjanima na Areopagu: “... jer [On] zbilja nije daleko ni od jednoga od nas. Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo.” (Djela 17,27.28)

Da bismo rasli u odnosu s Bogom, važno je da nastavimo tragati za jasnom, uravnoteženom slikom o Njemu, koja se zasniva na onome što nam Biblija kaže o Božjem karakteru. Zato je važno čitati sve dijelove Biblije, umjesto da se usredotočimo samo na jedan dio. Jer što više budemo spoznavali o Božjem karakteru, to ćemo Ga više ljubiti.

Pročitajte kako Elihu opisuje neke od Božjih osobina u Jobu 36,24-33; 37. Zatim pročitajte Božju izjavu o vlastitoj svemoći u Jobu 38 i 39. Što nam ti odlomci otkrivaju o Bogu?

EMANUEL — S NAMA BOG

Ako biste nekom nekršćaninu željeli ukazati na opis Božjeg karaktera u Bibliji, gdje biste ga potražili?

Najbolji odgovor, naravno, bio bi Isus. Biblija kaže da Isus nije samo odraz Boga, već i Božja objava. Ima mnogo biblijskih tekstova koji to objašnjavaju, ali najjednostavniji je u Ivanu 14,9. Tu Isus kaže: “Tko je vidio mene, vidio je i Oca.” Dakle, da bismo saznali nešto više o tome kakav je Bog, trebamo promatrati Isusa — Njegove riječi, Njegove postupke, Njegovo ponašanje i Njegovu veliku ljubav prema čovječanstvu koja se pokazala u Njegovoj smrti i uskrsnuću.

Očeva ljubav i brižnost najjasnije su izražene preko Njegovog Sina Isusa. Ljepota Biblije sastoji se u tome što nam je Bog u njoj dao dragocjen pogled na Isusov život iz četiri perspektive, da bismo imali punu sliku o Njemu. U Evanđelju po Mateju (koje je napisao Židov za Židove), vidimo Isusa kao dugo očekivanog Mesiju koji je ispunio dana obećanja. U Evanđelju po Marku vidimo Isusa koji služi i žrtvuje se. Uvijek je mislio na druge i uvijek je bio poslušan volji svojeg Oca. U Evanđelju po Luki čitamo o tome kako se Isus osjećao u svojoj savršenoj ljudskoj naravi i svojem suosjećanju, a imamo i onaj izvještaj na početku koji nas uvjerava da je to što čitamo istinito (Luka 1,34). U Evanđelju po Ivanu vidimo utjelovljenog Božjeg Sina i pozvani smo vjerovati da je Isus doista Onaj za koga se izdaje, kako bi se u nama mogao probuditi duhovni život. Premda se sva četiri evanđelja bave istom temom, “ona ne predstavljaju stvari na isti način. Svaki pisac ima vlastito iskustvo i ta raznolikost proširuje i produbljuje znanje koje je izneseno da bi se zadovoljile potrebe svakog uma.” (Ellen G. White, *Manuscript 105*, 1900.) Koje ste evanđelje u posljednje vrijeme pročitali?

U Mateju 1,23 Isusu se daje posebno ime. Zašto je to tako značajno za razumijevanje Božjeg karaktera? Pročitajte Matej 28,20, obraćajući posebnu pozornost na njegov posljednji dio. Usporedite ta dva retka. Što primjećujete?

.....

Samo smo dotaknuli površinu te velike teme o Božjem karakteru. Bog je uzvišeniji i divniji nego što možemo i zamisliti, i mi ćemo učiti o Njemu svu vječnost.

Bog zaslužuje da Ga hvalimo zbog Njegove naravi, za ono što je učinio i što čini u našem životu. Odvojite sada malo vremena da biste uputili molitvu hvale Bogu za ono što On čini za nas. Budite konkretni i precizni u vezi s onim što vam Biblija govori o Bogu.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Bog poziva svoj narod da predstavlja Njegov karakter, ali da bismo to učinili, moramo Ga najprije sami poznavati. Najbolji način da Ga jasno sagledamo, usprkos našim grešnim ljudskim očima koje prečesto pogrešno shvaćaju Njegove svete i savršene putove, jest istraživanje Njegove Riječi, Biblije.

“Sva roditeljska ljubav koja iz naraštaja u naraštaj dolazi iz ljudskih srca, svi izvori nježnosti koji su se otvorili u dušama ljudi samo su mali potočić u usporedbi s bezgraničnim morem beskonačne, neiscrpne Božje ljubavi. Jezik to ne može iskazati, pero ne može opisati. Možete razmišljati o njoj svakog dana u životu, možete marljivo istraživati Pisma da biste je razumjeli, možete zapregnuti svaku silu i sposobnost koju vam je Bog dao da biste shvatili ljubav i sažaljenje nebeskog Oca, a ipak je ona beskonačno daleka. Možete tu ljubav proučavati vjekovima, a ipak nećete potpuno shvatiti dužinu i širinu, dubinu i visinu Božje ljubavi kad je dao svojega Sina da umre za svijet. Ni vječnost je ne može potpuno otkriti. Ali dok budemo proučavali Bibliju i razmišljali o Kristovom životu i o planu otkupljenja, ove će se velike teme sve više i više otvarati našem razumijevanju.” (Ellen G. White, *Sujedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 645; u izvorniku 740)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kad razmišljate o Božjim osobinama koje ste proučavali ovog tjedna, koja je najviše utjecala na vaše razumijevanje Boga?

2. Koje biste još Božje osobine mogli proučavati kako biste produbili i osnažili svoj odnos s Bogom?

3. Mnogi ljudi imaju iskrivljenu sliku o Bogu, koju je Isus došao ispraviti. Kako vi možete pružiti jasnu, ispravnu sliku Božjeg karaktera ljudima u vašem području utjecaja?

4. Razmotrite ponovno ono što ste naučili iz odsjeka za ponegdjeljak. Premda smo grešni i nismo sveti, Biblija iznosi i neke jasne tvrdnje o Božjem narodu koji živi svetim životom. Pročitajte sljedeće retke: 1. Petrova 1,13-16; Rimljanima 6,22; Hebrejima 12,14. Bog je svet i poziva nas da budemo sveti. Ali što zapravo znači živjeti svetim životom?

Sažetak: Od početka stvaranja Bog je želio biti u bliskom odnosu s nama. Premda je naše razumijevanje Njegovog karaktera meta sotonskih napada, Bog nam se najjasnije otkriva preko svoje Riječi i preko svojeg Sina Isusa. Na kraju krajeva, ako želimo produbiti svoj odnos s Njim, moramo imati jasnu, lijepu sliku o Bogu.

Oholost nasuprot poniznosti

“Jer svaki koji se uzvisi bit će ponizhen, a koji se ponizi, bit će uzvišen.” (Luka 14,11)

Biblijski tekstovi: 1. Ivanova 2,15-17; Luka 18,9-14; 1. Ivanova 1,9; Hebrejima 11,24-26; Luka 22,24-27; Filipljanima 2,3-8.

Svi poznajemo ponosite ljude koji misle da *nikad* ne griješe. Ili možda znate nekoga tko želi svime upravljati, tko nikada nije otvoren za poučavanje niti za konstruktivnu kritiku. Ili nekoga koji kao da je stalno s nekim u sukobu ili uživa omalovažavati druge. Kada je riječ o tome, odmah nam na um dolaze drugi, ali pravo pitanje glasi: *Što je sa mnom?* Upiranjem prsta u druge i nijekanjem vlastite ponositosti samo zavaravamo sebe.

Svi se mi borimo s ohološću. Svi imamo trenutke kada poželimo izgledati, ponašati se i govoriti bolje, ili ostaviti bolji dojam od drugih jer smo uvjereni da smo bolji od njih, makar u nečemu. Netko je jednom rekao da pretjerani ponos proizlazi iz želje da pokažemo kako naš život nešto vrijedi. Međutim, trebali bismo već znati da naš život ima vrijednost zato što nas je stvorio Bog i zato što je za nas umro Krist.

Ovog ćemo tjedna istražiti utjecaj koji oholost može imati na naš odnos s Bogom i s drugima, i razmotrit ćemo čemu nas Biblija uči o poniznosti pred drugima i, naravno, pred Bogom.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 398—407.

OHOLOST

Oholost. Kada pomislite na tu riječ, možda vam odmah padne na um neki oholi političar, neka bogata i slavna osoba, ili čak pijetao. Ponositost je osjećaj da ste važniji ili bolji od drugih ljudi. A oholost je zapravo osjećaj na koji se ne možemo osloniti, niti bismo trebali.

Oholost se najprije začela u Luciferu, kerubinu zaklanjaču, koji je služio u neposrednoj Božjoj blizini. Ne znamo kada i na koji način su se te sebične misli uvukle u njegovo srce, ali znamo da su te misli u svemiru pokrenule ono što nazivamo velikim sukobom. Vidimo da je Sotona suprotnost Bogu (usporedi Izaija 14,12-14 i Filipljanima 2,5-11). Kao ishod toga, naš svijet se bori s posljedicama grijeha još otkad je on posijao sumnju u Adamov i Evin um, a zatim ih naveo na kušnju da vole sebe i uzdaju se u sebe više nego u Boga.

Pročitajte 1. Ivanova 2,15-17. Kojim nas trima glavnim istinama taj odlomak uči o oholosti i ljubavi prema svijetu?

.....

.....

.....

Može li ponositost biti pozitivna? Možda ne u kontekstu u kojem je poznajemo, premda bismo mogli koristiti tu riječ i u pozitivnom smislu, kada govorimo o nečijim dostignućima ili kad izražavamo duboko poštovanje zbog nečega što je netko učinio ("Tako sam ponosan na tebe!"). Važno je razumjeti da težnja za vrhunskim rezultatima, priznanje i vrednovanje darova i sposobnosti koje vam je Bog dao, ne znači nužno da ste oholi i ponositi. Prema Svetom pismu, postoji ispravna vrsta ljubavi prema sebi (sjetite se Isusove zapovijedi u Marku 12,31, gdje On kaže da trebamo ljubiti druge kao sebe same), ali to je uvijek *nesebična* ljubav. Ljudi također nisu na neprikladan način ponosni kada je Bog prisutan u njihovom životu i kad imaju svrsishodno usmjerenje (vidi 1. Timoteju 3,1). Ljudi su ponositi kada ne daju Bogu slavu za ono što On čini u njihovom životu.

Vodimo računa o tome da nikad ne smetnemo s uma činjenicu da naša imovina, naše sposobnosti i dostignuća ne određuju našu vrijednost. Naša vrijednost, umjesto toga, uvijek bi trebala potjecati od Boga, jer sve što imamo, čak i ono što nas dovodi u napast da budemo ponositi, ionako potječe od Njega. To ne smijemo nikad zaboraviti.

Zapitajte se koliko ste ponositi. Kako bi moj ponos mogao utjecati na moj odnos s Bogom i s drugima?

UPOZNAJ SEBE

Dvojica ljudi dolaze u crkvu da se mole. Jedan je ugledni starješina koji prije početka bogoslužja izlazi naprijed, ispred ostalih vjernika da ga svi vide. Moli se glasno, zahvaljujući Bogu na svojoj navodnoj dobroti. Drugi, čovjek s ruba društva, stoji sasvim otraga. Oči su mu zamagljene od suza zbog težine grijeha na njegovim plećima. U stražnjem dijelu crkve on pada na koljena i u očaju šapuće: "Molim Te, Bože, smiluj se meni grešniku!"

Pročitajte Luka 18,9-14. Što mislite o toj dvojici ljudi? Što je Isus mislio o njima? Koja se tu važna pouka nalazi za sve nas?

.....

Nama je vrlo lako veličati sebe. Ponekad nam postaje sasvim prirodno da stavljamo drugima do znanja što smo sve postigli i koliko smo dobri. Ali ništa od toga samo po sebi nema nikakvog utjecaja na naš ugled u očima Neba. Sve je zapravo suprotno onome što zamišljamo, jer "tko se uzvisi bit će ponižen, a tko se ponizi, bit će uzvišen" (Luka 18,14). Isus nam također savjetuje da zauzmemo posljednje mjesto i pustimo domaćina da nas pozove naprijed ako to hoće (Luka 14,8-10). To kraljevstvo postavljeno naglavačke, o kojem Isus poučava, suprotno je onome što mi očekujemo. "Krist može spasiti samo onoga koji je svjestan da je grešnik." (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 102; u izvorniku 158)

Kada shvatimo svoje pravo grešno stanje i svoju očajničku potrebu za Kristom, možemo Mu prići znajući pouzdano da "ako priznajemo svoje grijeha, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijeha i očistiti nas od svake nepravедnosti" (1. Ivanova 1,9).

Što smo bliže Kristu, to više uviđamo svoju grešnost i nedostojnost. "Istinsko znanje o samome sebi može se steći samo na jedan jedini način. Moramo promatrati Krista! Upravo nepoznavanje Krista navodi ljude da toliko uzdižu svoju pravednost." (*Isusove usporedbe*, str. 103; u izvorniku 15)

Dakle, što Bog misli o ponositima? U 1. Petrovoj 5,5 stoji: "Jer se Bog protivi oholima, a poniznima daje milost." Ne može biti jasnije.

Kada ste posljednji put doživjeli Božju milost u svojem životu? (Trebali bismo tu milost doživljavati svakog dana.) I mi bismo također trebali pokazivati milosrđe prema drugima. Provedite neko vrijeme u molitvi upravo sada, tražeći od Boga da nas ponizi pod svoju moćnu ruku kako bi nas mogao uzvisiti kad za to dođe vrijeme.

MOJSIJE, PONIZNI SLUGA

Veličanstvene dvorane egipatske palače razmetale su se svojom ras-koši, ljepotom i udobnošću. “Tako Mojsije bijaše poučen u svoj mudrosti egipatskoj. I bijaše silan u svojim riječima i djelima.” (Djela 7,22) Život moći, bogatstva i popularnosti stajao mu je na raspolaganju, a Mojsije je ipak izabrao nešto sasvim drugo. “Kao povjesničar, pjesnik, filozof, vojskovođa i zakonodavac, njemu nema ravna. Ipak, premda je svijet bio pred njim, on je imao moralne snage da odbije laskavu priliku da stekne bogatstvo, veličinu i slavu 'i radije je odabrao da bude zlostavljan zajedno s Božjim narodom nego da ima časovito grešno uživanje’.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 199; u izvorniku 246)

Zašto je Mojsije izabrao drugačiji put i ponizio se? Hebrejima 11,24-26.

Mojsijeva kasnija poniznost potpuno je nesvakidašnja, ako uzmemo u obzir koliko je bio moćan i odakle je potjecao. Pa ipak, zbog jednog nepromišljenog grešnog čina (Izlazak 2,12), izgubio je samopouzdanje i samodovoljnost. Okružen planinama kao zidovima učionice, zgaženog ponosa, Mojsije je četrdeset godina od Boga učio ono što je trebao znati kako bi poveo narod iz ropstva u Obećanu Zemlju. Moć i bogatstvo tog drugog života koji je mogao voditi u Egiptu, gubio je značenje za Mojsija dok je razmišljao o vječnosti. Bog ga je na vrlo poseban način pozvao i Mojsije se odazvao.

Ono što je možda najznačajnije u svjetlu te teme nalazimo u Brojevima 12,3, gdje nam se kaže: “Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji.” Mojsije, jedan od najvećih biblijskih patrijarha, poznat je upravo po svojoj poniznosti, svojoj krotkosti. Zamislite koliko bi drugačije izgledao njegov život i njegovo vodstvo da se oholost pojavila u bilo kojem od velikih događaja u njegovom životu — u susretu kraj gorućeg grma, u zlima u Egiptu, u prelasku preko Crvenog mora, u padanju mane s neba, u neposrednom razgovoru s Bogom, u primanju Deset zapovijedi i slušanju Božjih riječi nakon što je udario u stijenu.

Osvrnite se na vlastiti život. Ako bi vas netko trebao opisati, bi li “ponizan” ili “krotak” bili uvršteni u listu pridjeva? Zašto bi ili zašto ne bi? Činjenica je da mi sami po sebi ne možemo biti ponizni. Grijeh je dio našeg života i zato nam je Isus toliko potreban. Poslušajte ili pročitajte riječi pjesme “I’d Rather Have Jesus” i sagledajte ih u svjetlu Mojsijevog i vašeg života.

NAJVEĆA UVREDA

Zamislite da ste Isusov učenik. Putujete s Njim, objedujete s Njim, spavate blizu Njega i učite od Njega dok On mijenja bezbrojne živote, uključujući i vaš. Mnogi ljudi viču za Njim i vi uvidate koliko je posebno to što vas je izabrao da budete jedan od dvanaestorice onih koji su Mu najbliži. A onda se zapitate: Tko je najveći od svih učenika?

U Luki 22,24-27 pročitajte Isusov odgovor o tome što je prava veličina, potaknut raspravom između Njegovih učenika. Koja izjava obuhvaća srž Isusove poruke u tim redcima?

.....

.....

.....

Moglo bi se pomisliti da je nakon svega tog vremena provedenog u bliskoj vezi s Isusom, takva rasprava posljednje što bi im moglo pasti na pamet. Ali nije bilo tako.

Umjesto da budu zadovoljni svojim pozivom, u srcu tih ljudi javila se oholost, i to u tolikoj mjeri da je svaki mislio za sebe da je bolji od drugih. Takve misli lako mogu zagospodariti našim umom. Ali rečeno nam je da “ništa nije tako uvredljivo za Boga, ništa tako opasno za ljudsku dušu kao oholost i samozadovoljstvo. Od svih grijeha, taj je najbeznačajniji i najteže se liječi.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 99,100; u izvorniku 154)

Za nas je to nešto vrlo ozbiljno. Naša ponositost, naša oholost vrijeda Boga više od *bilo čega* drugog, a to je karakterna crta koju je teško pobijediti jer je često ne vidimo onakvom kakva doista jest. U svojem stanju samodovoljnosti mi ne ocjenjujemo sebe, jer nama vlada oholost. Međutim, moramo se zaustaviti, postaviti sebi dijagnozu i tražiti od Boga da nam otvori oči za naše pravo stanje, jer oholost može biti glavni čimbenik koji nas sprečava da već danas imamo blizak odnos s Bogom.

Ako uvidate da jedino Bog može ukloniti ponositost i sebičnost iz vaše duše, zastanite i izgovorite sljedeću molitvu upravo sada: “Gospodine, uzmi moje srce jer Ti ga ja ne mogu dati! Ono je Tvoje vlasništvo. Sačuvaj ga od pokvarenosti, jer ga ja ne mogu sačuvati za Tebe. Spasi me usprkos meni samome, mojoj slaboj, nekršćanskoj staroj naravi. Oblikuj me, promijeni me, uzdigni me u čisto i sveto ozračje Neba tako da Tvoja obilna ljubav može poteći kroz moju dušu.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 103; u izvorniku 159)

GLEDAJTE U NJEGA

Ponovno pročitajte Luka 22,27. Koja se ključna pouka za sve Kristove sljedbenike tu nalazi?

.....

U oštroj suprotnosti sa željom učenika da budu nadmoćniji, i njihovom uvjerenju da su bolji od ostalih, vidimo Isusa — najveći primjer poniznosti. Isusa koji je rekao: “A ja sam među vama kao poslužnik.” (Luka 22,27) Isusa koji je svakodnevno pomagao ljudima kojima je pomoć bila potrebna, koji je pun suosjećanja gledao na to mnoštvo kao na ovce bez pastira. Znao je koliko je potreban ljudima, da im je potrebniji od bilo čega drugog u životu, premda je malo njih bilo svjesno te jednostavne istine. Isusa koji se odrekao Neba da bi umro za ljudski rod u nadi da će oni razumjeti Njegov čin milosti i odgovoriti na Njegov poziv da dođu k Njemu.

Pročitajte Filipljanima 2,3-8. Kako bismo prema tim riječima trebali živjeti u svjetlu križa?

.....

.....

Isus je učinio *sve*. On je podnio *sve*. Kada zastanemo dovoljno dugo da bismo Ga jasno vidjeli, vidjet ćemo i svoju nečistoću, svoju prljavštinu i svoju očajničku potrebu za Njim u našem životu.

Kada promatramo Njega, *sve* drugo (a posebno mi sami i naša vlastita uobražena veličina) postaje potpuno beznačajno. Tko je Isus, što je učinio i koliko On voli svoja stvorenja dolazi u prvi plan. Naša oholost sigurno će nestati dok budemo promatrali Njega.

Isus. Kako je to divno, moćno ime. On je oličenje poniznosti. Kada otvorenog srca učimo o Njemu, kada shvatimo što je On učinio za nas i kada dopustimo Njegovim riječima života da obuzmu naš um, tada uvidamo koliko smo oholi i jadni. Ako su se čak i Njegovi učenici, koji su živjeli s Njim i učili od Njega, borili s ohološću, ne možemo zavaravati sebe da smo mi išta drugačiji. Na kraju krajeva, možemo rasti u svojem odnosu s Isusom samo kada smo ponizni.

Provedite malo više vremena s Njim upravo sada. Uzmite svoju Bibliju, olovku i svoj dnevnik ili list papira, i nadite neko mirno mjesto — možda čak i negdje vani. Pozovite Boga da omekša vaše srce i da mu progovori. Prepišite Psalm 138, riječ po riječ. Dok pišete, koje vam riječi posebno upadaju u oči?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Što bliže budemo prilazili Kristu, što jasnije budemo sagledavali neporočnost Njegovog karaktera, to ćemo jasnije prepoznati krajnju snagu grijeha i manje željeti uzdizati sebe. Oni koje Nebo priznaje kao svete, svakako su posljednji koji će isticati svoju dobrotu.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 103,104; u izvorniku 160)

“Prije časti ide poniznost. Da popuni visoko mjesto pred ljudima, Nebo bira djelatnika koji, kao Ivan Krstitelj, pred Bogom zauzima nisko mjesto. Učenik koji najviše sličí djetetu najuspješniji je u radu za Boga. Nebeska bića mogu surađivati s onim koji ne želi uzvisiti sebe, već spasiti ljude. ...

Ali kad se ljudi uzvise, smatrajući da su nezamjenjivi za uspjeh Božjeg velikog plana, Gospodin će učiniti da ostanu po strani. ...

Isusovim učenicima nije bilo dovoljno da samo budu poučeni o naravi Njegovog kraljevstva. Bila im je potrebna promjena srca koja bi ih dovela u sklad s njegovim načelima. ... Jednostavnost, zaboravljanje na sebe i dječja ljubav ispunjena povjerenjem osobine su koje Nebo cijeni. To su osobine prave veličine. ...

Iskrena, skrušena duša dragocjena je u Božjim očima. On stavlja svoj pečat na ljude ne prema društvenom sloju, ne prema njihovu bogatstvu, ne prema njihovoj umnoj veličini, već prema njihovom jedinstvu s Kristom.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 436,437)

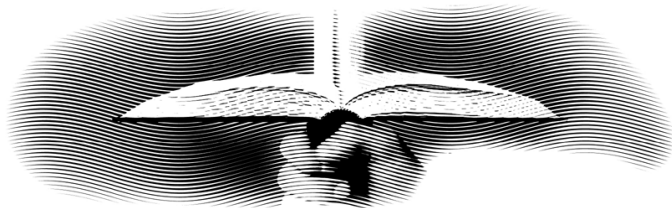
PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koje nam dodatne uvide u vezi s ohološću i poniznošću pružaju sljedeći redci: Matej 23,12; Psalam 25,9; Psalam 149,4; Jakov 4,6.10?

2. Razmislite iskreno: Kada ste posljednji put “isticali svoju dobrotu”? Kako je to utjecalo na vaš odnos s Bogom ili na one pred kojima ste je isticali?

3. Što biste trebali promijeniti u svojem životu da biste se ponizili pred Bogom i učvrstili svoj hod s Njim?

Sažetak: Oholost može biti jedna od najvećih prepreka za rast u odnosu s Bogom. Ako se osjećamo samodovoljno i ne uvidamo svoju potrebu za tim odnosom, jednostavno nećemo težiti njegovom ostvarenju. Nasuprot tome, Isus je bio najponizniji Čovjek na Zemlji i najsavršeniji primjer koji nam pokazuje kako možemo imati blizak odnos s Bogom.

Uloga Biblije

“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine i može suditi nakane i misli srca.” (Hebrejima 4,12)

Biblijski tekstovi: Tužaljke 3,22.23; 2. Timoteju 3,15-17; Ivan 17,17; Efežanima 1,13; Psalam 119,11; 1. Korinćanima 2,14.

Biblija. Nema sumnje da posjedujete jedan primjerak ili možda više njih. Tijekom povijesti ta dragocjena knjiga bila je umnožavana u tajnosti, krijumčarena i zabranjivana. To je najviše objavljivana knjiga na svijetu na bilo kojem jeziku, i jedna od najstarijih. Neki su dali svoj život da bi Biblija mogla biti sačuvana.

Koje mjesto Biblija zauzima u vašem životu? Čitate li je ili se nalazi pokraj vašeg kreveta, ili na polici za knjige i skuplja prašinu? Jeste li prezauzeti da biste našli vremena za proučavanje Božje riječi, ili ste preumorni da biste otvorili njezine stranice?

Božja riječ je živa i moćna, i Bog vas poziva da joj dopustite da progovori vašem srcu, da vas ohrabri, da vam uputi izazov, da vas promijeni i pruži vam nadu.

Biblija nije samo neka akademska knjiga ili zbirka starih priča. Ona je prekrasan, opširni izvještaj o tome kako nas Stvoritelj svemira nastoji privući k sebi. Ako želite rasti u svojem odnosu s Bogom, najbolje što možete učiniti jest da svakodnevno provodite određeno vrijeme s Njim čitajući Njegovu nadahnutu Riječ i pokoravajući svoju volju onome čemu ona uči.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 408—413.

NAJMOĆNIJE ORUŽJE

Prije nego što istražimo zašto je Biblija toliko vrijedna i kako da dublje kopamo dok proučavamo njezine stranice, moramo nešto razumjeti — jedan od najznačajnijih napada koje Sotona može izvršiti na vas jest da vas spriječi da provodite vrijeme s Bogom u Njegovoj Riječi. Držanje ljudi podalje od Biblije zbog posla, bezvoljnosti, umora ili sumnje, njegova je glavna strategija. On zna da provođenje vremena s Bogom u Njegovoj Riječi preporada naš život i hrani našu dušu i zato će, naravno, učiniti sve da to spriječi!

Rečeno nam je: "Sotona koristi svako moguće sredstvo da spriječi ljude u stjecanju biblijskog znanja, jer jasni iskazi Biblije otkrivaju njegove obmane." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 467; u izvorniku 593) Sotona zna da ga Božja moćna Riječ čini slabim i nemoćnim. On zna da su molitva i proučavanje Biblije najmoćnija oružja koja čovječanstvo može upotrijebiti protiv njega (Efežanima 6,17.18; Hebrejima 4,12), pa on čini sve što može kako bi spriječio ljude da čitaju i da se mole. On zna da su Božje riječi moćne i da one nisu samo dovele ovaj svijet u postojanje (Psalam 33,6), već da podižu mrtve (Ivan 11,41-44) i daju snagu za pobjedu (Matej 4,1-11).

Udaljavajući Božji narod od Biblije, Sotona utječe ne samo na naš odnos s Bogom, već i na naše odnose s drugima. Naši brakovi postaju napeti, vičemo na svoju djecu i nemamo strpljenja prema prijateljima i suradnicima. Život je previše užurban. Opterećeni smo i pod pritiskom i ne vidimo izlaz iz toga. I začudo, često ne zastajemo dovoljno dugo da bismo shvatili što se događa. Možda mislimo da smo blizu Bogu, ali u stvarnosti, kako dani i tjedni prolaze a da čak i ne otvorimo Božju riječ, svakim danom postajemo sve slabiji.

Čak i kada imamo promjenjiv i nedosljedan odnos s Bogom, On je čudesno dosljedan, kao što čitamo u Tužaljkama 3,22.23. Koje se osobine naglašavaju u tim redcima i kakve su one u usporedbi s našom ljudskom naravi?

.....

Prije svojeg pada, dok je bio kerubin zaklanjač (Ezekiel 28,14-17), Lucifer je slušao Božje riječi i poznavao je njihovu nevjerojatnu moć. A sada mrzi tu istinu, tako da je jasno zašto naš um otupi i naše srce otvrdne kada ne slušamo Božje riječi i ne unosimo ih u svoj svakidašnji život.

Koliko ste neodlučni ili nedosljedni u svojem vjerskom životu? Što vam vaš odgovor govori o mogućoj potrebi za uvođenjem nekih promjena?

SVETO PISMO KAO AUTORITET

Autoritet Biblije i njezina uloga jasno su naznačeni na njezinim stranicama. Pročitajte i prepisite ulomak u 2. Timoteju 3,15-17. Zapazite što vam ti redci govore o ulozi Biblije.

.....

.....

Kada je riječ o osobnom proučavanju Biblije, moramo biti oprezni i ne očekivati da se Biblija uvijek slaže s nekim našim ciljem ili kutom promatranja, koji nije uvijek isti kao Božji. Na primjer, ne bismo se trebali koristiti metodom “zažmiri i pokaži prstom na tekst”, jer to nije način na koji Bog želi komunicirati s nama preko svoje Riječi. Bog nije marioneta koja samo čeka da posluži našim potrebama i našoj volji. Njegovi putovi i Njegove misli mnogo su uzvišeniji od naših (Izaija 55,9) i zato nikad ne trebamo pokušavati upravljati riječima koje nam On upućuje. Niti bismo trebali birati samo one dijelove Biblije koji nam odgovaraju. Bibliju bismo trebali promatrati kao cjelinu, umjesto da čitamo jednostavne, poznate odlomke i da izostavljamo one koji nam djeluju proturječno i izazovno. Ako želimo da Bog govori u našem životu, Bibliju moramo uzeti kao cjelinu i koristiti se zdravim metodama dok pozorno proučavamo, vjerujući da će nam Bog otkriti što trebamo čuti u određenom trenutku.

Također, sam Isus nam kaže: “Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameti svojom!” (Matej 22,37) Drugim riječima, Bog ne želi da mi zanemarimo svoj um. On zapravo želi ispuniti naš um svojim neograničenim znanjem i razumijevanjem koje se otkriva djelomično i preko Njegove Riječi. Možemo čitati mnoge biblijske narative u kojima Bog razgovara s pojedincima kao što su Henok, Abraham, Mojsije i Job, osim mnogih razgovora koje je Isus vodio s ljudima. Bog ne zaobilazi ljudski razum, već nas poziva da ga pokorimo Njegovoj Riječi i mudrosti dok “gradimo” svoje spasenje.

Ljudski razum je, međutim, i dalje *ljudski* — podložan pogreškama i obmanama. On *nikada* nije nepogrešiv. Događa se da ljudski razum odgurne Boga u stranu kako bi pokušao sam sve riješiti, čime se postavlja kao ravnopravan Bogu, ili čak iznad Njega, kada je riječ o razmišljanju. Ljudi mogu pristupiti Svetom pismu u bahatom i kritičkom duhu, misleći da su sve to već čuli i da u tome nema ničeg novog. I upravo tada, kad se osjećamo važnim, samouvjerenim, samodovoljnim, kao da nam ništa nije potrebno, mi zanemarujemo svoj odnos s Bogom i oslanjamo se na vlastito ograničeno znanje i pogrešno rasuđivanje.

BIBLIJSKA ISTINA

Među nekim liberalnim teolozima iz 1960-ih godina postojala je sklonost da se Boga isključi iz teologije. Godine 2017. tema broja časopisa *Time* nosila je naslov “Je li istina mrtva?” To je zanimljivo zato što taj smjer ilustrira položaj u kojem se naše društvo danas nalazi. Pojam “istine” urušava se u toj mjeri da nitko više ne zna što je istina. Prema popularnoj kulturi, ne postoji mjerilo, nema temelja koji ostaje trajan i na koji se možemo osloniti da će izdržati ispit vremena. Suprotno tome, Isus je rekao: “Ja sam istina.” (Ivan 14,6) Njegova Riječ svjedoči o Njemu kao najčišćoj istini.

Polako pročitajte sljedeća tri retka, a zatim ih pročitajte i po drugi put. Što zapažate u tim porukama?

Ivan 17,17

Izreke 30,5.6

Psalam 12,7

Biblija tvrdi da se istina, sam Isus Krist, ne mijenja (Hebrejima 13,8). U isto vrijeme, dok čitamo Božju riječ, naše razumijevanje Boga i Njegove istine raste. “Postoje rudnici istine koje tek ozbiljan tražilac treba otkriti.” (Ellen G. White, *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 614; u izvorniku 704) Govoreći o “istini”, Ellen G. White je uvijek mislila na istinu kakvu nam je Bog dao preko svoje Riječi. Mi možemo tragati za dodatnim svjetlom u Bibliji jer ona nikad ne proturječi prethodnim istinama, već se nadograđuje na njih.

Pročitajte 1. Solunjanima 2,13; Psalam 33,4.5; Efežanima 1,13. Koja se poruka nalazi u ovim redcima?

.....

Na kraju krajeva, Biblija i samo Biblija mora biti osnovni izvor onoga što shvaćamo kao istinu. Svi ostali izvori moraju se provjeriti i ispitati pomoću Božje riječi. Čak i ono što smatramo “razumnim” treba ispitati pomoću Božje riječi.

Neki ljudi tvrde da ne postoji istina. Zašto je ta tvrdnja sama po sebi proturječna? To jest, zašto tvrdnja da istina ne postoji predstavlja pokušaj utvrđivanja istine, čime samu sebe opovrgava?

BIBLIJSKE TVRDNJE

Što bi se promijenilo u vašem domu kad biste se okrenuli Bibliji kada se suočite s nekom velikom odlukom, s problemom u odnosima ili s nekim izazovom? Što bi se promijenilo na vašem radnom mjestu ili u crkvi kad bi biblijske riječi postale leće kroz koje bi ljudi gledali na svijet, i po kojima bi odlučili živjeti?

Biblijski pisci su znali koliko su njezine riječi vrijedne. Nijedna druga knjiga ne može progovoriti vama osobno kao što mogu te riječi. Te riječi mogu ostati na stranicama vaše Biblije, ali kako ih možete zadržati u svojem srcu?

Koji nam savjet David upućuje u Psalmu 119,11 i kako ga možemo slijediti? (Vidi također Hebrejima 4,12.)

.....

.....

Jedna od tvrdnji koju Biblija iznosi o sebi može se naći u Hebrejima 4,12. Dvosjekli mač je moćan i oštar, ali za ljudsku dušu Biblija može učiniti ono što ljudsko oružje ne može. Biblija sebe opisuje kao živu. Možda ste se pitali kako je to moguće, s obzirom na to da je napisana prije više tisuća godina, ali Isus je rekao: "Riječi koje sam vam ja rekao jesu duh i život." (Ivan 6,63) Ako vam je srce slomljeno ili vam se život raspada, Bog može izgovoriti svoje riječi nad vašim životom i promijeniti događaje. Stari zavjet također opisuje Božje riječi kao vrlo aktivne i ni u kojem slučaju beskorisne ili pasivne (vidi Izaija 55,11). Razmišljajući o utjecaju Božjih riječi na njegov život, David je napisao: "U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ tvoja." (Psalam 119,50)

Možda ste osjetili tešku glad u nekom trenutku svojeg života, ili ste možda postili i bili na dijeti. Zar hrana nema odličan okus nakon što dobro ogladnite? A u duhovnom smislu Biblija je hrana za našu dušu.

Ako vam je duša prazna i gladna, otvorite živu Riječ. Pročitajte sljedeće retke: Jeremija 15,16; 1. Petrova 2,2; Matej 4,4.

Božje riječi privlačnog su okusa za um i srce i kad ih čitamo, one nas ispunjavaju i hrane kao što je obećano.

Riječi u našoj Bibliji potječu od samog Boga. Bog ih je uputio posebno nama i svakome tko Ga traži. Ako ih čitamo uz molitvu i otvorenog srca, one neće biti uzaludne.

O kojim borbama koje trenutačno vodite u svojem životu Biblija govori? Zašto ne smijete dopustiti svojem "ja" da ne poslušate ono što vam ona govori?

STANJE SRCA

Naša sposobnost primanja pouka iz Božje riječi (Job 22,22) umnogome ovisi o stanju našeg srca dok je čitamo. Kako 1. Korinćanima 2,14 to objašnjava?

.....

.....

Imati duhovnu pronicavost znači imati duhovni uvid i razumijevanje. Logično je, dakle, da će osoba otvorenog uma u duhovnom smislu donositi potpuno drugačije zaključke pri čitanju Biblije od osobe koja je zatvorila svoj um za duhovnost. Netko tko misli da je sadržaj Biblije "ludost", neće tražiti istinu na njezinim stranicama.

Prema tome, i naš stav prema Bibliji i način na koji pristupamo njezinom čitanju vrlo su važni kada je riječ o produbljivanju odnosa s Bogom. Kako Pavao to objašnjava u 1. Solunjanima 2,13?

.....

Božja riječ postaje djelotvorna u nama kada vjerujemo. Kada otvorite svoju Bibliju i vjerujete da vam Bog želi nešto priopćiti preko riječi na njezinim stranicama, On će vam doista progovoriti i djelovati u vašem životu. Ali mnogo toga ovisi o vašoj vjeri i vašim očekivanjima. Kad vam je vjera slaba, dobra je vijest da je Bog može ojačati (Marko 9,24), čak i ako je sićušna poput gorušičnog zrna (Luka 17,6).

Jedna od velikih svrha Biblije jest da u vašem životu govori istinu o stanju vašeg odnosa s Bogom i o tome kako ga možete ojačati. Ako je vaše srce otvoreno za Duha Svetog, ako pristupate Riječi s poniznošću, vi ćete se mijenjati, premda se to možda neće odmah primjećivati iz dana u dan, jer su takva promjena i takav rast često postupni. Ali ako ustrajavamo u svojoj bezvoljnosti i svojim grijesima i nismo se spremni mijenjati, čitanje Biblije neće nam biti od velike koristi. Duh Sveti potiče nas da se približimo Isusu Kristu. Želimo li Mu se približiti? Ako želimo, onda postajemo "mudri na spasenje" (2. Timoteju 3,15), i vidjet ćemo stvari kakve nismo mogli ni zamisliti.

U kakvom su stanju moje srce i um dok pristupam Bibliji? Namećem li Bibliji svoje vlastito tumačenje s ciljem da ga pokušam opravdati, ili dolazim otvorenog uma i srca, spremajući se s djetinjom vjerom da saznam što mi Bog želi reći danas? Zašto je odgovor na to pitanje toliko bitan?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Ako razmislite o riječima koje ste izgovorili u protekla dvadeset četiri sata, kako biste ih ocijenili? Jesu li bile pune ljubavi, ljubazne, radosne i poticajne, ili zlovoljne, ispunjene neraspoloženjem, zabrinutošću, ljutnjom, ogovaranjem i zlim namjerama? Biblija kaže: "Ta, usta govore onim čega je srce prepuno!" (Matej 12,34) Kada imamo smeće u srcu, ono izlazi na svjetlo u obliku naših riječi.

Svi znamo što znači biti ojađen, umoran ili tjeskoban, a to stanje uma utječe na ono što izlazi iz naših usta (često su to riječi zbog kojih se poslije kajemo). Nasuprot tome, kada nam srce puca od ljubavi prema nekome, ona se izliva putem naših riječi.

Na isti način Božja riječ govori o Božjem srcu i Njegovim namjerama prema nama. Nevjerojatna je i sama pomisao da baš te riječi, ravno iz Božjeg srca, dolaze u naš posjed preko Biblije. Preljepo je promatrati kakvu su moć Božje riječi imale u prošlosti.

"Jedno je pristupati Bibliji kao knjizi punoj dobrih savjeta, koje treba slušati onoliko koliko su u skladu s duhom vremena i s našim položajem u svijetu, a sasvim je drugo smatrati je onim što ona stvarno jest — Riječju živoga Boga koja je naš život i koja treba oblikovati naše djelovanje, riječi i misli. Držati Božju riječ manjom od toga u bilo čemu, znači odbaciti je. Tako je odbacuju i oni koji kažu da vjeruju u nju, a to je i osnovni uzrok sumnje i nevjerovanja među mladima." (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 215; u izvorniku 260)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koliko logičnih i racionalnih razloga nalazite za svoju vjeru? Vjerojatno mnogo više nego što ste mislili.

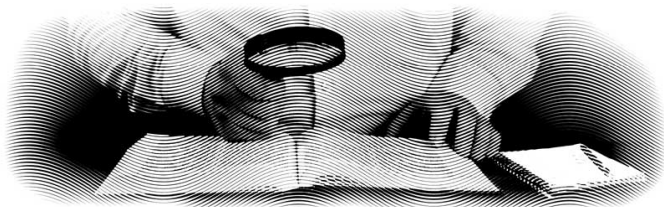
2. Kako proučavanje Biblije i molitva mogu postati temelj vašeg odnosa s Bogom? Možete li biti povezani s Bogom bez molitve i proučavanja Biblije?

3. Ako bi netko želio produbiti svoj odnos s Bogom, što biste mu savjetovali — odakle da počne s čitanjem?

4. Kako možete živjeti o svakoj riječi koja izlazi iz Gospodnjih usta (Ponovljeni zakon 8,3)? Kako bi to izgledalo u vašem životu?

5. Što vam sljedeći tekstovi govore o Božjim riječima: Hebrejima 11,3; Psalam 33,6; Matej 11,4.5; 1. Solunjanima 4,16; Efežanima 6,17; Jakov 1,21?

Sažetak: Biblija je živa i moćna, a njezino čitanje ključno je za jačanje našeg odnosa s Bogom. Ne samo da nas uči o Božjem divnom karakteru i Njegovom djelovanju među ljudima tijekom zemaljske povijesti, već također progovara svakome od nas kada joj ponizno pristupimo.

Kako proučavati Bibliju

“Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.” (Izaija 55,11)

Biblijski tekstovi: Ivan 15,1-8; Marko 1,35; 1. Ljetopisa 16,11; Psalam 119,105; Izaija 50,4; Izaija 55,1-13.

Sjetite se kada ste dobili svoju prvu Bibliju.

Možda ste bili dijete i dobili ste je od nekog rođaka kršćanina. Ili ste je možda kupili sami kao odrasla osoba. Koliko god dugo da je imate (a možda imate i više od jednog primjerka), razmislite o vrijednosti koju pridajete toj Knjizi. Je li vam ona jedna od najdražih i najvrednijih stvari koje posjedujete, ili olako prelazite preko toga što vam Božja riječ stoji na dohvataju ruke? Jeste li dosljedni u čitanju Biblije? Jeste li se ikad zapitali: *Odakle da počnem? Kako da čitam tu Knjigu da bih se približio/približila Bogu?*

Martin Luther je rekao: “Evo već nekoliko godina svake godine dvaput pročitam cijelu Bibliju. Da je Biblija veliko, moćno stablo i da su sve njezine riječi sitne grančice, opipavao bih svaku granu, željan da saznam što se tu nalazi i što mi ona može ponuditi.”

Bilo da je vaše iskustvo svakodnevnog proučavanja Biblije živo i snažno, ili da vaša Biblija uglavnom stoji neatvorena na polici, činjenica je da svi možemo napredovati u proučavanju Biblije s Bogom. Ovog ćemo tjedna istražiti kako na praktične načine možemo poboljšati svoje proučavanje Božje riječi.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 414—418.

VRIJEME

Jeste li ikad podesili alarm tako da se probudite malo ranije nego obično kako biste čitali Bibliju? Dogodi li vam se ikad da se s mukom izvučete iz kreveta, a onda pogledate na sat i pomislite: Imam petnaest minuta do početka svojih dnevnih obveza. Moram se požuriti! Dogodi li vam se kada da se samo površno, kratko pomolite ili prelistate neko poglavlje iz Biblije, samo da biste umirili savjest prije nego što se žurno prihvatite dnevnih aktivnosti, ali vam srce ostaje nezadovoljeno?

“Međutim, malo se koristi može izvući iz užurbanog čitanja Pisma. Netko može pročitati cijelu Bibliju, a opet ne uočiti njezinu ljepotu ili shvatiti njezino duboko i tajnovito značenje.” (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 94; u izvorniku 90)

Premda čitanje Biblije donosi blagoslove, može se dogoditi da je preletimo prebrzo i mnogo toga propustimo — kao da pijemo vodu iz hidranta. Bog nam je dao svoju nadahnutu, dragocjenu Riječ da bismo saznali što više o Njemu (a usput i o sebi samima). Kada odvojimo vrijeme da sagledamo neopisivi, predivni Božji karakter i načine na koje je On stupao u odnose i djelovao zajedno s ljudima u prošlosti, možemo Ga samo još više zavoljeti. Zapis o tom Njegovom djelovanju nalazi se upravo tu, u našim rukama — ali moramo naći vremena da bismo upoznali Boga čitajući Njegovu Riječ (Djela 17,11). Razmotrite sljedeće prijedloge:

Tražite od Boga da u vaše srce usadi čežnju za Njim. Pozovite se na obećanja zapisana u Jeremiji 29,13 i Psalmu 37,4. Pozovite Ga da vas probudi ranije nego obično, ili da oslobodi neko vrijeme u vašem danu koje biste posvetili Njemu.

Predajte svoje vrijeme Bogu. Da, zauzeti ste, i ima tako mnogo toga što trebate neodgodivo učiniti. Ali vrijeme provedeno s Bogom od neprocjenjive je vrijednosti. Pođite na neko tiho mjesto nasamo i pročitajte Psalm 46,10. Čitajte riječi pjesme “Kristu dajem sve” ili je otpjevajte Bogu. Razmislite o onim područjima svojeg života koja Mu još uvijek niste predali i ponudite ih Bogu.

Ponovite vrijeme s Bogom čak i kad vam nije do toga. Baš kao što trebate donijeti svjesnu odluku i napraviti plan djelovanja da biste bili zdravi (tjelovježba, zdrava prehrana), tako trebate svjesno odlučiti da ćete imati blizak odnos s Bogom. Imajte na umu da su potrebna najmanje tri tjedna da bi se uspostavila nova navika i da ni u čemu ne možemo uspjeti bez pomoći Duha Svetoga.

Ponovno pročitajte Ivan 15,1-8. Što nam Isus kaže o prebivanju u Njemu, i zašto je to tako presudno za našu vjeru?

MJESTO

Isus je naš savršeni primjer u svemu, a ništa nije drugačije ni s našom osobnom pobožnošću i posvećenjem. Što nam Marko 1,35 govori o Isusovom druženju s Bogom?

.....

.....

Premda je to samo jedan redak, iz Isusovog primjera možemo dosta toga naučiti. Mnogo prije nego što bi sunce izašlo, On je odlazio (udaljavši se iz gužve i vreve svakidašnjeg života) na neko tiho, samotno mjesto, gdje je mogao biti nasamo sa svojim Ocem. Možete li zamisliti taj prizor — Isus, sjedeći pokraj Galilejskog jezera ili na padini brda, moli se i razgovara sa svojim Ocem dok je svijet oko Njega utonuo u san? Iako taj redak zapravo opisuje Isusovu posvećenost molitvi, jasno vidimo da je to za Njega bio prioritet. Nema sumnje da su Mu ti trenuci davali snagu da se suoči sa svime što je doživljavao. A ako je Isus tako započinjao svaki dan, koliko je to tek potrebnije nama?

Bog nam kaže: “Traži lice njegovo!” i nada se da će naš odgovor biti: “Da, lice tvoje, o Jahve, ja tražim.” (Psalam27,8)

Što nam se u 1. Ljetopisa 16,11 govori o tome kako bismo trebali tražiti Njegovo lice?

.....

.....

Imate li mjesto na koje možete otići svakog jutra da biste bili nasamo s Bogom? Možda možete naći stolicu pokraj prozora, tiho mjesto vani, ili čak kuhinjski stol, gdje svakodnevno možete sjediti kraj Isusovih nogu i učiti iz Božje riječi. Sjediti kraj Isusovih nogu znači naći se na najboljem mogućem mjestu (Luka 10,39-42). Svakodnevna navika da na određenom mjestu provedete neko vrijeme s Bogom, povećava vjerojatnost da ćete se tu vraćati svakog dana. Nemojte se obeshrabriti ako propustite neki dan tu i tamo, jer se događaju nepredviđene okolnosti i možda nećete moći uvijek provesti to vrijeme s Bogom. Ali potrudite se da ne prođe više dana, tjedana ili mjeseci a da ne provedete posebno vrijeme s Bogom. Imajte na umu da je trajni odnos s Bogom svakodnevni izbor koji možete donijeti već danas, ako tako odlučite.

Koliko ste vremena prošli tjedan proveli u molitvi i čitanju Biblije? Što vam vaš odgovor govori o promjenama koje možda morate učiniti kad je riječ o vašim prioritetima?

DUBOKO PROUČAVANJE BIBLIJE

Iako ne morate biti znanstvenik da biste proučavali Bibliju, kako je ipak možete duboko proučavati?

Molite se: Nemoguće je pre naglasiti važnost molitve kao početka i završetka vašeg vremena za proučavanje Biblije. Kada pristupimo čitanju Biblije, Ellen G. White nam kaže da mi nismo sami. Pozivanjem Duha Svetoga da bude naš vodič, otklanjamo sve moguće smetnje i neprijatelj bježi od nas. "Bibliju nikad ne trebalo proučavati bez molitve. Jedino nas Duh Sveti može navesti da osjetimo važnost lako razumljivih predmeta ili nas sačuvati od iskrivljavanja teško razumljivih istina." (*Veliki sukob*, str. 472; u izvorniku 599,600)

Čitajte i zapisujte: Moglo bi se reći da se glavna razlika između pukog čitanja i ozbiljnog proučavanja Biblije svodi na jedan ključni postupak — pisanje. Pisanje nam pomaže da usporimo tijekom svojih misli, da razmišljamo o Božjoj riječi i da je prelazimo tempom koji omogućava zapažanje, tumačenje i primjenu. Ono također pomaže da se naše misli, u početku rastrkane, same od sebe dovedu u red — polazeći od naše glave do pera, a zatim ulazeći u naše srce u obliku poruke za taj dan. Također, veća je vjerojatnost da ćemo se sjećati nečega što smo zapisali (Psalam 119,15.16). Ako niste u mogućnosti zapisivati, pokušajte čitati naglas (ili slušati dok se čita), i nakon toga izrazite svoje misli u obliku molitve Bogu.

Ispričajte: Ispričajte nekome što ste saznali. To će učvrstiti spoznaje u vašem umu i ohrabrit će nekoga drugog.

Za početak odaberite neku kratku biblijsku knjigu (kao što je Knjiga o Joni, Evanđelje po Marku, Poslanica Filipljanima ili 1. Ivanova poslanica) i polako je pročitajte. Evo jednostavnog pristupa koji možete primijeniti na jedan redak (metoda redak po redak), na jedan odlomak ili na čitavo poglavlje:

1. Molite se da Duh Sveti upravlja vašim umom i smekša vaše srce dok budete čitali.
2. Odaberite neki biblijski redak ili odlomak.
3. Zapišite u svoj dnevnik neki odlomak ili dijelove odlomka koji vam posebno upadaju u oči dok čitate.
4. Molite se u vezi s tim mislima i načinom na koji one utječu na vaš odnos s Bogom.
5. Razmislite komu biste to danas mogli prenijeti.

"Kako bude rastao u milosti, Božji narod će neprestano stjecati jasnije razumijevanje Njegove Riječi. Zapažat će novu svjetlost i ljepotu u njezinim svetim istinama. To je vrijedilo tijekom povijesti Crkve u svako doba, i tako će se nastaviti do kraja." (Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 38,39)

DVOSTRUKI BLAGOSLOV

Ima mnogo načina na koje možemo proučavati Bibliju, kao što je metoda redak po redak (koji smo već spomenuli), proučavanje određenog poglavlja, proučavanje određene teme, raščlamba riječi, ili proučavanje određene knjige. Možemo proučavati uz pomoć konkordancije i biblijskog rječnika, ili čitati Bibliju usporedo s knjigama iz niza Veliki sukob radi dodatnih spoznaja. Možemo izići van, u šetnju u prirodi i slušati audio Bibliju, ili se naći s prijateljem ili malom skupinom radi zajedničkog proučavanja.

Na isti način na koji svoja prijateljstva održavamo živima, zahvaljujući raznovrsnosti i novim iskustvima, i svoje svakidašnje sastanke s Bogom trebali bismo održavati svježim i dinamičnim, tako što ćemo se koristiti različitim metodama proučavanja Biblije. Uvijek ima mnogo toga što možemo naučiti!

Vaše vrijeme za proučavanje Biblije može biti i ostati dinamično ako budete dijelili s drugima ono što ste otkrili. Kada nastojimo objasniti to što smo naučili, proces zaključivanja i sintetiziranja sređuje i utvrđuje naše misli. To nam pomaže da sačuvamo stečeno znanje. Kada razgovaramo s drugima, taj duhovni razgovor često donosi dvostruki blagoslov tako što potiče i jača obje strane. Kada poučavamo druge ili dijelimo s njima to što smo naučili, često i sami dolazimo do najdubljih spoznaja.

Shvatit ćemo također da to što svakodnevno spoznajemo proučavanjem nije samo Božja poruka za nas, već i za druge ljude.

Pročitajte Izaija 50,4. Što nam taj redak govori o našem odnosu s Bogom i kako to utječe na naše odnose s drugima?

.....

.....

Trenuci provedeni u proučavanju Biblije ne samo što nas osnažuju, već nas osposobljavaju da ohrabrimo i druge s kojima ćemo se možda susresti tog dana. To postaje dvostruki blagoslov.

Naš duhovni život je maraton. Zamolite Gospodina da vam pomogne da trčite postojano, pogleda prikovanog za cilj (Filipljanima 3,14). Nemojte se obeshrabriti ako ste se neko vrijeme malo opustili, već unesite u svoj život svaku potrebnu promjenu kako bi vaš odnos s Bogom, a posebno vaše vrijeme za proučavanje Biblije, ostali dinamični. Jer vječni život se sastoji u tome što već danas možemo spoznati Boga (Ivan 17,3). Naše prebivanje u Njemu i proučavanje Njegove Riječi mijenja naš život.

Pročitajte ključni redak za ovaj tjedan i razmislite o njegovom značenju. Što proučavate u ovom trenutku? S kim biste to mogli podijeliti?

TAKO JE SLATKO!

Sjetite se svojeg omiljenog slatkiša. Je li on dobar za vaše zdravlje? Možda koristite med kao zaslađivač zbog njegovih zdravstvenih koristi. Ako ste ikada kušali saće, onda znate kako je slatka ta mekana tekstura kada se topi na vašem jeziku.

U Psalmu 119,103.104 Biblija se uspoređuje s medom — što je metafora za užitek: “Kako su slatke npecu mom riječi tvoje, od meda su slade ustima mojim! Po tvojim naredbama postajem razuman.”

Što znači tvrdnja: “Po tvojim naredbama postajem razuman.” (Psalam 119,104)? Zašto je ta misao važna da bismo razumjeli što proučavanje Biblije čini za nas?

.....

Da, Božje riječi su doista slatke našoj duši i ne mogu se usporediti ni s čim drugim što nam se nudi. Za razliku od mnogih slatkiša, slatkoća Božje riječi djeluje iscjeljujuće na našu dušu i mijenja naš život i karakter. Ako ste se udaljili od Boga, možete pasti na koljena, otvoriti Njegovu Riječ i piti živu vodu koja jedina može utažiti žed.

U Izaiji 55,1-13 prorok proširuje spomenutu poruku. Provedite neko vrijeme čitajući to poglavlje upravo sada, a onda odgovorite na sljedeća pitanja:

- ◆ Što Gospodin daje onima koji Mu prilaze da bi “jeli” Njegovu Riječ?
- ◆ Koji vam poziv On tu upućuje?
- ◆ Na što vas poziva?
- ◆ Što vam obećava?

.....

Božja živa i moćna Riječ prodire u naše srce, um i dušu, potičući nas da rastemo u Kristu. Međutim, ona to može učiniti za nas samo u onoj mjeri u kojoj ulažemo vrijeme i napor (da, to zahtijeva napor) da se udubimo u Riječ sa stavom pokornosti, poniznosti i spremnosti da slijedimo njezin nauk.

Na koje konkretne načine možete “tražiti Jahvu dok se može naći” (Izaija 55,6)?

.....

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Svrha je proučavanja Biblije spoznavanje Boga i razvijanje odnosa s Njim, jer je to vječni život — biti s Onim koga volimo (Ivan 5,39; 17,3).

Dio svakog odnosa je uzajamno zalaganje. U Otkrivenju 3,20 čitamo da Isus želi imati takav odnos s nama, ali i mi moramo biti svjesni da kao stvorena bića uvijek možemo saznati nešto više o svojem Stvoritelju. Trebamo stalno istraživati Bibliju kao rudar koji kopa u potrazi za skupoćenim draguljima. Uvijek ima još toga što možemo naučiti, bez obzira na to koliko smo puta čitali određene izvještaje ili biblijske odlomke. “Bez obzira na nečiji intelektualni napredak, neka nitko ne pomisli ni na trenutak da nema potrebe za temeljitim i stalnim istraživanjem Svetog pisma u potrazi za većom svjetlošću. Kao narod, pojedinačno smo pozvani da budemo proučavatelji proročanstava.” (Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 41)

Također ne bismo trebali prilagođavati Bibliju našim ljudskim stavovima i razmišljanjima. “Kako ćemo istraživati Sveto pismo? Hoćemo li postavljati stupove svoje doktrine jedan za drugim, a onda usklađivati cijelo Sveto pismo sa svojim ustaljenim mišljenjima? Ili ćemo vlastite misli i stavove iznijeti pred Sveto pismo i svoje teorije mjeriti sa svih strana prema istini koju ono iznosi? Mnogi koji čitaju Bibliju, pa čak i poučavaju druge, ne razumiju njezine dragocjene istine. ... Mnogi pridaju riječima Svetog pisma značenje koje odgovara njihovom osobnom mišljenju.” (Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 36)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. S kakvim stavom obično pristupate Bibliji? Postoji li nešto što treba promijeniti? Zašto je poniznost tako presudna?

2. Postoje li neka ustaljena mišljenja koja biste trebali ostaviti po strani kako biste Svetom pismu dopustili da govori samo za sebe? Možete li se početi moliti u vezi s tim odmah sada?

3. Kako originalnost može postati kamen spoticanja u nečijem odnosu s Bogom? Odnosno, kako želja da se pronađe nešto novo i neobično može nekoga odvesti na stranputicu, pogotovo ako to čini iz sebičnih razloga?

Sažetak: Osobno proučavanje Biblije čini srž živog i trajnog odnosa s Bogom. Božja riječ progovara u našem životu danas, u dvadeset prvom stoljeću, baš kao što je to činila u prošlim vjekovima. Kao što održavamo svako drugo prijateljstvo, tako bismo trebali tražiti načine da naš život vjere i predaje ostane svjež i dinamičan dok prebivamo u Isusu, uzdajući se u Božje obećanje da se Njegova Riječ “koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah” (Izaija 55,11).

Ratnici molitve

“Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje: uho svoje prignu k meni u dan u koji ga zazvah.” (Psalam 116,1.2)

Biblijski tekstovi: Daniel 2,20-23; Daniel 6,10.11; Djela 20,36; Postanak 5,22-24; Izlazak 33,15-23; Izlazak 32,31.32.

Zamislite kako bi izgledalo kad biste rijetko razgovarali sa svojim najboljim prijateljem ili bračnim drugom. Vaša veza bi se ubrzo raspala i nastao bi problem. U istom smislu molitva je bitan dio bliskog odnosa s Bogom. To je ključna navika pobožnih ljudi, koju svatko od nas treba i može ojačati. Ako se ne molimo često i redovno, prije ili poslije odlutat ćemo od Gospodina.

U Bibliji saznajemo ponešto o životu različitih pojedinaca koji su se molili na razne načine. Možemo se osvrnuti na njihovo iskustvo i steći uvid u to kako su molitve Bogu utjecale na njihov odnos s Njim, kako su mijenjale život drugih ljudi, a također i kako i za što bismo se i sami mogli moliti. Činjenica je da naš molitveni život utječe ne samo na nas, već i na druge.

Kao i kada je riječ o proučavanju Biblije, tema o molitvi previše je važna i široka da bi se mogla sasvim obraditi u samo dva tjedna. A ovog ćemo tjedna naučiti nešto od onih pojedinaca u Bibliji koji su se predano molili i pokazali nam koliko je molitva bitna za blizak odnos s Bogom. Učimo iz njihovog primjera.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 419—423.

VJERNI DANIEL

Daniel je jedan od velikih biblijskih junaka. A znamo kako je sve počelo (vidi Daniel 1): “Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola.” (Daniel 1,8) U vezi s Danielom i trojicom njegovih prijatelja također saznajemo da “ovoj četvorici dječaka dade Bog znanje i razumijevanje svih knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja i sne” (Daniel 1,17). Biblija opisuje Daniela kao mudrog (Daniel 1,20; 2,14.21.23.48) jer je Duh Božji bio u njemu (Daniel 4,9.18; 5,14; 6,3), i vrlo omiljenog na Nebu (Daniel 9,23; 10,11). To je djelomičan opis čovjeka koji je imao čvrstu, trajnu vezu s Bogom.

Kada je kralj Nabukodonozor izrekao smrtnu presudu nad svim mudracima u Babilonu, Daniel je tražio Božju milost u vezi s tajnom njegovog sna (Daniel 2,18). A kad mu je Bog otkrio kraljev san, Daniel se istog časa pomolio.

Pročitajte Daniel 2,20-23. Za što se Daniel molio i što možemo naučiti iz te molitve?

.....

.....

Dok su godine prolazile a kraljevi se uzdizali i padali, Daniel je ostajao savjetnik na dvoru. Uživao je glas je uglednog čovjeka “jer u njemu bijaše izniman duh; kralj mišljaše da ga postavi nad svim kraljevstvom” (Daniel 6,3 — Varaždinska Biblija). On “bijaše vjeran i nikakva propusta ni pogrješke ne nade se na njemu” (Daniel 6,4 — Varaždinska Biblija). Usprkos velikoj ljubomori i spletkarenju (Daniel 6,5-9) njegovih kolega, Daniel je ostao postojan i neustrašiv u svojem molitvenom životu.

Pročitajte Daniel 6,10.11. Što nam ti redci govore o Danielu?

.....

.....

Kad se suočio s teškoćama, Daniel se molio. Iako mu je zbog toga prijetila smrtna opasnost, u molitvi je ostao dosljedan i uporan (triput dnevno, kao što je bio njegov običaj) i predvidljiv (kod otvorenog prozora triput dnevno dok se molio okrenut prema Jeruzalemu). Njegova molitva bila je fizički čin (klečao je) i bila je usredotočena na zahvalnost i moljenje.

U svjetlu takvog izvještaja, koliko su jadni naši izgovori što se ne molimo dovoljno?

STAV U MOLITVI

Kad nešto krene loše u našem životu, većina nas pozove nekog bliskog prijatelja da s njim porazgovara o tome. Kad imamo dobre vijesti, mi tražimo nekog s kim ćemo ih podijeliti. A isto to možemo i s Bogom. "Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju." (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 97; u izvorniku 93)

Molitva ne samo da nas povezuje s Bogom, već i đavlu govori čiji smo. Kada ujutro klečimo na molitvi, to je kao fizička objava silama tame da tog dana biramo Boga. I ne samo to, Bog šalje anđele da budu pokraj nas kad se molimo da nas ograde i zaštite od neprijatelja iz svijeta tame (Psalam 91).

Fizički čin klečanja u znak pokornosti pokazuje ponizan stav. To se razlikuje od sjedenja u stolici ili ležanja u krevetu dok se molimo, premda se možemo moliti i u tom položaju. Međutim, kada klečimo pred Bogom, naše srce se lakše predaje jer tada i naše tijelo i naše riječi priznaju da je On vladar, a da smo mi samo djeca koju je On stvorio.

Pročitajte sljedeće biblijske odlomke i razmislite o životu tih pojedinaca koji su klečali dok su se molili: Daniel 6,10; Luka 22,41; 7,60; 9,40; 20,36.

.....

.....

Stajanje tijekom molitve bilo je uobičajeno u biblijska vremena (2. Ljetopisa 20,5.6.13; 1. Samuelova 1,26; Job 30,20; Luka 18,11). Biblija također navodi primjere ljudi koji su sjedili dok su se molili (2. Samuelova 7,18; 2. o kraljevima 4,38). Drugi su padali ničice pred Bogom, licem k zemlji — premda se taj stav rjeđe povezivao s molitvom, a češće s pokoravanjem nadređenom (1. o kraljevima 1,47; Marko 14,35).

Koji je vaš uobičajeni stav dok se molite? Biblija ne zahtijeva od nas da se molimo u nekom određenom stavu ili položaju, ali držanje tijela je važno jer ono odražava naše poštovanje, naše najdublje osjećaje i želju da se predamo Bogu. Neki ljudi ne mogu klečati, tako da je u konačnici stav srca ono što je najvažnije. Ako možete klečati ali obično to ne radite, zašto ne biste kleknuli kad se sljedeći put budete molili i vidjeli kako to utječe na vrijeme koje provodite s Bogom?

Biblija nas poziva da se molimo "bez prestanka" (1. Solunjanima 5,18), što podrazumijeva postojanost (Kološanima 4,2) i upornost (Rimljanima 12,12). Danas dok stojite, sjedite, ležite ili hodate, usmjerite svoje misli k Bogu i razgovarajte s Njim kao s Prijateljem. Počnite sada.

HENOK JE HODAO I GOVORIO

Pročitajte Postanak 5,22-24. Što točno znamo o Henoku?

.....

.....

Biblija ne govori mnogo o Henokovom životu, ali kaže da je on hodao s Bogom tri stotine godina prije nego što ga je Bog uzeo na Nebo. Kako je lijepo kada nečija dosljedna posvećenost Bogu obilježava njegov život!

Ono što znamo jest da je Henok bio “u molitvi ustrajan” (Rimljanima 12,12), prilazeći sve bliže Bogu u vjeri zahvaljujući svojim svakodnevnim iskustvima. Dok je zemlja u vrijeme kada je on živio postajala sve pokvarenija, Henok je bio zauzet služenjem Bogu. Međutim, on ne bi mogao biti uspješan u tome da nije prebivao u Njemu.

“U životu neumorna rada Henok je ustrajno održavao zajednicu s Bogom. Što je veći i teži bio njegov posao, njegove su molitve bile žarkije i postojanije. ... Nakon što je neko vrijeme boravio među ljudima, djelujući među njima primjerom i poučavanjem, on bi se povlačio da provede neko vrijeme u samoći, gladan i žedan božanskog znanja koje samo Bog može dati. Boraveći u zajednici s Bogom, Henok je sve više odražavao božanski lik. ... Kad se nakon susreta s Bogom vraćao među ljude, čak su i bezbožnici sa strahopoštovanjem promatrali otisak Neba na njegovu licu.” (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 63; u izvorniku 86,87)

Bog ne traži od nas da živimo kao pustinjaci ili redovnici, toliko odvojeni od svijeta da ne bismo mogli biti ni od kakve koristi na zemlji. Poput Henoka, i mi možemo biti poduzetni i svjesni potreba oko sebe, ali samo ako imamo čvrstu, trajnu vezu s Bogom koju održavamo hodom i razgovorom s Njim, preko nas se može otkriti Njegov čudesni karakter.

Možemo se moliti u bilo koje vrijeme, bilo gdje. Ne postoji mjesto na zemlji na kojem nas Bog ne vidi ili ne čuje (Psalam 139,7-12). On uvijek čuje vapaje našeg srca, gdje god se mi nalazili (pročitajte Tužaljke 3,55-57). Međutim, postoji nešto što treba reći u prilog molitvi naglas umjesto samo u sebi. Kada se molimo u sebi, nešto nam može odvući pozornost, može se dogoditi da ne završimo tijekom misli ili rečenicu, i teže nam je ostati usredotočenima. Ali kada se molimo naglas, bilo da je to šapat ili naš uobičajeni ton, to je podsvjesni podsjetnik nama samima da je Bog stvaran, da nas On sluša i da postoji nešto posebno o čemu trebamo razgovarati s Njim.

Dok danas budete obavljali svoje poslove, gdje i kako ćete uputiti molitvu Isusu?

MOJSIJE, POBOŽNI VOĐA

Premda je Henok očito bio u vrlo bliskoj vezi s Bogom, više uvida imamo u Mojsijev odnos s Njim i možemo čitati brojne izvještaje o njegovim razgovorima s Bogom. Dok pratimo Mojsijeve uspone i padove na njegovom životnom putu, uvijek iznova vidimo da su se najvažniji dio njegovog života i tajna njegovog uspjeha kao pobožnog vođe sastojali upravo u stalnoj komunikaciji i trajnom odnosu s Bogom.

Pročitajte Izlazak 33,15-23. Što možemo reći o sadržaju i načinu razgovora između Mojsija i Boga?

.....

.....

.....

Zamislite kako bi bilo razgovarati s Bogom i jasno čuti Njegov glas. Pravo je čudo što Izraelci nisu i sami tražili tu vrstu prisnosti s Bogom, umjesto što su molili Mojsija da im govori u Božje ime (Izlazak 20,18-21). Bog je, međutim, pripremao Mojsija za to iskustvo još od njihovog susreta kraj gorućeg grma, na toj istoj gori. Premda čitamo i o drugim Mojsijevim osobnim molitvama, vidimo da je on bio skoro stalno u Božjoj prisutnosti tražeći smjernice i posredujući za narod koji je vodio.

Mojsije dvaput posreduje za članove svoje obitelji. Koje su situacije dovele do tog posredovanja i što bi se dogodilo da on nije istupio kako bi premostio nastali jaz?

- ◆ **Aron:** Izlazak 32,1-14.31-34, Ponovljeni zakon 9,20.
- ◆ **Mirjam:** Brojevi 12,13.

.....

.....

Posebno je zadivljujuće u vezi s Mojsijevim postupanjem prema Mirjami što je on sam bio žrtva ljubomore i lošeg ophođenja s njezine strane. A lako se mogao povući i prepustiti Bogu da nad Mirjamom i Aronom izvrši kaznu koju su zaslužili. Međutim, umjesto toga, on je požurio oprostiti svojoj sestri i posredovati za njezino iscjeljenje. U tim Mojsijevim postupcima vidi se moćan odraz Božjeg milosrđa prema grešnicima.

Pročitajte Matej 5,44; Kološanima 3,13. Kako možete činiti ono što vam se tu kaže? Zašto je to važno?

MOJSIJE POSREĐUJE ZA NAROD

Pročitajte Izlazak 32,31-32. Čemu nas ovi redci uče o Mojsiju i molitvi?

.....

.....

Mojsije se višeput zauzimao kod Boga za narod. Obraćao se Bogu kada je narod bio žedan (Izlazak 15,25; 17,2-6), gladan (Brojevi 11,21-22) i u potpunom očaju (Brojevi 11,11-15).

Kada su Izraelci napravili zlatno tele odmah nakon što je Bog uspostavio Savez s njima, Mojsije se prisjeća: “Jer se bojah srdžbe i gnjeva kojim je Jahve usplamtio na vas da vas zatre. Ali me i tada Jahve usliša.” (Ponovljeni zakon 9,19)

Kada su se uhode vratili iz Obećane Zemlje, Mojsije se prisjeća: “Zato sam pao ničice i ležao pred Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći, jer bijaše rekao Jahve da će vas uništiti.” (Ponovljeni zakon 9,25)

Kada su pripadnici Levijevog plemena bili odvojeni od ostalih da bi služili u Svetišću, Mojsije se prisjeća: “Na brdu sam ostao, kao i prvi put, četrdeset dana i četrdeset noći. I usliša me Jahve i taj put; nije htio da te uništi.” (Ponovljeni zakon 10,10). Bog je čuo Mojsijevu molbu.

Mnogo toga možemo naučiti iz Mojsijevog života kada je riječ o molitvi i o tome kako se treba čvrsto držati Boga:

- **Duboko je ljubio Boga i imao je jasnu predodžbu o Njegovom karakteru.** Bog mu je opisao sebe u Izlasku 34,6: “Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću.”

- **Pokazao se kao hrabar i vjeran jer se držao Boga tijekom uspona i padova** na iscrpljujućem putovanju u Obećanu Zemlju. U bitkama kroz kakve svi prolazimo, on se uzdao u Božju silu, u Njegovu prisutnost i vodstvo u vlastitom životu (Izlazak 33,13).

- **Podsjećao je Boga na Njegov Savez** (Izlazak 32,13), **pozivao se na Božja obećanja koja je dao svojem narodu** (Ponovljeni zakon 7,8) **i uvijek se sjećao Božjeg vodstva u prošlosti** (Ponovljeni zakon 8,2).

- **Prihvaćao je Božje odgovore na svoje molitve, bez obzira na to jesu li bili pozitivni ili negativni.** Biti u bliskoj vezi s Bogom ne podrazumijeva automatski da ćemo uvijek dobiti ono što želimo (Ponovljeni zakon 3,23-29), ali trebamo se ustrajno moliti u svakom slučaju (Luka 18,1-8).

Komu su potrebne vaše posredničke molitve upravo sada? Što vas sprečava da se upravo sada pomolite?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Uostalom, trebali bismo se moliti zato što volimo Boga u toj mjeri da jednostavno moramo podijeliti s Njim sve u svojem životu — svoje radosti i životne “pobjede”, svoje terete i brige, svoje zahtjeve i svakodnevne potrebe. “Moramo se držati tako blizu Boga da se pri svakoj neočekivanoj kušnji naše misli okreću k Njemu isto tako prirodno kao što se cvijet okreće prema Suncu. Iznesite Bogu svoje potrebe, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i svoja strahovanja. Vi Ga ne možete preopteretiti, ne možete Ga zamoriti. Onaj tko je izbrojio vlasi na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje djece. ... Njegovo srce puno ljubavi ganuto je našim žalostima, čak i kad samo govorimo o njima. Iznesite Mu sve što zbunjuje vaš um. Onome koji u svojoj ruci drži svjetlove i upravlja svim poslovima svemira ništa nije preteško nositi. Njemu nije neznatno ništa od onoga što se bilo kako tiče našeg mira. Nema nijednog poglavlja u našem iskustvu koje bi Mu bilo premračno za čitanje; nema problema koji bi Mu bio pretežak za razrješenje. Nema nesreće koja bi pogodila Njegovo najmanje dijete, nema brige koja bi mučila dušu, nema radosti koja bi razgalila, nema iskrene molitve koja bi poletjela s usana — da naš nebeski Otac ne vidi i da se odmah ne zainteresira. ... Odnos između Boga i svake duše na Zemlji tako je osoban i potpun, kao da nema nijedne druge duše s kojom bi dijelio svoju brižnu pažnju, nijedne druge duše za koju bi dao svojega ljubljenoga Sina.” (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 105,106; u izvorniku 99,100)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Biste li molitvu opisali kao nešto lijepo ili nešto mučno? Zahvaljujući čemu imate takvo mišljenje?

2. U citatu koji smo naveli ima mnogo dubokih poruka. Koja misao u njemu nailazi na poseban odjek u vama?

3. Od tri biblijske osobe koje smo proučavali ovoga tjedna (Daniela, Henoka i Mojsija), čiji vam je molitveni život najbližiji i zašto?

Sažetak: Dok čitamo o divovima molitve iz Biblije, lako možemo pomisliti da mi sami nismo u stanju imati tako blizak odnos s Bogom niti biti baš toliko posvećeni. Ali možemo. Poput Daniela, i mi možemo biti postojani i vjerni klečeći na molitvi svakog dana usprkos protivljenju. Poput Henoka, i mi možemo odlučiti hodati i razgovarati s Bogom, obraćajući se Njemu prije nego što pristupimo poslu na koji nas je pozvao. Poput Mojsija, možemo naučiti kako da vodimo one koji se nalaze u našem području utjecaja, zalažući se za svoju obitelj i druge nakon što odlučimo prebivati pod sjenkom Svemogućega, našeg Vođe i Prijatelja.

Molitva u praksi

“U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izljevajte: Bog je naše utočište!” (Psalam 62,9)

Biblijski tekstovi: 1. o kraljevima 19,1-18; Matej 6,5-8; Luka 11,2-4; Matej 6,5-15; Daniel 9,4-19; Rimljanima 8,26.27.

Kakav je vaš molitveni život? Koliko se često molite?

Koliko usrdno? S kakvim očekivanjima? Molite li se svakodnevno ili samo u žurnim slučajevima? Tražite li u svojim molitvama uvijek nešto ili hvalite Boga?

Molite li se ujutro prije jela, a možda i usred užurbanog dana? Možda ste dio neke molitvene skupine koja se redovno sastaje ili ste sudjelovali u molitvi dvadeset četiri sata. Jeste li iskusili Božju silu i Njegovu prisutnost tijekom molitve koja mijenja sve u vašem životu?

Molitva je stalna veza između nas (mladica loze) i Isusa (Trsa). “Ako želimo rasti i razvijati se, moramo stalno crpsti sok i hranu od Živoga Trsa, jer bez Njega nemamo snage.” (Ellen G. White, *Rani spisi*, str. 77; u izvorniku 73) To je blagoslov neprestane molitve. Bog nas čuje i uvijek odgovara na vrijeme i na svoj savršeni način — premda ne uvijek onako kako mi očekujemo.

Obratimo ovog tjedna pozornost na neke druge pojedince čije se molitve navode u Bibliji i razmotrimo kako na praktičan način možemo osnažiti molitvu u svojem svakodnevnom životu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 424—428.

ILIJA — MOLITVA U NEVOLJI

Vjerni Ilija živio je u zla vremena, kada je kralj Ahab izazivao “i razljutio Jahvu, Boga Izraelova više od svih kraljeva Izraelovih koji bijahu prije njega” (1. o kraljevima 16,33). Uvjerljivo najdramatičniji trenuci u njegovom životu nastupili su tijekom sukoba na gori Karmelu (vidi 1. o kraljevima 18). Na vrhuncu te nevjerojatne pripovijesti, Ahab i njegovo kraljevstvo uvjerali su se vlastitim očima u istinu da Bog uslišava molitve. Bio je to nezaboravan trenutak u povijesti Izraela i zato nam neočekivani obrat do kojeg dolazi u događajima koji slijede djeluje prilično iznenađujuće.

Pročitajte 1. o kraljevima 19,1-18, obraćajući posebnu pozornost na Ilijine molitve i na Božji razgovor s njim. Što se nalazi u srži malodušnosti koju Ilija tu pokazuje? U čemu se Božji odgovor ovdje razlikuje od onog što se događalo na gori Karmelu?

.....

.....

Iako Bog tijekom cijelog jednog dana uslišava svaku Ilijinu molitvu, prorokovo emotivno, duševno i tjelesno stanje ubrzo se mijenja. Iako je tog dana s Bogom izvojevao veliku pobjedu, u trenutku iscrpljenosti Ilija dopušta da strah od smrti nadvlada njegovu vjeru u Boga. Ali posebno je dojmljivo u tom događaju što proroku, bez obzira na to što se prepustio očaju i obeshrabrenju, Bog prilazi s nježnošću i brigom osiguravši mu i ovaj put vodu i hranu (1. o kraljevima 19,5, 6) — i to u tolikoj mjeri da je tu proveo četrdeset dana i četrdeset noći (1. o kraljevima 19,8). A kad se Bog konačno javio, to je bilo na sasvim drugačiji način nego prije.

Bog nam u našem životu katkad odgovara izravno, snažno i neosporno. To jača našu vjeru i mi osjećamo Božju blizinu.

A katkad se kolebamo i prepuštamo kušnji, misleći da je nemoguće slijediti Boga s nepokolebljivom vjerom. Tražimo Božje odgovore očekujući da nas On usliša onako kako mi mislimo, a ne shvaćamo da su Njegove misli i Njegovi putovi daleko viši i mudriji od naših (Izaija 55,8,9). Baš kao što u vezi s Božjim stvaranjem ima mnogo toga što ne razumijemo, ne bi nas trebalo iznenaditi što i u vezi s Božjim putovima također postoji mnogo toga što ne razumijemo.

Bog, naš dobri i ljubazni Otac, točno zna što nama treba. Kako sačuvati smirenost da bismo Mu mogli vjerovati i držati svoj pogled uprt čvrsto u Njega bez obzira na to što proživljavamo? Razgovarajte s Njim o tome, odmah sada.

KADA SU MOLITVE NAIZGLED NEUSLIŠANE

Možda ste se dugo molili za nešto, čak i godinama, a čini vam se da vas Bog nije čuo. Biblija nam kaže: “Molite, i dat će vam se!” (Matej 7,7), “ako što molimo po njegovoj volji” (1. Ivanova 5,14). Kako vi razumijete ta obećanja?

.....

.....

Ana je primjer posvećene žene koja se molila za nešto vrlo određeno (1. Samuelova 1,10-17). U početku se činilo da Bog nije uslišao njezine molitve, ali ona je ustrajala i Bog je naposljetku odgovorio u svoje savršeno vrijeme i po svojoj volji. Katkad čekanje produbljuje naš odnos s Bogom i mi Mu tada još više vjerujemo.

“U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izljevajte.” (Psalam 62,9) *Uzdanje, povjerenje*. Vjerujemo li da On doista zna što je najbolje, čak i kada ne vidimo neposredan odgovor na svoje molitve? Vjerujemo li da će nas On na kraju uslišati u svoje savršeno vrijeme i na svoj način?

Katkad naše molitve možda neće biti uslišane tako brzo kao što želimo ili na način na koji se nadamo. Kakve nam savjete Biblija daje u vezi s tim?

- ◆ **Tražite Božju volju, a ne svoju** (Matej 6,10; 1. Ivanova 5,14.15).
- ◆ **Razmotrite svoje pobude** (Izreke 16,2; Jakov 4,3).
- ◆ **Zapitajte se njegujete li neki grijeh** (Psalam 66,19; 1. Petrova 3,12; Izreke 15,29).
- ◆ **Prebivajte u Bogu i Njegovoj Riječi** (Ivan 15,7).
- ◆ **Imajte vjere kad se molite** (Hebrejima 11,6; Jakov 1,6; Marko 11,24; Matej 21,22).
- ◆ **Ispitajte stanje svojeg srca (je li ponizno ili oholo)** (Jakov 4,6; 1. Petrova 5,6).
- ◆ **Budite ustrajni** (1. Solunjanima 5,17.18).
- ◆ **Opraštajte drugima** (Marko 11,25.26).
- ◆ **Uostalom, Bog vidi širu sliku i zna što je najbolje za nas** (Rimljanima 8,28; Efežanima 3,20; Jeremija 29,11-13). **Katkad je Njegov odgovor jednostavno onakav kakav je dao Pavlu: “Dosta ti je moja milost.”** (2. Korinćanima 12,9)

Kako ćemo reagirati na te naizgled neuslišane molitve, bitna je naša slika o Bogu. Ako Boga vidimo kao udaljenog i nezainteresiranog, neuslišana molitva može oslabiti našu vezu s Njim. U tom slučaju u Bibliji potražite dokaze o Njegovoj ljubavi i brizi za vas i molite se da vaša iskrivljena slika o Njemu postane jasnija.

ISUS NAS UČI KAKO DA SE MOLIMO

U Isusovo vrijeme molitve koje su bile duge i pomno osmišljene, poput neke predstave — pune složenih riječi i često naučene napamet — bile su visoko cijenjene. Međutim, Isus nije imao lijepih riječi o takvoj vrsti molitava (vidi Matej 6,5-8). On ih je razotkrio kao razmetljivo glumatanje “pobožnosti”.

Učenici su gledali Isusa kako se moli i bilo im je jasno da je molitva bitan dio Njegovog života (vidi Luka 5,16; 6,12; 9,18; 22,41; 24,30; Marko 1,35; 6,46). Promatrajući Isusa, uočili su suprotnost između Njega i vjerskih vođa i shvatili da je molitva nešto mnogo više nego što su ikada pomišljali. Zato su prišli Isusu i zatražili: “Gospodine, nauči nas moliti.” (Luka 11,1)

Isus je svojim učenicima (a i nama) pokazao da se možemo moliti jednostavno, svakidašnjim jezikom. Pokazao nam je da naše molitve trebaju biti jednostavne i iz srca.

Pročitajte Luka 11,2-4 i Matej 6,5-15 i obratite pozornost na različita značenja molitve koju je Isus naučavao:

◆ **Oče naš koji jesi na nebesima** — priznanje vašeg osobnog odnosa s Ocem svih ljudi.

◆ **Sveti se ime tvoje** — uviđanje Božje svetosti navodi nas da Mu pristupamo s divljenjem i dubokim poštovanjem.

◆ **Dodi kraljevstvo tvoje** — čežnja za Božjim povratkom i stalnom prisutnošću Duha Svetoga dok se to ne ostvari.

◆ **Budi volja tvoja — kako na nebu, tako i na zemlji** — predaja i molitva da se Božja volja ostvari u našem životu jer vjerujemo da On zna što je najbolje, umjesto da se jednostavno molimo za ono što sami želimo.

◆ **Kruh naš svagdanji daj nam danas** — traženje onoga što nam je potrebno za život u tjelesnom (hrana i voda) i u duhovnom smislu (Isus i Njegova živa Riječ).

◆ **I oprostí nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim** — pokajanje, traženje oprosta i prisjećanje da i mi trebamo opraštati onima koji su nas povrijedili isto tako kao što Bog oprašta nama.

◆ **I ne uvedi nas u iskušenje, nego izbavi nas od zla** — traženje zaštite i skloništa od zla u ovom svijetu (Psalam 91).

◆ **Jer je tvoje kraljevstvo i sila i slava uvijek! Amen** — priznanje da sve što jesmo, što imamo i što činimo pripada Bogu. Jedino On zaslužuje slavu i hvalu (1. Ljetopisa 29,11).

Zašto se molimo tako malo, umjesto da obratimo svoje lice Bogu svakog jutra i razgovaramo s Onim koji nas voli više nego bilo tko drugi?

HVALJENJE, ZAHVALJIVANJE, ISPOVIJEDANJE, MOLBE

Taj jednostavan oblik molitve kojem nas je Isus učio, možemo slijediti i kad pristupamo Bogu osobno, s obitelji ili kao crkva, imajući na umu da moliti se znači razgovarati s Bogom kao prijateljem. Prečesto su naše molitve pune zahtjeva, dok nas je Isus učio da se molimo za nešto mnogo uzvišenije!

Pročitajte Danielovu molitvu u Danielu 9,4-19 i potražite njezine različite dijelove.

.....

Razmislite kako biste u svoje molitve mogli uključiti sljedeće sastavnice:

Hvaljenje: Hvala je izraz obožavanja Boga zbog Njegove veličine i karaktera. Pročitajte Psalam 100, prekrasan hvalospjev Bogu. Obratite pozornost na mnogobrojna Božja imena i na Njegov veličanstveni karakter. Hvalite Ga za to što je On vaš Otkupitelj, Spasitelj, Utješitelj, Iscjelitelj, Dobri Pastir, Prvi i Posljednji i Stijena, da spomenemo samo nešto od onoga što On jest.

Priznanje i oprost: Kada razgovaramo s Bogom i prebivamo u Njemu, mi odbacujemo sve što bi nas moglo udaljiti ili odvojiti od Njega. Što smo Mu bliže, to više vidimo svoju bijedu i nedostojnost. To nas navodi da Ga molimo da ukloni naše grijehе i oblikuje naš karakter tako da ličimo na Njega. A ako očekujemo da nam Bog oprost, i mi trebamo biti spremni opraštati drugima. "Prema tome, ispovijedajte grijehе jedan drugomu, i molite jedan za drugoga da ozdravite! Mnogo može molitva pravednika ako je žarka." (Jakov 5,16)

Molbe: S kojim se izazovima suočavate, možda u svojoj obitelji, ili kada je riječ o prijateljima, zdravlju, financijama, poslu ili učenju? U čemu vam je konkretno potrebno da vas Božja ruka vodi? Kome je potrebna vaša podrška i kako je na najbolji način možete pružiti? Molite se posebno za ta područja i te ljude tražeći da se izvrši Božja volja.

Zahvalnost: Pročitajte Filipljanima 4,6 i razmislite o blagoslovima u svojem životu. Možete se sjetiti nečeg značajnog, ali što je sa sitnicama koje često olako shvaćamo? Mi smo stalni primatelji Božje milosti; pa ipak, kako malo zahvalnosti izražavamo, kako malo Ga hvalimo za ono što je učinio za nas.

Za što trebate hvaliti Boga, što Mu trebate ispovjediti, što moliti i za što Mu zahvaljivati? Zašto to ne biste učinili upravo sada?

NEKA DRUGA PITANJA U VEZI S MOLITVOM

Zašto se moliti kad Bog već zna? Zašto se trebamo moliti kad je Bog sveznajući? Ellen G. White to objašnjava ovako: “Ne zbog toga što Bogu trebamo otkriti što smo, već zato da bismo sebe osposobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.” (*Put Kristu*, str. 97; u izvorniku 93) Da, Bog zna naše želje i naše potrebe i On čita svaku namjeru našeg srca. Pa ipak, za nas je dobro da se molimo. To zahtijeva od nas da stanemo usred užurbanosti života, da se zaustavimo i priznamo da Bog upravlja svime i da se smirimo kraj Njegovih nogu. Pred Bogom se otvaraju široki putovi za djelovanje kad Ga pozivamo da to čini. Duh Sveti posreduje za nas kad ne znamo kako da se molimo (Rimljanima 8,26.27).

Zašto se moliti kada je sve dobro? Samodovoljnost i oholost (vidi Pouku 3) mogu biti neke od najvećih prepreka za snažan molitveni život. Kad bismo samo znali koliko nam je Bog potreban, mnogo bismo češće izlazili pred Njega! Ako Mu se savršeni anđeli dive i obožavaju Ga, zašto bismo mi, grešni ljudi, mislili da nam je to manje potrebno? Što nam Matej 5,6 i Izaija 44,3 govore o toj istini?

Koja je uloga vjere u molitvi? Pročitajte Hebrejima 11,6 i razmislite o sljedećim riječima: “Molitva i vjera usko su povezane i treba ih zajedno proučavati. Molitva vjere božansko je umijeće kojim mora ovladati svatko tko želi da njegovo životno djelo bude uspješno. ‘Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.’ (Marko 11,24), kaže Krist i objašnjava da naša molba mora biti u skladu s Božjom voljom. Moramo tražiti ono što je On obećao, i što god primimo mora biti upotrijebljeno tako da bi se ispunila Njegova volja. Ako se ispune uvjeti, ispunit će se i obećanje. ... Ne trebamo tražiti nikakav vanjski dokaz blagoslova.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 213,214; u izvorniku 257,258)

S kim bih se trebao moliti? Najviše se trebamo moliti osobno (samo Bog i vi), jer su molitva i proučavanje Biblije krvotok vašeg odnosa s Bogom. Odvojite vrijeme da biste ispitali svoje srce dok razgovarate s Bogom i slušate Ga (Matej 6,6). Trebali bismo se također moliti sa svojom obitelji ili u malim skupinama (Djela 12,12), jer gdje je okupljeno dvoje ili troje, tu je i Bog (Matej 18,20). Konačno, trebali bismo se moliti sa svojom crkvenom zajednicom (Jakov 5,13-16). Sve te tri vrste molitava su važne.

Kako bih trebao slušati? Molitva je nešto više od običnog obraćanja Bogu. Trebamo Mu dopustiti i da nas “orezuje” i da progovara u našem životu. Najjasniji i najsigurniji način jest da čitamo Bibliju, i da kombiniramo molitvu i proučavanje Biblije na osobnom bogoslužju. Čuvajte se “pražnjenja uma” ili slušanja vlastitih misli umjesto istraživanja Biblije.

Od svega što smo naveli, što je za vas najveći izazov?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Kad bismo više mislili i razgovarali o Isusu, a manje o sebi, bili bismo mnogo češće u Njegovom društvu.” (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 109; u izvorniku 102)

“Ako se budemo povodili za svojim sumnjama i strahovima, ako budemo pokušavali razriješiti sve ono što nam izgleda nejasno — dok još nemamo vjere — naša će se nesigurnost samo produbiti i povećati. Ali ako dodemo k Bogu osjećajući se bespomoćni i ovisni, kakvi zapravo i jesmo, te u vjeri, ponizno i s povjerenjem iznesemo svoje potrebe Onome koji sve zna i čijemu pogledu ništa na svijetu nije skriveno, koji svime upravlja svojom voljom i svojom riječju, On će moći i htjeti uslišati naš vapaj i učinit će da u našim srcima zasja svjetlost.” (*Put Kristu*, str. 101,102; u izvorniku 96,97)

“Duša se može približiti Nebu na krilima hvalospjeva. U nebeskim dvorima Boga slave pjesmom i glazbom; dok izražavamo svoju zahvalnost, i mi usklađujemo svoje bogoštovlje s bogoštovljem nebeskih vojski. ... Pred svojega Stvoritelja dodimo radosno i sa štovanjem, sa 'zahvalnicama i glasom hvalospjeva!' (Izaija 51,3)” (*Put Kristu*, str. 110,111; u izvorniku 104)

PITANJA ZA RAZGOVOR

- 1. Koja vas misao u navedenim citatima najviše nadahnjuje? Koja vam predstavlja najveću teškoću i izazov?**
- 2. Koje još pouke možemo izvući iz molitvenog života drugih biblijskih osoba? (Vidi Ezra 10,1; 2. o kraljevima 13,4; Jona 4,2,3; Habakuk 3,1; 2. o kraljevima 19,14-19; Jeremija 32,16-25, Nehemija 1,4-11; 1. o kraljevima 8,22-54, da navedemo samo neke.)**
- 3. Kakva je uloga uzimanja posta usporedo s molitvom?**
- 4. Postoji li nešto što biste željeli promijeniti ili primijeniti u svojem molitvenom životu kao ishod pouke za ovaj tjedan? Zašto ne biste unijeli te promjene?**

Sažetak: Biblija sadrži izvještaje o pojedincima koji su imali živ, aktivan molitveni život, ali i o onima koji nisu. Dok istražujemo njezine stranice, uvijek ćemo naći nekoga s kim se možemo povezati, bez obzira na stanje našeg odnosa s Bogom. Naći ćemo također mnoga, mnoga obećanja koja će nas ohrabriti i voditi u našem osobnom posvećenju. Naš cilj trebao bi biti duhovni rast — da svoj pogled upremo u Isusa, savršeni primjer u svemu, Začetnika i Dovođitelja naše vjere.

Imati vjeru

“Vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.” (Hebrejima 11,1)

Biblijski tekstovi: Marko 8,11-12; Matej 15,21-28; Luka 7,1-10; Efežanima 2,8; Hebrejima 11; Otkrivenje 14,12.

Netko je jednom rekao: “Vjera je kao bežični internet. Nevidljiva je, ali vas povezuje s onim što vam treba.” Nema sumnje — bez vjere ne bi bilo ni odnosa s Bogom.

Kakva je vaša vjera danas? Je li vaša vjera u Boga ikad bila klimava? Možda ste doživjeli nešto što vas je uzdrmalo do te mjere da više niste znali kako nastaviti svoj odnos s Bogom. Ili je vaša vjera poput ruže koja iz zelene stabljike izrasta u sićušni pupoljak što se na kraju otvara u bujan, živopisan cvijet i ispunjava prostoriju nezaboravnim mirisom? Jer “vjera je jamstvo za ono čemu se nadamo, dokaz za one stvarnosti kojih ne vidimo.” (Hebrejima 11,1) To nije nešto što mi sami činimo jer je svakome “Bog odmjerio mjeru vjere” (Rimljanima 12,3 — Varaždinska Biblija). Vjera je dar od Boga (Efežanima 2,8.9), pa ipak vjeru u Boga možemo imati samo zahvaljujući onome što Bog već čini u nama i za nas.

Istražimo ovog tjedna temu vjere — što činiti sa sumnjom i nevjerovanjem; kako prema Isusovim riječima izgleda snažna vjera; što znači imati “vjeru Isusovu”.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 429—439.

SAMO MI DAJ ZNAK!

Možda ste čuli kako neki ljudi kažu: “Kad bih vidio kako se razdvaja Crveno more, ili manu kako pada na zemlju, ili Isusa kako iscjeljuje slijepca, vjerovao bih.” Ili ste možda i sami nje govali takve misli.

S druge strane, zašto bi nama u ovo vrijeme trebalo biti lakše vjerovati nego onima koji su živjeli u davna, biblijska vremena? Izraelci nisu posjedovali cijelu Bibliju niti su imali tako dugu povijest na koju su se mogli osvrnuti kao što možemo mi danas. Mojsije je naglašavao važnost osvrtnja na prošlost da bismo se prisjećali Božjeg vodstva i Njegove dobrote (vidi Ponovljeni zakon 4,7-10; 8,2.3). Za razliku od Izraelaca, mi imamo za sobom šest tisuća godina biblijske povijesti iz koje možemo crpiti vjeru i nadahnuće (vidi Ivan 20,30.31).

Svaki naraštaj želi znak, pa ni naš nije ništa drugačiji. Međutim, znaci su svuda oko nas. Ako čitate Matej 24, vidjet ćete koliko toga se već ispunilo ili se ispunjava čak i sada.

Ljudi u Isusovo vrijeme tražili su znak da je On Božji Sin, iako su već dobili mnoge znakove. Kako je Isus na to odgovorio? Marko 8,11.12.

.....

.....

Prepiremo li se i mi s Isusom i provjeravamo Ga kao što su činili farizeji? Navodimo li Ga i mi da “[uzdahne] iz dna duše” (Marko 8,12) zbog našeg nedostatka vjere, premda nam je već dano sve što je potrebno da bismo vjerovali?

“Ali ono što je bilo potrebno Židovima nisu bili takvi znakovi. Samo vanjski dokaz ne bi im mogao koristiti. Ono što je njima bilo potrebno nije bilo umno prosvjetljenje, već duhovna obnova.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 330; u izvorniku 406) Je li moguće da je i nama potrebna duhovna obnova — istinski, pravi hod s Bogom iz trenutka u trenutak? Možda nam nije potreban znak jer imamo dosta znanja na dohvata ruke, pogotovo kad je riječ o biblijskom znanju.

Dakle, umjesto da navodimo Isusa da “[uzdahne] iz dna duše” zbog naše malovjernosti, sjetimo se riječi koje je On uputio Tomi: “Blago onima koji će vjerovati, a da nisu vidjeli!” (Ivan 20,29; vidi također Hebrejima 11,1) Bog ne traži od nas slijepu vjeru — On nam je već dao tako mnogo razloga da vjerujemo. Pa ipak, i uza sve te razloge uvijek ima prostora za sumnju. Od ključne je važnosti da se bavimo onim što potkrepljuje vjeru, a ne onim što unosi sumnju.

Kako biste opisali svoju vjeru u Boga u jednoj minuti? Što vam vaš odgovor otkriva o vašem hodu s Bogom?

ISUS VIDI NAŠU VJERU

Usporedite Isusov opis vjere Njegovih učenika u Marku 4,40 s vjerom žene opisane u Mateju 15,21-28.

.....

.....

Samo zato što slijedimo Isusa ne znači automatski da je naša vjera jaka. Neki ljudi su tvrdili da vjeruju, ali je Isus razotkrio što se zapravo nalazilo u njihovom srcu (Ivan 2,23-25).

Pročitajte Luka 7,1-10. Što saznajemo o vjeri iz tog izvještaja?

.....

.....

U Marku 9 čitamo o čovjeku koji je došao k Isusu kako bi On istjerao demona iz njegovog sina, ali je smogao tek toliko vjere da kaže: "Vjerujem, Gospodine! pomози mojoj nevjeri!" (Marko 9,24 — Varaždinska Biblija)

U svakom od tih susreta Isus je zapažao vjeru ljudi, ili njezin nedostatak, i činio je čuda na osnovi te vjere kako bi je ojačao.

Na isti način na koji nas Duh Sveti potiče da vjerujemo, neprijatelj duša želi da sumnjamo i da odbacujemo Božju umiješanost u naš život. "Nevjeronanje koje se gaji u duši ima moć da općini. Sjeme sumnje koje su neki posijali donijet će svoju žetvu. Oni moraju iskorijeniti svaki korijen nevjeronanja. Kad se te otrovne biljke išćupaju, one prestaju rasti jer ne bivaju pothranjivane riječima i djelima. U duši moraju biti posadene i ukorijenjene dragocjene biljke vjere i ljubavi." (Ellen G. White, *Faith and Works*, str. 17)

Kad imamo sumnje u vezi s Bogom, Njegovim karakterom ili Njegovom Riječju, što činimo s njima? Bog ne zanemaruje niti zaobilazi ljudski razum, jer nas je stvorio na svoju sliku i poziva nas na dijalog s Njim kao što je činio s Abrahamom, Mojsijem i Jobom. Bog nas poziva da naučimo djelovati u okviru Njegovih širokih, beskonačnih obrazaca razmišljanja, bez obzira na to što se u nekom trenutku ipak moramo prepustiti onome što ne razumijemo u potpunosti.

Sjetite se svih logičnih razloga koje imate za vjeru. U isto vrijeme, u kojem trenutku logika prestaje i do izražaja dolazi vjera, čvrsta i razumna vjera?

VJERA NISU OSJEĆAJI

Isus je rekao da ćete, ako budete imali vjeru, makar tako malu kao što je gorušično zrno, premještati planine (Matej 17,20). Ako ste ikada vidjeli gorušično zrno, onda znate koliko je ono sićušno. Pa ipak, posjedovanje tako male vjere može dovesti do tako velike promjene. Vjera je, dakle, vrlo važna i dovoljno moćna i jaka kad može činiti nadljudska djela. Međutim, kao što gorušično zrno može izrasti u veliko drvo (Matej 13,31.32), tako i naša vjera treba rasti kako ne bi zakržljala.

Potrebna nam je određena mjera vjere da bismo imali vezu s Bogom (vidi Rimljanima 12,3).

Što nam Efežanima 2,8 govori o ulozi vjere u spasenju? Zašto nitko ne može s pravom reći: "Nemam vjere jer mi je Bog nije ni dao."?

.....

.....

Moramo najprije razumjeti da vjera nije nešto materijalno. To je ljudski odgovor potaknut Duhom Svetim. Bog je blagonakloni pokretač koji nas preko Duha Svetoga privlači sebi ako Mu to dopustimo (Jeremija 31,3). Spašavamo se vjerom, što je odgovor na Božju milost koja nam je darovana zahvaljujući Isusovoj smrti. Spašeni smo zato što vjerujemo u Boga kao ishod Njegove milosti. To se nalazi u srži našeg odnosa s Njim.

Zatim moramo imati na umu da vjera nisu osjećaji. "Mnogi ne pokazuju onu vjeru koju imaju prednost i dužnost pokazati, često čekajući osjećaj koji samo vjera može izazvati. Osjećaji nisu vjera. ... Mi trebamo pokazati vjeru, ali osjećaj radosti i blagoslov daje Bog." (*Rani spisi*, str. 76; u izvorniku 72)

Neki ljudi smatraju da nemaju vjere jer se ne osjećaju bliskim Bogu ili nisu ono što bi trebali biti kao kršćani. Ali vjera je povjerenje i pouzdanje u Boga ne samo u dobrim vremenima, već i u tami i u oluji, pa čak i onda kad ne razumijete u potpunosti što se događa u vašem životu.

Osjećaji nikad ne bi trebali upravljati našim vjerskim iskustvom niti našim odnosom s Bogom. Upravo onda kad mislimo da smo daleko od Boga, trebamo pokazati vjeru i prizvati Ga, kao što je učinio otac u Marku 9,24.

Potražite sljedeće biblijske retke i pozovite se na njih u činu vjere kako biste već danas ojačali svoj odnos s Bogom: Hebrejima 12,1.2; 2. Ljetopisa 15,7; Rimljanima 3,23-26; Luka 7,50. Izgovorite ih naglas u okviru svoje molitve Bogu.

PRIMJERI VJERE

Provedite neko vrijeme proučavajući Hebrejima 11, čuveno poglavlje o vjeri. Pročitajte ga najprije naglas, cijelo, bez zastajanja. A onda ga pročitajte po drugi put i zapišite svoja razmišljanja u vezi sa sljedećim pitanjima:

- ◆ Pročitajte ponovno 1. redak. Čemu se danas nadate, a još uvijek to ne vidite? (Razmislite o neposrednim potrebama i vječnim snovima.)
- ◆ Kakvu ulogu vjera igra u vašem svjedočenju i obraćenju?
- ◆ Pročitajte ponovno 3. redak o Bogu i stvaranju. Zašto bi po mnogočemu postojanje Boga Stvoritelja trebalo biti nešto što je najlakše prihvatiti vjerom?
- ◆ Pročitajte 6. redak i zapišite njegovu poruku svojim riječima.
- ◆ Redci 7-40 otkrivaju pojedinosti iz života različitih biblijskih osoba. Zašto je vjera glavni čimbenik koji određuje snagu odnosa s Bogom koji su ti ljudi imali?

.....

Poznavanje Boga i održavanje žive, čvrste veze s Njim zahtijeva vjeru. Kako možete osnažiti svoju vjeru ili ohrabriti nekoga čija se vjera koleba? Evo samo nekoliko ideja:

Sićušna vjera (poput gorušičnog zrna) vrlo je moćna i ona je sve što vam je potrebno da biste rasli u odnosu s Bogom (Matej 17,20). Dok god ste spremni surađivati s Njim, Bog će pomagati vašoj vjeri da raste.

Vjera nastaje kao ishod slušanja Boga koji nam progovara preko svoje Riječi, Biblije (Rimljanima 10,17). Posvetite se svakodnevnom proučavanju Biblije i molitvi.

Tražite od Boga da ojača vašu vjeru (Luka 17,5). Kao što je učinio onaj otac koji je došao k Isusu sa svojim djetetom opsjednutim demonima i povikao sa suzama: "Vjerujem, Gospodine! Pomozi mojoj nevjeri!" (Marko 9,24 — Varaždinska Biblija), tako i mi možemo priznati svoju nevjeru i tražiti od Boga da ojača našu vjeru.

Vjera i sumnja mogu postojati zajedno (Marko 9,24). Nemojte otići od Boga samo zato što imate pitanja. Važno je graditi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem (Filipljanima 2,12-16) i "posjedovati" vlastitu vjeru umjesto pozajmljivati od drugih, kao što je pokušalo pet djevice (Matej 25,8).

Odazovite se Duhu Svetom i tražite Ga više u svojem životu.

Pokažite vjeru. Sjetite se da vjera nisu osjećaji, već odluka da vjerujete. Sjetite se da je Bog prisutan čak i u tami, čak i kad Ga ne možete vidjeti (2. Korinćanima 5,7).

ISUSOVA VJERA

Dok se ovaj svijet bliži svome kraju, vijest trojice anđela opisuje Božji narod kao one koji drže zapovijedi Božje i imaju vjeru Isusovu.

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Što znači izraz “vjera Isusova”?

.....

Ako proučavate kako su adventisti sedmoga dana tijekom svoje povijesti shvaćali opravdanje vjerom, vidjet ćete da je 1890-ih godina došlo do utvrđivanja i usuglašavanja stavova unutar Crkve u pogledu razumijevanja Isusove vjere i vijesti trojice anđela. Dotad je Crkva stavljala veliki naglasak na Zakon, ali nije stavljala veći naglasak na Evanđelje. Ellen G. White je to ovako sažela: “Božje zapovijedi su objavljivane, ali Isusova vjera nije u početku proglašavana podjednako važnom od strane adventista sedmoga dana. Međutim, Zakon i Evanđelje idu ruku pod ruku.” (*Selected Messages*, sv. 3, str. 172)

Premda se u Hebrejima navodi lista pobožnih ljudi koji su imali veliku vjeru, ničija vjera ne može se uspoređivati s Isusovom.

Pročitajte Matej 26,36-42. Što nam ovaj ulomak govori o Isusovoj vjeri u tom presudnom trenutku?

.....

Kada imamo Isusovu vjeru, to znači ne samo da poslušnošću Njemu i Njegovoj Riječi oponašamo Njegovu vjeru u Boga, već da imamo i aktivno, živo svakodnevno iskustvo s Isusom. To podrazumijeva spoznaju i djelovanje na osnovi činjenice da mi ne možemo imati spasonosan odnos s Bogom ako Isus nije u središtu našeg života.

Imati Isusovu vjeru znači imati Isusa koji prebiva u nama, tako da i Njegova vjera bude u našem srcu, jer je Isus pravi temelj naše vjere. Katkad je naša vjera slabašna i bez sile. Ali Isus je dostojan (Otkrivenje 5,9) i mi možemo imati Njegovu vjeru koja se ogleda u našem osobnom iskustvu, a i pripisuje nam se na osnovi Njegovog dara milosti namijenjenog svima koji vjeruju.

Koliko zapravo želite Isusovu vjeru? Ponizno tražite od Boga da vam je da i pozovite se na Hebrejima 11,6 kao na svoju osobnu molitvu govoreći: “Gospodine, bez vjere je nemoguće ugoditi Tebi. Dolazim k Tebi i vjerujem da me nagrađuješ i da ćeš me nagraditi kada Te svesrdno tražim. Činim to upravo sada.”

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Mi bivamo opravdani (pomilovani i proglašeni pravednim pred Bogom) na osnovi vjere (Rimljanima 5,1). Zatim bivamo posvećeni (daje nam se sila da budemo kao Isus) također na osnovi vjere (Djela 26,18). Kada pozovemo Isusa u svoj život, postajemo Božja djeca opet na osnovi vjere (Ivan 1,12). Mi, dakle, živimo vjerom u Božjeg Sina (Galaćanima 2,20).

“Ništa nije naoko bespomoćnije, pa ipak toliko nesavladivo, od duše koja je svjesna svoje skromnosti i koja se u cijelosti oslanja na zasluge Spasitelja. Molitvom, proučavanjem Njegove Riječi, vjerom u Njegovu stalnu nazočnost, najslabiji od ljudskih bića mogu živjeti u dodiru s Kristom koji živi, a On će ih držati za ruku i nikada ih neće pustiti.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 106; u izvorniku 182)

“Njihova se vjera morala osnažiti usrdnom molitvom, postom i poniznošću srca. Morali su biti oslobođeni sebičnosti i ispunjeni Duhom i Božjom silom. Ozbiljna, ustrajna moljenja Bogu u vjeri — vjeri koja vodi do potpune ovisnosti o Bogu i posvećenja Njegovom djelu bez ustezanja — mogu jedino pomoći ljudima da dobiju potporu Duha Svetoga u borbi s poglavarima i vlastima, s upraviteljima tame ovoga svijeta, s duhovima pakosti ispod neba.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 353; u izvorniku 431)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kojih se pet glavnih točaka naglašava u citatu iz knjige *Isusov život* kada je riječ o suradnji s Duhom Svetim u borbi protiv neprijatelja?

2. Koju ulogu vjera ima u toj borbi?

3. Kako to vidite upravo sada u vlastitom životu?

4. Pročitajte Hebrejima 10,23. Zašto je važno čvrsto se držati ispovijedanja svoje vjere?

5. Koliko često razmišljate o činjenici da je trenutak kada se osjećate bespomoćno zapravo prava prilika da se potpunije oslonite na Isusa?

Sažetak: Bog svakom čovjeku daje mjeru vjere kao temelj za izgradnju odnosa s Njim. Kao Začetnik i Dovršitelj naše vjere, Isus nam je, otkrivajući silu vjere, ostavio primjer na koji se svi trebamo ugledati. Čak i kad je naša vjera mala, ako Mu pridemo sa suzama i moljenjem iz pokornog srca, Bog će činiti čuda u našem životu (vidi Jeremija 31,2-4.9.11.12). On će nas voditi svojim pravim putovima da se ne bismo više spoticali i da bismo imali mir. Isus je savršeni primjer u svemu, a to što imamo Njegovu vjeru, obilježavat će nas kao Njegov narod na svršetku vremena.

Grieh, Evandjelje i Zakon

“Zapovijedi tvojih neću zaboraviti do vijeka, jer si mi po njima život darovao. Tvoj sam ja, pomози mi, jer istražujem propise tvoje.” (Psalam 119,93.94 — Šarić)

Biblijski tekstovi: Suci 14; Marko 9,42-48; Rimljanima 3,20; Matej 5,17.18; Rimljanima 3,28; Matej 7,24-29.

Grieh je nesumnjivo najveća prepreka za blizak odnos s Bogom. Ne samo da nas grieh odvaja od Boga (Izaija 59,2), već nas on i obmanjuje, povređuje, proždire i konačno uništava. Naša bitka protiv grijeha i sebičnosti najveća je bitka s kojom ćemo se ikada suočiti, bitka s golemim, čak vječnim posljedicama.

Neki zanemaruju grieh smatrajući ga jednostavno sastavnim dijelom života. Na kraju krajeva, u ljudskoj je naravi da se prepušta zadovoljstvima. A shvaćamo li i mi grieh olako samo zato što se društvo danas tako odnosi prema njemu? Možemo oprezno zaobilaziti tu temu iz straha da nekoga ne uvrijedimo ako grieh nazovemo njegovim pravim imenom. Međutim, što više opušteno gledamo na grieh, to se više udaljujemo od zdravog odnosa s Bogom.

Da, svaki čovjek griješi i naše misli, pobude, djela i riječi povređuju druge, nas same, pa i Boga. Naposljetku, grieh uništava naš odnos s Bogom, ali Bog nam se otkrio tako što nas je upoznao sa svojim Zakonom, koji baca svjetlo na grieh u našem životu.

Stoga proučimo ovoga tjedna razlog zbog kojeg nam je Bog dao svoj Zakon, kao i pitanje što ili tko može pomoći onomu tko prekrši Božji zakon i samim tim sagriješi, da obnovi svoju vezu s Bogom.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 440—444.

SMETNJE I KUŠNJE

Čitajte o Samsonovim kušnjama u Sucima 14; 16,1.4.16.17. Premda ga je Bog pozvao s posebnim ciljem, Samson je služio Bogu dok se istodobno prepuštao kušnjama. Čemu nas uči ishod njegovog života?

.....

.....

Veliki sukob je stvaran i svi smo u njega uključeni. Rat u svemiru koji je otpočeo na Nebu sada se odvija i u životu svakog od nas.

Sotona je svjestan da u ovo vrijeme u kojem živimo, neposredno prije Isusovog dolaska, mora upotrijebiti sve što posjeduje kako bi nas spriječio da uspostavimo blisku vezu s Bogom. Možda vam pozornost odvlači nešto što samo po sebi ne mora biti loše, ali vam oduzima tako puno vremena i energije da vam preostaje malo toga što biste mogli pružiti Bogu. Možda je u pitanju posao, društvene mreže, kupnja, sport ili hrana. Kada se dobro zagledamo u sebe, vidjet ćemo da nam pretjerivanje i neuravnoteženost u bilo čemu od spomenutog ostavlja vrlo malo vremena za Boga i druge. Neprijatelj poznaje svaku našu slabost i sve ono što nas može odvratiti od namjere da vrijeme provodimo s Bogom. Imajmo na umu da prvo trebamo tražiti Boga (Matej 6,33), prije nego što uletimo u izazove dana i sve ostalo što nam se može naći na putu.

Isus razumije naše stanje, ali ukorava našu bezvoljnost i ravnodušnost (Otkrivenje 3,14-22). Premda je Bog, On je bio i ljudsko biće, osjećao je umor isto kao i mi (Ivan 4,6). Poznavao je pritiske života kao i mi, ali ih je svladavao tako što je odlazio da se nasamo moli svojem Ocu (Luka 5,16; 6,12; Marko 1,35; Matej 14,23). Znao je da je vrijeme provedeno s Ocem nešto najbolje što može učiniti kako bi obnovio snagu za kušnje borbe. To je najbolji i najsigurniji način i za nas.

Samson je pao zato što je mislio da je jak. Oslonio se na vlastitu snagu da bi svladao kušnje. Svatko od nas svakodnevno se suočava s bitkom protiv grijeha, dok neprijatelj duša nastoji oslabiti i uništiti naš odnos s Bogom. On poznaje naše slabosti i usredotočuje se na njih kako bi otupio naš odnos s Bogom i izazvao u nama osjećaj krivnje i nedostojnosti, što nas ponekad može udaljiti od Boga. Đavao radi na tome da promijeni naše razmišljanje, naše namjere i naše ponašanje kako bi stekao uporište u nekom području našeg života. Ali imajmo na umu da će nam naša vjera pomoći da stojimo, a vjera proizlazi iz slušanja Božje riječi.

S čim se borite upravo sada? Kako vam Božja riječ može pomoći?

UPORIŠTA U ODNOSU S BOGOM

Ima mnogo poruka u Bibliji koje govore o našem odnosu s Bogom i o preprekama koje nas sprečavaju da rastemo u Kristu. Razmotrite sljedeće riječi Pavla i Isusa:

“Dakle, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!” (1. Korinćanima 10,12) Kao u slučaju Samsona, oslanjanje na sebe će nas upropastiti.

“Ne trubi pred sobom, kako to čine licemjери ... da ih slave ljudi.” (Matej 6,2) Prestanite govoriti svima koliko ste dobri! Budite ponizni kao Isus.

“A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već — u svom srcu — s njom učinio preljub. Ako te tvoje desno oko navodi na grijeh, iščupaj ga i baci od sebe.” (Matej 5,28.29) Učinite sve da uklonite požudu iz svojeg srca jer je to prepreka za vaš odnos s Bogom.

“Nemojte suditi, da ne budete suđeni! Jer kako budete sudili, onako će se i vama suditi.” (Matej 7,1.2) Prestanite biti tako kritični i skloni osuđivanju drugih. Bog je sudac, pa neka On sudi (1. Korinćanima 4,5).

“A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagoslivljajte one koji vas psuju, radite dobro onima koji vas mrze i molite se za one koji vas namjerno iskorištavaju i progone!” (Matej 5,44 — Šarić) Prestanite mrziti svoje neprijatelje. Kada gajite negativne osjećaje prema onima koji loše postupaju s vama, to istog trenutka postavlja prepreku vašem odnosu s Bogom. Umjesto toga, počnite se moliti za svoje neprijatelje i promatrajte kako to mijenja ne samo vaš hod s Bogom, već i vaš odnos s drugima.

“A ja vam kažem: Svatko tko se ljuti na svog brata bit će odgovoran sudu.” (Matej 5,22) Možda opravdavate to što vičete na one koji su vam bliski. Ali kako vaša ljutnja utječe na vaš odnos s Bogom, da i ne spominjemo vaš odnos s onima na koje ste ljuti? To su samo neka područja u kojima se obično spotičemo.

Isus je upozorio što bismo trebali raditi kad nas naše ruke, noge i oči navode na grijeh. Na što nas je Isus zapravo upozoravao? Pročitajte Marko 9,42-48.

.....

.....

.....

Odsjeći svoju ruku ili nogu ili iskopati svoje oko zato što te navodi na grijeh zvuči krajnje drastično. Jer upravo s takvom ozbiljnošću Isus gleda na grijeh i njegov utjecaj na vaš život. A koliko ozbiljno vi shvaćate grijeh?

ZAKON

Kako biste grijeh definirali i opisali nekom tko nije kršćanin? Kako Biblija opisuje grijeh? Pročitajte Rimljanima 3,20; 1. Ivanova 3,4.

.....

.....

.....

Grijeh je prekršaj Božjeg zakona (1. Ivanova 3,4), a također i nešto što je utkano u našu narav (Psalam 51,7; Jeremija 17,9). Dakle, Zakon pokazuje što je zapravo grijeh. Zakon je kao par naočala koje stavljamo da bismo jasno vidjeli što se nalazi oko nas, ili ogledalo koje koristimo da bismo vidjeli kako zapravo izgledamo. On donosi jasnoću i uvjerenje u vezi s našim životom i karakterom, dok nam u isto vrijeme govori o Božjem karakteru i onome što je Njemu važno.

Deset zapovijedi (Izlazak 20,3-17) napisano je Božjim prstom. A Isus je ponovno potvrdio njihovu važnost: "Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom pameti svojom i svom snagom svojom!" Druga je ova: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!" Druge zapovijedi veće od ovih nema." (Marko 12,30.31) Zatim je dodao: "O tim dvjema zapovijedima ovisi sav Zakon i Proroci." (Matej 22,40)

Božje riječi upućene Izraelcima na gori Sinaju, a i nama danas (Hebrejima 1,1.2), pokazuju nam da Zakon u biti uređuje odnose. Bog nam je dao Zakon kao zaštitu da bi sačuvao naš odnos s Njim i s drugima. Međutim, Sotona je krivo predstavio ljepotu Božjeg zakona, tako da ga neki doživljavaju kao teret. Za Zakon se često vezuje legalizam, a ne ljubav i sloboda, premda nam Biblija kaže: "Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške." (1. Ivanova 5,3)

1. Na ljestvici od 1 do 5, koliko mi je dragocjena živa Riječ (i Zakon kao njezin sastavni dio)?

2. Kad razmišljam o Božjem zakonu, ograničava li me on ili me snaži? Kako da bolje razumijem Zakon ako mislim da me ograničava?

3. Što bi se dogodilo kad bi Zakon ljubavi prema Bogu i drugima postao središte mojeg života, moje obitelji i moje crkve? Što bi se u tom slučaju promijenilo u mojem životu i mojim odnosima?

ZAKON I EVANĐELJE

Sam Isus je snažno i jezgrovito objasnio kakav je Njegov odnos prema Zakonu.

Što je On rekao o Zakonu u Mateju 5,17.18?

.....

.....

Kao što roditeljske granice otkrivaju njihovoj djeci čemu oni pridaju važnost, tako i Božji zakon nama govori kakav je Njegov karakter i što je Njemu bitno. Bog nam je dao svoj Zakon kako bi zaštitio naše odnose s Njim i jednih s drugima, znajući da će Njegov zakon upravljati svakim aspektom našeg života dok budemo rasli u Njemu. Uostalom, tko od nas nije iskusio strašne posljedice grijeha koje prekršaj Zakona donosi svakome od nas?

Ljubav prema Isusu nalazi se u srži Zakona. Isus je rekao: "Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi." (Ivan 14,15) Kada istinski volimo Isusa, to nas prirodno nagoni da držimo Njegov Zakon. A kad jasno sagledamo Njegov Zakon, ne možemo a da Ga još više ne zavorimo. I što je još važnije, najbolji način da njegujemo ljubav prema Bogu jest da uvijek imamo pred očima križ i Kristovu zamjeničku smrt na njemu umjesto nas.

Upravo zato Evanđelje ide ruku pod ruku sa Zakonom. Odnosno, koliko god mi vjerovali u Zakon i u važnost njegovog vršenja, moramo uvijek imati na umu da nas u pogledu našeg položaja pred Bogom Zakon samo osuđuje. Zakon nikad ne oprašta, nikad ne opravdava, nikad ne iskupljuje. Naprotiv, on ističe zašto nam treba biti oprošteno, zašto trebamo biti opravdani i zašto nam je potrebno otkupljenje i pomirenje. Upravo zato kao nešto što ide usporedno sa Zakonom i od temeljne je važnosti za razumijevanje Zakona, dano nam je Evanđelje, Kristova smrt umjesto nas koja nam se pripisuje ne na osnovi našeg držanja Zakona, već na osnovi vjere.

Pročitajte Rimljanima 3,28; 4,13-16; Galaćanima 2,16; 3,13; Filipljanima 3,9. O čemu nas ti redci uče, a što bi moglo pomoći nama koji vjerujemo u držanje Zakona, da ne postanemo legalisti u tom pogledu?

.....

.....

ZNATI I ČINITI

U Govoru na Gori Isus govori mnogo o odnosima s Njim i jednih s drugima. Pred kraj svoje poruke On kaže nešto otrežnjujuće: “Neće svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’ ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju moga nebeskog Oca.” (Matej 7,21)

Isus objašnjava da će Ga neki zazivati i očito znati nešto o Njemu, ali Ga zapravo neće poznavati. Naravno, težnja za znanjem je važna i Biblija nam kaže da Božji narod može biti uništen zbog nedostatka znanja o Bogu i zbog toga što je odbacio svoje znanje o Njemu (Hošea 4,1.6.10). Nikad ne bismo smjeli podcjenjivati važnost bezvremene biblijske istine. Ali ako nas takvo znanje ne mijenja i ne produbljuje naše posvećenje i naš hod s Bogom, onda je beskorisno.

“A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.” (Ivan 17,3) Isus izjavljuje da je preduvjet za odlazak na Nebo vršenje Božje volje i poznavanje Boga — jer ne možemo vršiti Njegovu volju a da Ga ne poznajemo. To je presudni čimbenik i razumno očekivanje. Ako vaša djeca kažu da vas vole i uglavnom čine ono što tražite, njihovi postupci otkrivaju dubinu njihove ljubavi i poštovanja prema vama. Na isti način, ako mi volimo Boga, željet ćemo vršiti Njegovu volju jer znamo da za nas nema ničeg boljeg od toga! Naš odgovor i naša poslušnost Njemu kao plod naše ljubavi, pokazuju pravu narav našeg odnosa s Njim.

Isus zaključuje Govor na Gori posljednjim, presudno važnim izazovom svojim slušateljima. O čemu je riječ? Pročitajte Matej 7,24-29.

.....

Kad slušamo Isusove poruke, nemoguće je da nas one ne pokrenu i ne promijene. Ali prije svega naše uši moraju biti otvorene i naše srce primljivo da bi se taj obrazac za život u bliskom odnosu s Bogom mogao urezivati u našu dušu sa svakim našim udahom. Naš život može biti sagrađen na Stijeni i Božjem savršenom planu za nas.

Taj oblik bliskog odnos s Bogom nije nikakva tajna. Otkriven je na stranicama Njegove nadahnute Riječi i ponuđen je svakom čovjeku. Svatko ga može po vlastitom izboru prihvatiti vjerom, pozvati se na Kristovu savršenu pravednost, a onda živjeti u skladu s tom pravednošću.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Ne treba nas iznenaditi što istina o Zakonu može biti tako izokrenuta i pogrešno shvaćena s obzirom na to da je Sotonin najveći izazov Bogu upravo Njegov Zakon.

Neki su još u Isusovo vrijeme mislili da je On došao ukinuti Zakon, ali ništa nije dalje od istine. Isus je prikazao Zakon i Božji predivan karakter u pravom svjetlu. On je došao ispuniti Zakon (Matej 5,17.18) i pokazati nam kakav je Bog.

“Jedino ako u svome srcu sačuva poštovanje prema Božjoj svetoj Riječi, narod se mogao nadati da će ispuniti božansku namjeru. Upravo je poštovanje Božjeg zakona Izraelu davalo snagu tijekom Davidova kraljevanja i prvih godina Salomonove vladavine; upravo je vjera u živu Riječ omogućila da se provede obnova u Ilijine i Jošijine dane. Na iste te riječi istine, najvredniju Izraelovu baštinu, pozivao se i Jeremija nastojeći da dođe do promjene.” (Ellen G. White, *Proroci i kraljevi*, str. 294; u izvorniku 465,466)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kako popularna kultura danas gleda na grijeh? Kako bi naša crkva trebala odgovoriti?

2. Kada ste neposredno promatrali kako grijeh uništava odnose s Bogom i s ljudima?

3. Da li vam poslušnost Božjem zakonu u vašem životu pada lako ili teško? Što tomu doprinosi?

4. Kako mi kao adventisti, čije ime pokazuje koliko ozbiljno shvaćamo Zakon, možemo izbjeći zamku legalizma, to jest mišljenja da će nas spasiti držanje Zakona? (Razmislite: Na dan suda, kad svaki vaš grijeh bude iznesen pred svetog Boga, na što ćete se osloniti? Na svoje držanje Zakona? Ili na Isusovu savršenu pravednost koja vas pokriva?)

5. Kako znanje (ili nedostatak znanja) može utjecati na čovjekov odnos s Bogom? Pročitajte Izreke 24,3.13.14.

Sažetak: Naš život je zaražen grijehom koji nas odvaja od Boga. Pa ipak, Bog nas poziva da Ga upoznamo i da Ga ljubimo svim svojim umom, srcem, dušom i snagom. A kada to činimo, prirodno imamo više ljubavi i prema drugima. Takva ljubav prema Bogu i drugima oličena je u Božjem zakonu koji nam je dan da bi zaštitio i sačuvao naš odnos s Njim i s našim bližnjima. Božji zakon je odraz Njegovog karaktera i kada ga dobro razumijemo, naša veza s Bogom postaje jača.

Pokajanje i oprost

“Ako priznajemo svoje grijehе, vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehе i očistiti nas od svake nepravednosti.”
(1. Ivanova 1,9)

Biblijski tekstovi: Izaija 61,10; Hošea 6; Djela 3,18.19; Izlazak 34,1-10; Rimljanima 6,23; Matej 22,1-14.

Obećana Zemlja izgledala je tako daleko Izraelcima koji su se utaborili pod stupom od oblaka u ravnici. Mojsije se popeo u gustu tamu koja je već danima pokrivala vrh planine. Vođa je već sigurno mrtav, razmišljali su, ako ne od gladi, onda možda od proždirućeg ognja na vrhu. Mješovita svjetina među njima osjećala je nemir i nestrpljenje, željna da se preseli u zemlju kojom teče med i mlijeko. Premda su ti isti ljudi samo nekoliko dana prije sklopili svečani Savez s Bogom obećavši da će Ga slušati, ipak su željeli kip koji bi mogli vidjeti. I tako su se okupili oko Aronovog šatora zahtijevajući da im on napravi idola. Uplašen za vlastitu sigurnost, Aron je popustio. U Izlasku 32—34 čitamo kako se odvijao taj žalosni događaj.

Ovaj izvještaj samo je jedan od mnogih u Svetom pismu koji nas uči o pokajanju i oprost, što je tema koju ćemo proučavati ovoga tjedna. Imajte na umu ključni redak za ovaj tjedan dok budete proučavali pouku svaki dan. Da, mi grijеšimo, ali zahvaljujući križu i planu spasenja, oprost je uvijek na raspolaganju grešniku koji priznaје svoje grijehе i kaje se.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 445—449.

ŽIVOTNA JURNJAVA

Bio je to vrlo naporan tjedan. Premda je znala da ima još dosta toga što treba napraviti prije početka subote, ono što je žurno odnijelo je prevagu nad onim što je bitno, i prije nego što je primijetila, sunce je zašlo. Obitelj je bila na okupu u petak uvečer. Imali su posebnu večeru i obiteljsko bogoslužje.

A kad je svanulo subotnje jutro, probudila se rano i odmah je primijetila prljavu kupaonicu pa ju je oribala. Zatim je vidjela da se njezin sinčić pomokrio krevet pa je ubacila njegovu plahtu u perlicu s ostalim rubljem. Dok je pripremala doručak za svoju obitelj, shvatila je da nemaju desert za ručak, pa je brzo ispekla kolač s bananom. Zatim je zapazila da je njezinom mužu potrebna izglačana košulja za crkvu, pa je i to uradila, a zatim je posložila odjeću i izbacila smeće.

I tada joj je svanulo! *Subota je — dan koji volim više nego bilo koji drugi! A ipak, evo me kako obavljam sve te kućne poslove dopuštajući da mi oni odvuku pozornost od onoga što subota treba biti — prilika da se približim Bogu.*

U mislima je za trenutak počela opravdavati svoje postupke — sve je to trebalo napraviti. Je li doista trebalo? Shvatila je da se ponaša kao Marta koja je bila “mnogo zauzeta posluživanjem” (Luka 10,40), i tada su joj u umu odjeknule Isusove riječi: “Brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari; ipak je malo ili samo jedno potrebno. Marija je doista izabrala najbolji dio koji joj se zato neće oduzeti.” (Luka 10,41.42) Taj najbolji dio! Sjedenje kraj Isusovih nogu iz duboke ljubavi prema Njemu — ne samo subotom, već svakog dana. Ona tog jutra nije izabrala taj dio.

Voljela je Boga, a ipak je tako lako zaboravila da joj je On dao subotu kao dar u vremenu da bi njezina veza s Njim jačala. Suze su joj potekle niz obraze dok je stajala tako sama u kuhinji.

Svrha navođenja ovog primjera nije određivati što treba a što ne treba raditi subotom, već nas treba podsjetiti zašto je važno da budemo svjesni svega onoga što slabi i urušava našu vezu s Bogom. Kada u srcu osjećamo bol zbog grijeha i razdvojenosti i kad Ga prizovemo, Isus je vrlo blizu (Psalam 53,3). U svojim krvlju umrljanim rukama On drži bijelu haljinu. On vidi naše suze pokajanja i uklanja našu prljavu odjeću. Zatim nas cijele umotava u bijelu haljinu svoje pravednosti. Njegova čistoća pokriva naše grijeha — potpuno i savršeno. Mi možemo oprati svoju odjeću u Njegovoj krvi (Otkrivenje 7,14).

Kako nam redci u Izaiji 64,6, Zahariji 3,4 i Izaiji 61,10 otkrivaju važnu istinu o tome što Kristova pravednost znači za nas? Zašto se moramo uvijek grozničavo držati za to što nam je tu obećano?

POTICAJI DUHA SVETOGA

Razmišljajući o udaljavanju između njega i njegove žene, bio je svjestan da je pogriješio. Bio je neljubazan i grub i rekao je neke riječi zbog kojih je požalio. Pa ipak, njegova sljedeća misao bila je: *Ali zar nije to zaslužila, makar malo?*

Je li vam ovaj misaoni proces nekako poznat? Lako je prebaciti se s osjećaja žaljenja na opravdavanje vlastitih misli i postupaka. Kad učinimo nešto loše, nije uvijek lako reći: "Oprosti, žao mi je", ali je bitno za obnovu i jačanje bilo koje veze.

Isto vrijedi i kad je riječ o Bogu i nama. Duh Sveti svojim nas poticajima često podsjeća na grijehе koje činimo. Naše srce biva dirnuto tim poticajima, ali je lako potisnuti taj tihi, tanki glas kada opravdavamo sebe zato što smo postupili na određeni način. Uloga je Duha Svetoga "dokazati ... svijetu što je grijeh" (Ivan 16,7.8 — Šarić). Kakav nevjerojatan dar od Boga (Luka 11,13), jer su nam takva osvjedočenja toliko potrebna da bismo smanjili udaljenost između nas i Njega, koja se može javiti u našem hodu s Njim!

Pročitajte Hošea 6. Kako Bog ovdje opisuje sebe dok nas poziva na pokajanje?

.....

.....

.....

Razmotrite ulogu Duha Svetoga u procesu našeg ponovnog cijepljenja na Trs (Ivan 15,4). "Često žalimo zato što nam naša zla djela donose neugodne posljedice, ali to nije pokajanje. Prava žalost zbog grijehа rezultat je djelovanja Duha Svetoga. Duh otkriva nezahvalnost srca koje je omalovažavalo i žalostilo Spasitelja i u skrušenosti nas dovodi podnožju križa. Svakim grijehom iznova ranjavamo Isusa i plaćemo zbog grijehа koji su Mu nanijeli patnje. Takvo plakanje povest će nas k odbacivanju grijehа." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 237; u izvorniku 300)

Istina je da ne možemo rasti u svojem odnosu s Bogom sve dok između nas stoji grijeh koji svjesno biramo i njegujemo. Ne možemo biti savršeni, ali možemo i trebamo se pokajati zbog svojih grijehа kada nam Duh Sveti ukaže na njih (Efežanima 4,30).

Kada ste posljednji put čuli ukor ili poziv na pokajanje? Kako ste odgovorili? Provedite neko vrijeme u molitvi upravo sada tražeći od Boga da omekša vaše srce i otvori uši za svoj glas kad vam ovoga tjedna bude progovarao preko svoje Riječi.

PRAVO POKAJANJE

Svijet nas obasipa porukama o neovisnosti, prepuštanju zadovoljstvima i isticanju sebe — sasvim suprotno Božjem pozivu na služenje i krotkost (Matej 5,5). Zanimljivo je da su prve zabilježene riječi Ivana Krstitelja u Bibliji slične prvim Isusovim zabilježenim riječima. Ivan je rekao: “Pokajte se, jer je blizu kraljevstvo nebesko!” (Matej 3,1.2 — Šarić) Isus je rekao: “Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!” (Marko 1,14.15; vidi također Luka 24,46.47) I Isus i Ivan pozivali su svoje slušatelje na pokajanje (obraćenje) jer se približilo nebesko kraljevstvo. Nije li ta ista poruka podjednako značajna i za nas danas?

Pročitajte Djela 3,18.19. Zašto je pokajanje toliko važno u procesu duhovnog rasta? Što znače “vremena utjehe”?

Božja ljubaznost i dobrota navode nas na pokajanje (Rimljanima 2,4). Pokajanje obuhvaća dva koraka: (1) istinsku bol zbog naših grijeha i (2) iskrenu odluku da ostavimo grijeh. Pokajanje je u Bibliji skoro uvijek povezano s oprostom. Mi se iskreno kajemo, a Bog nam oprašta. To je toliko jednostavno (1. Ivanova 1,9; Otkrivenje 3,19). “Ne odustaje Gospodin od izvršenja obećanja, kako to neki misle, nego vas strpljivo podnosi jer neće da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju.” (2. Petrova 3,9) Dok svatko od nas priprema svoju dušu za drugi Kristov dolazak, Bog nam daje vremena da svoj odnos s Njim dovedemo u red.

Isus je stradao, umro i uskrsnuo kako bi Njegova milost, kada se pokajemo, mogla učiniti čudo u našem životu. Nasuprot svijetu koji nas uvjerava da smo dobri upravo takvi kakvi jesmo, Bog traži da se obratimo Njemu u pokajanju i vjeri (Djela 20,21) predajući se potpuno u Njegove ruke, kako bi nas mogao “orezati” i oblikovati naš karakter na svoju sliku, tako da svjedoči o Njemu (Ivan 15,2.8). Tada rastemo i donosimo plod dostojan pokajanja (Matej 3,8).

“Nijedno pokajanje nije pravo ako ne izazove promjenu života. Kristova pravednost nije ogrtač kojim će se pokrivati nepriznati i neostavljeni grijesi; to je životno načelo koje preobražava karakter i upravlja ponašanjem.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 453; u izvorniku 555,556)

Pokajanje vodi u život (Djela 11,18) i od presudnog je značenja za produbljivanje odnosa s Bogom. U tom procesu predaje, pokajanja i “orezivanja“, koji vam korak najteže pada?

DOSTATNA MILOST

Kada osjetimo težinu svojih grijeha i dopustimo Duhu Svetom da nas povede u podnožje križa, trebamo tražiti Božji oprost znajući da je On “milosrdan i milostiv ... spor na srdžbu i vrlo dobrotiv” (Psalam 103,8). Isti taj redak izgovorio je Bog osobno (Izlazak 34,6) kada Ga je Njegov izabrani narod ožalostio.

Pročitajte Izlazak 34,1-10. Koja se ključna istina tu nalazi?

.....

.....

.....

.....

Činjenica da je Gospodin milostiv i milosrdan, spor na srdžbu i vrlo dobrotiv upravo je razlog zašto je Isus umro na križu — da bi naš odnos s Bogom ponovno mogao biti ispravan.

Kada priznamo i ispovjedimo svoj grijeh, kada kažemo: *Gospodine, evo me! “Bože, smiluj se meni grešniku!”* (Luka 18,13), tada Isus — koji već radi u nama i za nas preko Duha Svetoga, prije nego što Ga uopće i prizovemo — vidi naše breme i uzima ga od nas. Naš teret je skinut na Golgoti i Isus je sigurno vrlo blizu kada Mu pristupimo. Čak i prije toga On traga za nama kao dobri Pastir. On stoji pred vratima i kuca (Otkrivenje 3,20). Nemojmo se sklanjati od križa gledajući Boga izdaleka. Potrčimo k Isusu i zamijenimo svoje grijeha i terete Njegovom pravednošću (Zaharija 3,4).

Polako pročitajte sljedeće retke. Zapišite vlastitim riječima što vam oni govore o Božjoj milosti prema vama:

“Jer je plaća grijeha smrt, a milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6,23)

“Ali gdje grijeh postade većim, tu se milost izli u preizobilju da bi kao što je grijeh vladao smrću, tako i milost po pravednosti vladala za vječni život po našem Gospodinu Isusu Kristu!” (Rimljanima 5,20.21)

“Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.” (Rimljanima 5,8)

NAJSKUPLJI OGRTAČ

Lijepa odjeća često odlikuje one koji su bogati prema svjetovnim mjerilima. Neki kažu: “Oblačim se ovako da bih pokazao tko sam.” Međutim, na Nebu će izgubiti važnost sve osim naših uzajamnih odnosa (Matej 6,19-21). Naš identitet treba biti zaogrnut Isusom i savršenom haljinom Njegove pravednosti.

Pročitajte usporedbu u Mateju 22,1-14, koju je Isus ispričao da bi to objasnio. Koje poruke nalazite u toj usporedbi?

.....

.....

.....

.....

Isus je čovjeka bez odgovarajućeg ruha nazvao “prijateljem” i usprkos čovjekovoj šutnji, oni su sigurno bili u nekakvoj vezi. Čovjek je sigurno znao za to ruho, ali ga nije obukao. Isusov karakter je savršen i besprijekoran i On nam ga nudi da bismo se obukli “u svilu čistu i bijelu” (Otkrivenje 19,8), “bez ljage, bez bore, bez ičega tomu slična” (Efežanima 5,27).

Bijela svila je “Kristova pravednost, Njegov neokaljani karakter, koji se vjerom daje svima koji Krista prime kao svojeg Spasitelja.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 211; u izvorniku 310)

Prije nego što su sagriješili, Adam i Eva su nosili bijelu odjeću od meke svjetlosti. Nakon što su sagriješili, uvidjeli su da su goli (Postanak 3,7). Tada je Bog zamijenio pregaču od smokvinog lišća odjećom od životinjskih koža. Prinesena je žrtva koja im je providjela odjeću. Na sličan način mi prihvaćamo Isusovu žrtvu time što primamo odjeću Njegove pravednosti. “Goli i posramljeni, pokušali su nadomjestiti svoju nebesku odjeću odjećom od smokvinog lišća. ... Čovjek ne može učiniti ništa da nadomjesti svoju izgubljenu odjeću nevinosti. Nikakvu odjeću od smokvinog lišća, nikakvo zemaljsko odijelo neće nositi oni koji će sjediti s Kristom i anđelima na Janjetovoj svadbenoj gozbi. Samo s pokrivalom koje nam Krist daruje možemo se pojaviti u Božjoj prisutnosti. Tim pokrivalom, tom odjećom svoje pravednosti, Krist želi pokriti svaku pokajničku, vjernu dušu.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 212; u izvorniku 311)

Razmislite: Trebamo se svakodnevno oblačiti u odjeću Isusove pravednosti. Što to zapravo znači i kako to možemo učiniti?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Biblija se često koristi metaforama iz ratarstva da bi opisala naše duhovno stanje. Takav se primjer nalazi u Hošei 10,12 gdje se obuhvaća ono o čemu smo razmišljali ovoga tjedna:

“Sijte pravednost,
požet ćete ljubav;
krčite zemlje nove:
vrijeme je da Jahvu tražite
dok ne dođe
i podaždi vam pravdom.”

Mi sijemo, žanjemo i oremo tvrdu zemlju i tražimo Gospodina da bismo Mu se približili. Tlo našeg srca mora biti obrađeno i spremno za kišu (Duha Svetoga) koja treba pasti. Bog nam može dati želju da pripremimo svoje tlo, ali u krajnjoj liniji odnos s Bogom je partnerstvo (vidi Filipljanima 2,12.13). Mi moramo okrenuti svoje lice k Njemu, posegnuti za Njim i držati Ga se. Tada On radi u nama i obavlja sve ostalo.

U sljedećim redcima može se naći sjajan primjer što znači držati se Boga: “Vidjeli ste svojim očima što je Jahve učinio s Baal Peorom; jer Jahve, Bog tvoj, iskorijenio je iz tvoje sredine svakoga koji je slijedio Baal Peora. A svi vi koji se čvrsto držite Jahve, Boga svoga, živi ste i danas.” (Ponovljeni zakon 4,3.4)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. “I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla!” (Matej 6,13) Isus je konkretno rekao svojim učenicima da se mole na takav način, a slijedimo li i mi isti tijekom misli u svojim molitvama? Koliko se redovno molite za zaštitu od kušnje i grijeha?

2. Kako biste objasnili dragocjeni dar odjeće Kristove pravednosti nekome tko nije kršćanin ili uopće nije vjernik?

3. Kako je odjeća Kristove pravednosti povezana s porukom o Svetišću, koja se svodi na Božji oprost i očišćenje pokajanog grešnika? Koliko dobro razumijete ljepotu i bogatstvo te poruke?

Sažetak: Priznanje naših grijeha kao odgovor na poticaje Duha Svetoga i predaja u pokajanju, presudni su za uspješan odnos s Bogom. Znati da nam je sasvim oprošteno i da smo zaogrnuti ogrtačem Isusove pravednosti, za ljudsko je biće iskustvo koje najviše preobražava. Ne samo da nam je skinut teret grijeha, već osjećamo i da nas Božja ljubav okružuje dok Mu se približavamo. To nas vezuje za Boga, jača nas duhovno i nagoni nas da Ga ljubimo svakim vlaknom svojeg bića.

Zastoji na putu

“Ali ne samo to nego se ponosimo i nevoljama, svjesni da nevolja rađa strpljivost, strpljivost prokušanost, a prokušanost nadu. A nada ne razočarava, jer je ljubav Božja izlivena u našim srcima po Duhu Svetomu koji nam je dan.” (Rimljanima 5,3-5)

Biblijski tekstovi: Marko 4,35-41; Marko 5,21-34; Rimljanima 5,3-5; Job 19,23-27; 23,8-12; Luka 24,13-27; Rimljanima 8,18.28.

Jedne večeri, dok je sunce tonulo iza obzora, jedna djevojčica pješice se vraćala kući, kad je iznenada počela jaka oluja. Ubrzala je korak znajući da ima još dosta puta pred sobom. Na obraz joj je pala jedna kišna kap, zatim još jedna, a onda, prije nego što je shvatila što se događa, bila je već sasvim mokra. Potrčala je i nedugo zatim širom otvorivši vrata, utrčala u kuću. Njezin otac, koji je sve gledao s prozora, požurio joj je u susret. Umotavši je u pokrivač, rekao je: “Vidio sam te maloprije na kiši.” A onda je pitao: “Zašto si svaki put kad je munja sijevnula, zastala, pogledala uvis i nasmiješila se?” “O, zastajala sam da pogledam gore”, odgovorila je, “jer me je Bog fotografirao!”

Kako reagiramo kad naiđu životne oluje ili dođe do određenog zastoja u našem odnosu s Bogom? Saginjemo li glavu dok nam kiša lije niz leđa, ili podižemo pogled znajući i vjerujući da je Bog tu kada okrenemo lice prema Njemu? Ovog ćemo tjedna istražiti neke od naših čestih odgovora na životne izazove. Razmotrit ćemo kako svoje životne neuspjehe možemo iskoristiti na takav način da najvažniji odnos u našem životu ojača, umjesto da oslabi.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 450—454.

ŽIVOTNE OLUJE

Isus je cijeli dan govorio pred velikim mnoštvom na obalama Galijskog jezera. Njegove riječi odjekivat će u umovima ljudi još dugo — zapravo, kroz svu vječnost.

Kada je pala večer, Isus se obratio svojim učenicima pozivajući ih da pođu s Njim na put. “Prijeđimo na drugu obalu!” (Marko 4,35), rekao je. Znao je da će naići oluja, ali je ipak predložio da pođu. Imao je važnu životnu lekciju za svoje najbliže suradnike. Sigurno znate što se potom dogodilo.

Čitajte ponovno o toj oluji u Marku 4,35-41. Koje pouke o vjeri možete izvući iz ovog događaja?

.....

Razmotrite ove pojedinosti:

1. Isus tone u san na vjerojatno jedinom jastuku u lađici. Ribarske lađe obično su imale jedan jastuk na krmi, gdje je sjedio onaj tko je upravljao kormilom. Osoba na krmi upravljala je lađom do odredišta. Ovdje, dakle, vidimo Isusa u položaju “vozača” lađice, ali On spava za upravljačem!

2. Nisu svi učenici bili novi u plovidbi. Petar, Jakov i Ivan bili su iskusni ribari. Poznavali su Galilejsko jezero kao svoj džep i znali su se boriti s olujom.

3. Ovo je jedini izvještaj zabilježen u evanđelju u kojem Isus spava. Tijekom jedne od najgorih oluja u životu Njegovih učenika, kad su bili prestravljeni i mislili da će izginuti, Isus je spavao na krmi.

4. Reakcija učenika u tim trenucima bila je: “Zar se ne brineš što tonemo?” (Suvremeni hrvatski prijevod)

Preispitivali su Isusov karakter i Njegovu ljubav prema njima. Takva je često i naša reakcija kad se suočimo s teškoćama.

Možda se upravo usred beznada pokušavamo sami spasiti (kao učenici). Ponekad, opet, kad trpimo snažnu bol ili doživljavamo gubitak, počinjemo preispitivati Božju ljubav i sumnjamo da je Njemu stalo nas. Mislimo da bi On trebao postupiti na određeni način na osnovi onoga što mi mislimo i vidimo iz svoje ljudske perspektive. Međutim, kao i u slučaju učenika, upravo u životnim olujama Bog može učiniti najveća čuda. Bog je *uvijek* vjeran, čak i onda kad ne vidimo smisao u Njegovom prividnom nedjelovanju. On je prisutan u našim olujama i može ih smiriti onda kad mi ne možemo.

Kako vi obično reagirate kad se suočite s nekom olujom u svojem životu? Kako takvi trenuci utječu na vaš odnos s Bogom? Kada ste osobno proživjeli ono o čemu se govori u 2. Korinćanima 5,7?

BUDI ISCIJELJENA

Zamislite mnoštvo ljudi na obali Galilejskog jezera. Čekali su Isusov povratak od ranog jutra i čim je izišao iz ladice, počeli su se tiskati oko Njega prateći Ga na putu u selo Kafarnaum. Iznenada se pojavljuje Jair, starješina sinagoge, i moli Isusa da dođe i izliječi njegovu kćer.

U isto vrijeme u mnoštvu se nalazi žena koja boluje već mnogo godina. Potrošila je sav novac na liječnike, ali "nije od toga imala nikakve koristi. Štoviše, bilo joj samo još gore" (Marko 5,26). Čula je za tog velikog Čovjeka iz Galileje i s nadom u srcu smogla ono malo snage što je imala da bi izišla iz kuće tog jutra i pridružila se mnoštvu. Pritisak ljudi skoro ju je ugušio dok se lagano približavala Isusu. A onda, nakon mnogo guranja i provlačenja, napokon Ga je ugledala. Ohrabivala je samu sebe: "Dotaknem li se samo i njegovih haljina, ozdravit ću!" (Marko 5,28)

Pročitajte Marko 5,21-34. Što se dogodilo i što iz toga možemo naučiti?

.....

.....

.....

Taj događaj pokazuje Isusovu brižnost i suosjećanje prema bolesnima i usamljenima, i onima koji su obično izgubljeni u mnoštvu. Mnogi su se tog dana tiskali oko Isusa krećući se u mnoštvu, ali samo je ona sa svjesnom namjerom posegla rukom da dotakne Isusa i primi blagoslov koji joj je bio toliko potreban. Međutim, to što joj je pomoglo nije bio dodir, već njezina vjera (Marko 5,34). "Spasitelj je mogao razlikovati dodir vjere od nemarnog dodira neopreznog mnoštva." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 277; u izvorniku 344) Isusova odjeća nije imala nikakvu posebnu moć. Ono što je izliječilo tu ženu bila je njezina vjera i odluka da pruži ruku i dodirne Ga.

Ta krhka žena, u svojoj patnji i nevolji mogla je tog jutra ostati kod kuće u krevetu, ali ona je umjesto toga svjesno i s puno vjere potražila Isusa kako bi se sprijateljila s Njim nadajući se iscjeljenju. Promatrati Ga izdaleka nije bilo dovoljno, zato Mu je prišla sasvim blizu.

Isus i nas danas poziva učinimo isto. On kaže: "Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti. Uzmite jaram moj na se i učite od mene; jer sam krotka i ponizna srca. Tako naći ćete pokoj svojim dušama." (Matej 11,28.29)

Kako je ta žena s tako velikom potrebom primijenila misli iz Rimljanima 5,3-5? Kako bi to izgledalo u vašem životu?

JOB

Kad razmišljamo o preprekama i smetnjama u Bibliji, Job je vjerojatno osoba koja nam prva pada na pamet. On ne samo da je izgubio sve svoje bogatstvo (Job 1,14-17), već je izgubio i djecu (Job 1,18.19) i zdravlje (Job 2,7). A onda ga je njegova žena pokušala nagovoriti da prokune Boga i umre (Job 2,9).

Nakon nekog vremena došla su ga posjetiti trojica njegovih prijatelja. I bili su toliko zaprepašteni njegovim izgledom da su prvih sedam dana samo sjedili s njim ne progovorivši ni riječ (Job 2,13). A onda, kad su konačno progovorili, pokušali su iznijeti razloge, ljudski gledano, zašto je takva nesreća snašla Joba. Međutim, tako su nehotice dodatno uvećali njegove patnje. Prijatelji su ga praktično optuživali tvrdeći da on sigurno ima neki skriveni grijeh u svojem životu za koji se treba pokajati (Job 8; 11; 15). Izjavili su čak: "Tako će biti s kućom zlikovčevom, tako s mjestom onoga, koji ne mari za Boga." (Job 18,21 — Šarić)

A kako je Job odgovarao? Pročitajte Job 19,23-27; 23,8-12.

.....

.....

Bez obzira na tragične događaje koji su ga snašli i činjenicu da ih nije razumio, Job je ostao vjeran. Čvrsto se držao. Nije optuživao Boga niti Ga je prokleo. Naprotiv, kad je bio kušan da optuži Boga, izjavio je: "Go iziđoh iz krila majčina, go ću se onamo i vratiti. Jahve dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno ime Jahvino!" (Job 1,21)

I mi također živimo usred tog istog sukoba. Sotona nam nanosi bol, patnju, gubitke i teškoće, a sve s ciljem da iskrivi našu sliku o Bogu punom ljubavi. U takvim trenucima možemo reagirati na jedan od dva načina: okriviti i odbaciti Boga ili se prilijepiti za Njega svom snagom. Premda sukob bjesni oko nas, moramo imati na umu da su u svjetlu vječnosti naše trenutačne nevolje samo privremene kušnje (2. Korinćanima 4,16-18). Prava slika je mnogo složenija nego što mi vidimo ovdje i sada, i jedan od najvećih izazova za vjernika jest da ima povjerenje u Boga čak i u najmračnijim trenucima. Bog nam je na mnogo načina otkrio da je Njegova ljubav stvarna. Moramo se čvrsto držati te ključne istine — istine o Božjoj ljubavi — čak i u trenutku kada je možda ne osjećamo.

Ako se trenutačno nalazite u nekim teškoćama, trčite k Bogu. Uzmite svoju Bibliju i bilježnicu i budite s Bogom vani u prirodi. Prepišite tekst u Rimljanima 5,3-5 i razmišljajte o porukama koje se u njemu nalaze, vjerujući da su Božja ljubav i brižnost prema vama nešto najsigurnije i najpostojanije u vašem životu.

NA PUTU U EMAUS

Dvojica učenika imala su posljednjih nekoliko tjedana puno uspona i padova; u svojim su glavama neprestano premotavali neke događaje i razgovore kojima su prisustvovali. Trijumfalni ulazak u Jeruzalem i čišćenje hrama. Pasha u gornjoj sobi. Isusove molitve u Getsemaniju. Judina ružna izdaja. Suđenje, ruganje, šibanje. Isusovo izmučeno tijelo koje visi na križu i posljednje riječi koje je izgovorio prije nego što je izdahnuo, dok je poslijepodnevno nebo postajalo crno. Glasno kidanje zavjese u hramu. Otvaranje grobova pravednih. Nježno skidanje Isusovog tijela s križa i polaganje u grobnicu prije subote. A onda zbunjenost, obeshrabrenje i bezbrojna pitanja u glavama učenika. Kako su sve tako pogrešno shvatili?

Isusovi sljedbenici bili su razočarani, obeshrabreni i zbunjeni. Bio je to najveći neuspjeh u njihovom životu. Ali oni nisu mogli vidjeti sve, budući da je to bio samo trenutak u okviru najvećeg događaja svih vremena. A onda, dok su dvojica učenika išla u Emaus, pojavio se Isus i pošao s njima.

Pročitajte razgovor u Luki 24,13-27 i razmislite o dvama različitim pogledima — pogledu dvojice sljedbenika i Isusovom pogledu.

.....

.....

Kad su im se oči konačno otvorile, požurili su u Jeruzalem da ispričaju što im se dogodilo na putu (Luka 24,33.34). A kad se Isus pojavio i stao među svoje učenike, oni su bili preplašeni. Obratite pozornost na pitanje koje im je postavio: "Zašto ste tako uznemireni? I zašto se u vama bude sumnje?" (Luka 24,38 — Suvremeni hrvatski prijevod)

To je Isusova poruka i za nas danas. Prečesto zaboravljamo da Isus hoda pokraj nas našim dolinama. Često Ga uopće ne prepoznamo. Često zaboravljamo da u toj priči ima mnogo više elemenata. Često smo uznemireni i dopuštamo da nam se u srcu jave sumnje, zaboravljajući da Isus čvrsto drži naš život u svojim rukama. I često mislimo da znamo bolje od Isusa što se događa u našem životu (Luka 24,18).

Biblija nam daje korisne savjete kako bismo mi kao kršćani trebali reagirati na izazove i teškoće. Odvojite neko vrijeme i proučite sljedeće kratke odlomke: Rimljanima 8,28; Filipljanima 4,4-13; Jakov 1,2-4.12; 2. Korinćanima 12,9.10. Zapišite tri ključne poruke koje biste mogli podijeliti s nekim tko se trenutačno suočava s teškoćom ili neuspjehom. Pri tom imajte na umu riječi u 2. Korinćanima 1,4.

VIDJETI ISUSA

Jeste li ikad poželjeli da možete vidjeti Isusa u trenutku kada se osjećate obeshrabreno? Zamislite sebe u sljedećem snu:

“Činilo mi se da sjedim duboko očajna, licem zaronjenim u ruke, razmišljajući: Da je Isus na Zemlji, otišla bih k Njemu, bacila se pred Njegove noge i iznijela Mu sve svoje patnje. On se ne bi odvratio od mene, bio bi mi milostiv i ja bih Ga zauvijek voljela i služila Mu. U tom su se trenutku otvorila vrata i ušao je netko prekrasnog izgleda i pojave. Pogledao me sućutno i rekao: ‘Želiš li vidjeti Isusa? On je ovdje i ako želiš možeš Ga vidjeti. Uzmi sve što imaš i podi za mnom.’

Slušala sam to s neopisivom radošću i brzo skupila ono malo što sam imala, svaku dragocjenu sitnicu i pošla za svojim vodičem. Poveo me do strmih i prividno nesigurnih stuba. Kad sam se počela uspinjati, upozorio me da stalno gledam naprijed, u protivnom ću dobiti vrtoglavicu i pasti. Mnogi koji su se uspinjali strmim stubama pali su prije nego što su stigli na vrh.

Konačno smo stupili na posljednju stubu i stali pred vratima. Ovdje mi je moj vodič rekao da ostavim sve što sam ponijela sa sobom. Rado sam to učinila; nato mi je otvorio vrata i rekao da uđem. U tom sam se trenutku našla pred Isusom. Nije bilo sumnje da je to Njegovo divno lice. Nitko drugi ne može tako zračiti dobrotom i veličanstvenošću. Kad je Njegov pogled počnuo na meni, odmah sam znala da su Mu poznate sve okolnosti mojeg života i sve moje unutarnje misli i osjećaji.

Pokušala sam se zakloniti od Njegovog pogleda osjećajući se nesposobnom da podnesem Njegov prodoran pogled, ali On mi se približio s osmijehom, položio svoju ruku na moju glavu i rekao: ‘Ne boj se.’ Zvuk Njegovog milog glasa ispunio mi je srce srećom kakvu nikad prije nisam iskusila. Od prevelike radosti nisam mogla izgovoriti nijednu riječ, ali svladana neizrecivom srećom, spustila sam se ničice pred Njegove noge. Dok sam tako bespomoćno ležala, ispred mene su prolazili prizori ljepote i slave pa mi se činilo da sam dospjela u nebesku sigurnost i mir. Konačno mi se vratila snaga i ja sam ustala. Dragi Isusov pogled još uvijek je počivao na meni i Njegov osmijeh ispunjavao mi je dušu radošću. Njegova prisutnost ispunila me svetim strahopoštovanjem i neizrecivom ljubavlju. ...

Ovaj mi je san ulio nadu... (i) vjeru, i u mojoj je tamom obuzetoj duši počela svanivati ljepota i jednostavnost pouzdanja u Boga.” (Ellen G. White, *Rani spisi*, str. 82,83; u izvorniku 79—81)

Usred životnih teškoća i smetnji, trebamo se usredotočiti na Isusa i na sve što nam je On otkrio o Božjoj ljubavi prema nama.

Koju nadu možete pronaći za sebe već sada u onome što je napisano u Rimljanima 8,18.28?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Kada se suočimo sa životnim izazovima, upravo tada se trebamo čvrsto držati Boga. Teme koje smo istraživali tijekom ovog tromjesečja doprinose tomu da s obnovljenom odlučnošću i snagom nastavimo svoj hod s Bogom. Kada se suočite s teškoćama kao što su zdravstveni problemi, financijske teškoće, krah braka, smrt nekoga tko vam je blizak ili bilo što drugo što vas lišava radosti, razmotrite sljedeća pitanja i razmislite o poukama koje ste dosad proučili.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Na koji način teškoće, smetnje i neuspjesi s kojima se suočavate, ili ste se suočavali, utječu na vašu sliku o Bogu?

2. Kada ste se posljednji put molili da Božji glas u vašem životu bude snažniji od neprijateljevog? Sjetite se da provalnik (Sotona) dolazi samo da pokrade, ubije i upropasti, a da Bog daje život u izobilju (Ivan 10,10).

3. Je li vaše srce ponizno? Vjerujete li da Bog vlada i upravlja vašim životom, usprkos teškoćama? Ako ne vjerujete, kako možete steći to ponizno pouzdanje u Božju dobrotu i ljubav prema vama?

4. Utemeljujete li se svakodnevno u Božjoj riječi? Kad prolazite kroz teška vremena, tražite od Boga da ponovno rasplamsa vašu prvu ljubav prema Njemu.

5. Kada ste se posljednji put obratili Bogu kao svojem Branitelju i Zagovorniku u molitvi, uzdajući se u to da će On održati svoje obećanje i da vas nikad neće ostaviti niti će od vas odstupiti (Hebrejima 13,5)?

6. Ako vam je vjera slaba, molite se: "Vjerujem, pomози momu nevjerju!" (vidi: Marko 9,24 — Šarić) Okružite se ljudima koji vas mogu ohrabriti, a ne onima koji vas obeshrabruju.

7. Svijet ne mari za slabe, neuke, ranjene i upropaštene. Međutim, Božja poruka: "Kada si ti slab, ja sam jak!" može iz temelja promijeniti ljudski život. Sjetite se nekoga koga biste danas mogli ohrabriti tom porukom.

Sažetak: Još uvijek živimo u grešnom svijetu punom boli i patnje, i svi se mi suočavamo s teškoćama u nekom trenutku svojeg života, s nečim što nas može navesti da posumnjamo u Božju ljubav. Kad se osvrnemo na to kako su različiti pojedinci u Bibliji reagirali na životne teškoće i smetnje, možemo se ohrabriti da se u takvim trenucima postavimo na način koji će učvrstiti naš hod s Bogom — Bogom koji se ne mijenja (Malahija 3,6) i čija je ljubav pouzdana i postojana.

Govorite o Njemu

“Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krijepiti umore. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici.”
(Izaija 50,4)

Biblijski tekstovi: Matej 28,18-20; 2. Petrova 3,18; 1. Petrova 3,8-15; Hošea 7; Zaharija 10.

Bilo je to užurbano subotnje jutro za pastora G. Probudio se rano spremajući se za subotnju školu i za propovijed, a poslijepodne je trebao voditi i evangelizaciju. Zgrabio je ključeve, istrčao na vrata i odjurio.

Vozio je kroz gradsku gužvu, uzrujan što je tako mnogo ljudi vani subotom ujutro, zbog čega bi mogao zakasniti u crkvu. *Kamo su svi oni pošli?* A onda, niotkuda, pred njega je izletio automobil. Nagazio je na kočnicu i bijesno podigao šaku vičući na vozača.

Konačno, pastor G. je stigao u crkvu. Kad je poveo razgovor u razredu, pogled mu se zaustavio na poznatom licu — vozaču automobila na kojeg je vikao samo dvadesetak minuta prije.

Poslije, kad mu je jedan član crkve predstavio tog vozača kao neadventista koji je došao u posjet rođacima, pastor G. je još jednom uvidio da svaki kontakt s ljudima, i poznatima i nepoznatima, treba biti prožet ljubavlju koja izvire iz trajnog odnosa s Bogom. Jer nikad ne znate kako vaši postupci, pogotovo kao vjernika, mogu utjecati na druge.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Isusov život, Znaci vremena, 2023., stranice 455—465.

RIJEČI OČEVIDACA — ČEGA JE SRCE PUNO

Pročitajte Veliki nalog u Mateju 28,18-20. Zapišite različite Isusove poruke ovisno o tome kaže li “sve” ili “u sve dane” (što je na grčkom ista riječ, pas).

.....

Isus nam je dao zadatak da navješćujemo Njegovu poruku svijetu: “Zato idite i učinite mojim učenicima sve narode.” Misija je Crkve adventista sedmoga dana da stvara učenike, koji će potom stvarati nove učenike. Na taj način mi objavljujemo vječno Evanđelje i vijesti trojice anđela (Otkrivenje 14,6-12) kako bismo pripremili naš svijet za Isusov skori povratak.

Svatko tko je primio novi život u Kristu pozvan je da svjedoči. Pa ipak, ljudi često misle o svjedočenju kao o nečemu što ne mogu ili ne žele raditi. Možda zamišljate sebe kako propovijedate nasred ulice ili vodite neko komplicirano biblijsko proučavanje, i onda odmahujete glavom: “Ne, nije to za mene! Nipošto! Ja sam povučena osoba i svjedočenje nije u mojoj zoni udobnosti.”

Međutim, pravo svjedočenje samo je rezultat činjenice da ste očevici onoga što Bog čini u vašem životu, ili zapažanja onoga čemu vas uči dok rastete u Njemu — i onda jednostavno dijelite svoje iskustvo s drugima. Bog je dobar, a ono što je učinio za nas najbolja je vijest koju ovaj svijet može čuti. Ne možemo i ne trebamo šutjeti! On vas je otkupio, On vas je pozvao po imenu — vi ste Njegovi. Može li uopće postojati neka bolja vijest za bilo koga i bilo gdje?

Premda učenici u prvoj Crkvi nisu bili ni obrazovani ni vješti govornici, mi još uvijek imamo što naučiti od njih.

Pročitajte Djela 1,8; 4,13. Kako je izgledalo svjedočenje u prvoj Crkvi? Kakav su utjecaj imali Petar i Ivan na one koji su ih slušali kako svjedoče?

.....

Petar i Ivan izjavili su: “Mi ne možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli.” (Djela 4,20) “Prepoznali su u njima Isusove pratioce” (Djela 4,13) — i bili su prisiljeni o tome govoriti. Duh Sveti im je davao hrabrost, a njihovim riječima silu.

Provedite neko vrijeme u molitvi upravo sada. Tražite hrabrost da svjedočite onima na koje vas Bog upućuje i mudrost da znate kada trebate govoriti i što reći. Pročitajte 1. Ivanova 4,7-11 i molite se za takvu ljubav.

NENASILNO, ALI SA SILOM

Jeste li se ikada pitali što je Isusa pokretalo da radi, liječi, tješi, propovijeda i poučava tako mnogo ljudi iz dana u dan? Za Njega se kaže: "A kad vidje mnoštvo naroda, sažali se nad njim, jer bijahu satrveni i zapušteni kao ovce bez pastira." (Matej 9,36) Upravo Isusova ljubav i sažaljenje prema ljudima pokretali su Ga na rad. Na sličan način Božja ljubav treba nama "ovladati" da prihvatimo teret vodenja duša k Njemu i Njegovoj istini (2. Korinćanima 5,14).

Jeste li ikada promatrali lica stranaca u mnoštvu i pomislili na vječnost, pitajući se poznaju li oni Isusa? Jeste li ikada osjetili ono što može biti samo Božja ljubav u vama prema nepoznatom čovjeku u nevolji? Božja ljubav u nama nagoni nas da ponese teret dovodenja duša k Njemu. Jeremija je to ovako rekao: "Al' tad mi [Božja riječ] u srcu bi kao rasplamtjeli oganj, zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih da izdržim, ne mogoh više." (Jeremija 20,9)

Međutim, kad govorimo ljudima o Bogu, nikad ne bismo trebali prisiljavati nekoga da prihvati Boga ili biblijsku istinu. Prisila je protivna srži Božjeg karaktera. Bog nije prisilio Adama i Evu da ne prilaze stablu spoznaje dobra i zla (Postanak 2,16.7). Nije prisilio ljude da uđu u Noinu korablu da bi se spasili od potopa (Postanak 7,1). Nije prisilio Izraelce da ostanu u Savezu s Njim (Ponovljeni zakon 4,29-31). Umjesto toga, ispunjavao je njihove potrebe (Matej 4,23-25), a onda ih je pozivao da Ga slijede. Isus nikada nikoga nije prisilio da slijedi Njega ili Njegovu istinu, a ipak nikada ne odustaje od nas (Matej 23,37).

Kada svjedočimo, uvijek bismo trebali oponašati Isusov pristup. Ellen G. White kaže: "Ni u jednom dijelu svoje misije Krist nije prisiljavao ljude da Ga prime. Sotona i ljudi potaknuti njegovim duhom teže da izvrše nasilje nad savješću. ... Ne postoji očitiji dokaz da imamo Sotonin duh od sklonosti da povrijedimo i uništimo one koji ne cijene naš rad ili koji djeluju suprotno našim zamislima." (*Isusov život*, str. 400,401; u izvorniku 487)

Mi moramo biti suradnici u Božjoj službi. Živimo u svijetu koji mrzi istinu, ali ta činjenica ne bi nas trebala spriječiti da tu istinu objavljujemo na promišljen način, s ljubavlju. Imajmo na umu da je naše osobno svjedočanstvo često ono što ima najveću težinu, pogotovo u ranim fazama svjedočenja (Otkrivenje 12,11).

Pročitajte 2. Petrova 3,18. Na koje načine rastete u milosti i spoznaji? Na koji se način to ogleda u odnosima s ljudima u vašoj blizini?

SAVJETI — KAKO GOVORITI O ISUSU

Pitanje za svakoga od nas glasi: Kome govorimo o Isusu — poštaru, trgovcu, nekome koga svakodnevno vidamo kada izidemo u šetnju? Bog poziva svakog vjernika da Mu pomogne u tom poslu i obećava da će nam dati “jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne” (Izaija 50,4). Također je dužnost kršćanina da uvijek bude spreman braniti (*apologia*) svoju vjeru i nadu (1. Petrova 3,15).

Pročitajte 1. Petrova 3,8-15. Što nam Božja riječ govori u tim redcima?

.....

Evo nekoliko jednostavnih savjeta koje trebate imati na umu kada razmišljate o tome kako da na osmišljeniji način govorite drugima o Isusu:

◆ Upoznajte se s nekim i gradite prijateljstvo tijekom vremena. Vaša toplina, ljubaznost i iskreno zanimanje za njih pomoći će vam da ga privučete Bogu. (Neki to nazivaju “evanđeoskim druženjem”).

◆ Molite se da Duh Sveti djeluje na srce određene osobe. Molite se za prave prilike da stupite u kontakt s njom.

◆ Na praktične načine govorite o vlastitim vjerskim iskustvima ili ponudite ljudima da se molite za njih. Tražite od Boga da vam da hrabrost, ali i blagost u vašem pristupu.

◆ Svojem novog prijatelja povežite s drugima u vašoj crkvi, kako bi osjetio toplinu vaše crkvene zajednice. Proučavanje Biblije u maloj skupini dobar je sljedeći korak.

◆ Molite se za konkretne potrebe ili pitanja koja bi vaš prijatelj mogao imati i potražite priliku da mu pokažete kako vam Biblija nudi utjehu, savjet i vodstvo u životu. Mogli biste jednostavno spomenuti jedno biblijsko obećanje u prvom trenutku, ili odgovoriti na jedno pitanje, što će otvoriti vrata za dublju raspravu. I za to se molite.

◆ Doći će trenutak kada ćete trebati pitati svojeg prijatelja želi li učiniti sljedeći korak (proučavanje Biblije i, eventualno, krštenje). Ne požurujte te korake, ali ih i ne usporavajte. Molite se za to.

◆ Naši postupci trebaju otkrivati čiji smo. Način na koji se odnosimo prema drugima mnogo govori o nama. Kako se naš karakter bude oblikovao na Njegovu sliku (posvećenje), u nama će se javljati sve veća želja da sve ljude privučemo Njemu.

ZALUTALO DIJETE

Mnogi iz prve ruke poznaju bol i tugu koja obuzima srce kada dijete koje usprkos tome što je odraslo u stabilnom, duhovnom domu — odluči izići iz svojeg odnosa s Gospodinom.

Efrajim, Božji izabrani narod, odlutao je od Gospodina. Što nam se u Hošei 4,17; 7 govori o Efrajimovim grijesima?

.....

.....

.....

Štoviše, čitamo da Rahela, Efrajimova baka, metaforički rečeno, plače, zato što je Efrajim odbacio Gospodina (Jeremija 31,15). Gospodin preko proroka Jeremije odgovara na njezinu veliku tugu sljedećim riječima: "Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Ima nade za tvoje potomstvo — riječ je Jahvina — sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj." (Jeremija 31,16.17)

Umjesto da plače za svojim zalutalim djetetom, Raheli je rečeno da se nada. Što nam još to poglavlje govori? Pročitajte Jeremija 31,18.19.

.....

.....

Iz tih izvještaja saznajemo da uvijek postoji nada (kao u slučaju Efrajima i Gomera), jer Bog ne odustaje. Premda uvijek iznova kori one koji su odlutali, Božje suosjećanje nikad ne prestaje, a Njegova poruka iz tog poglavlja i dalje vrijedi (vidi Jeremija 31,20).

Možda osjećamo veliku bol, nezadovoljstvo i obeshrabrenje, ili čak negativno govorimo o onima koji su nam bliski, a koji su odbacili Boga. Međutim, Bog nas ovdje podsjeća da On nije zaboravio to zalutalo dijete — nipošto! Misli koje Bog njeguje prema takvoj osobi nisu nestalne i prolazne, već srdačne i iskrene. Bog zapravo kaže da Njegovo srce čezne za takvim pojedincima. On želi da Mu se oni vrate i Njegova milost prema njima je velika.

Kako Božji odgovor na Rahelinu bol zbog Efrajimove svojestivosti utječe na vaše osjećaje prema onima koje poznajete, a koji su odbacili Gospodina? U kojem vam smislu to pada teško, ili vas, naprotiv, ohrabruje?

TI IH VRATI

Svi smo imali trenutke slabosti i kolebljivosti u svojem hodu s Bogom — doline u kojima je naše srce bilo nevjerno, ili u kojima smo jednostavno bili predugo mlaki. Što vas je vratilo u trajni odnos s Njim?

U Zahariji 10 nalaze se neke lijepe poruke o tome kako Bog vraća svoj narod k sebi. Pročitajte sada to poglavlje polako i obratite pozornost na njegove glavne poruke.

.....

U praktičnom smislu, znati kako se povezati i komunicirati s bliskom osobom koja je odbacila Boga može biti izazovno i teško. Možda se pitate što je moglo biti drugačije da bi ishod bio drugačiji. Možda se pitate kako komunicirati s njom sada kad ima drugačiji pogled na svijet. I vjerojatno se osjećate bespomoćno zbog loših odluka koje ona možda i dalje donosi. Takva razmišljanja uvijek će utjecati na vaše ponašanje prema tim dragim osobama, i zato je tako važno da živite i govorite ono “čega je srce puno”, što nastaje u vrijeme koje vi sami provodite sa svojim Spasiteljem.

Svjedočenje vašeg života, vaših postupaka, vaših riječi i molitava za vašeg bračnog druga ili dijete koji su otišli od Boga, može iz korijena promijeniti njihov život u budućnosti. (Čitajte u Luki 22,31.32 i Ivanu 21,15-17 kako su Isusove molitve za Petra promijenile njegovu budućnost.) Odbacite svaku tugu, osudu ili zamjerku koju možda osjećate prema njima, i tražite od Boga da te osjećaje zamijeni ljubavlju kakvu samo On može pružiti. Zamolite Ga da vas zaogrne svojim karakterom kako biste bili uzor ljubaznog i nesebičnog stava. Imajte na umu da “nijedan utjecaj na svijetu ne može obuzeti ljudsku dušu takvom snagom kao utjecaj nesebičnog života. Kršćanin koji voli i koji je blag i ljubazan najjači je dokaz u prilog Evanđelja.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 297; u izvorniku 470)

Zahvaljujući našem primjeru dosljednog života koji druge upućuje na Krista, oni koji su Ga odbacili vidjet će u nama nešto što može poteći samo od Boga. Vidjet će mir koji nadilazi svaki um, ljubav koja nikad ne odustaje i nadu koja vjeruje usprkos svim preprekama. Božja ljubav prema nama i našim voljenima nikad ne posustaje. Tu ljubav koju svakodnevno primamo, možemo pružiti i onima oko nas.

Na što nas ohrabruje ulomak u Efežanima 3,17-19?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Što god tko govorio, nema čiste ljubavi prema Bogu ako nema nesebične ljubavi prema svojem bratu. Međutim, mi nikada nećemo steći toga duha ako se samo budemo trudili voljeti bližnje. Nama je potrebno da se Kristova ljubav useli u naše srce. Kad se naše ‘ja’ stopi s Kristom, ljubav će se spontano pojaviti.” (Ellen G. White, *Isusove usporedbe*, str. 262,263; u izvorniku 384)

“Za one koji su svim svojim snagama osobno zainteresirani da odano obavljaju svoj dio posla u spašavanju duša za Krista, može se reći da su dostigli najvišu razinu razvoja duhovnosti i predaje.” (Ellen G. White, *Evangelism*, str. 355)

“Snaga za odupiranje zlu najbolje se stječe energičnom službom.” (Ellen G. White, *Djela apostolska*, str. 66; u izvorniku 105)

“Da bismo sudjelovali u Njegovoj radosti — radosti da vidimo duše otkupljene Njegovom žrtvom — moramo sudjelovati u Njegovim naporima za njihovo otkupljenje.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 103; u izvorniku 142)

“Oni koji odbijaju prednost zajednice s Kristom u službi, odbacuju jedinu školu koja ih osposobljuje da s Njim sudjeluju u Njegovoj slavi.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 219; u izvorniku 264)

PITANJA ZA RAZGOVOR

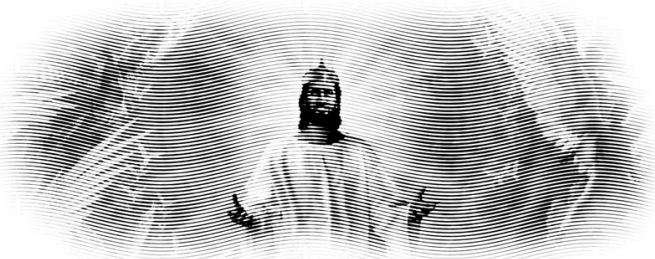
1. Zašto je ljubav tako bitna za bilo koju vrstu uspješnog svjedočenja?

2. Kada ste otkrili da je zadobivanje duša povezano s osobnim i energičnim hodom s Bogom?

3. Postoji li neko osnovno mjerilo ili shvaćanje da bi se drugima govorilo o Bogu? Ako postoji, što bi to moglo biti?

4. Kada je riječ o držanju biblijskih satova nekom nevjerniku, odakle biste počeli? Na što se prvo usredotočite: na dokazivanje određenih doktrina ili na pozivanje osobe da upozna Isusa?

Sažetak: Kad Božja ljubav i Njegova živa, moćna Riječ budu ispunjavale naš svakodnevni život, mi ćemo Ga voljeti i ljudima iz svojeg okruženja govoriti o Njemu. Svjedočenju trebamo pristupiti s molitvom, svjesno i promišljeno, vjerujući da se Njegova Riječ, koja izlazi iz Njegovih usta, neće vratiti Njemu prazna, već da će učiniti ono što je Njemu drago i uspješno izvršiti sve radi čega je poslana (Izaija 55,11).

U vječnosti

“Ljubljeni, sada smo djeca Božja, a što ćemo biti, još se nije očitovalo. Ali znamo: kad se to očituje, bit ćemo mu slični, jer ćemo ga vidjeti onakva kakav jest.” (1. Ivanova 3,2)

Biblijski tekstovi: Psalam 80; 1. Solunjanima 4,17; Otkrivenje 21,9-27; Izaija 25,8; Otkrivenje 7,17; Otkrivenje 21,4; Ivan 6,44.

Što vam budućnost donosi? Što vas čeka? To pitanje djeluje zastrašujuće, uzbudljivo i divno u isto vrijeme. Međutim, znajte da je Isus vjeran i da su Njegove riječi istinite (Otkrivenje 3,14). Pred vama je još dosta burnih vremena (Matej 24,21.22), ali On je obećao da vas nikad neće ostaviti niti će vas zapustiti (Hebrejima 13,5). On će učiniti upravo ono što je rekao — kao što je oduvijek činio i kao što će uvijek činiti (Hebrejima 10,23). “Tko ustraje do kraja, bit će spašen.” (Matej 24,13)

Bez obzira na to koliko nam je još dana ostalo ovdje na Zemlji, svoj pogled trebamo čvrsto uperiti u Isusa i neprestano gledati u Njega. To nije uvijek lako u svijetu koji se otima za našu pozornost, ali daj, Bože, da i mi poput Davida možemo reći: “K Jahvi su svagda oči moje upravljene, jer mi nogu izvlači iz zamke.” (Psalam 25,15)

Saznajmo ovoga tjedna nešto više o plaći na Nebu (Matej 5,12; Otkrivenje 22,12), o tome kako će Nebo biti i na kraju kako će divno biti kada konačno budemo s Onim koji nas je stvorio, koji nas je ljubio do smrti, koji nas je otkupio od naših grijeha i koji se ubrzo vraća. A dotad se samo trebamo držati svoje vjere.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 466—474.

NAŠ ŽIVOT DANAS

Kada se osvrnemo oko sebe, vidimo svijet koji previre i stenje, dok se znaci o kojima nam je Isus govorio odigravaju pred našim očima. Ratovi i glasovi o ratovima, narodi koji ustaju protiv drugih naroda, glad, bolesti, potresi i progonstvo (Matej 24,6-11) naša su svakidašnjica i stanje je sve gore kako vrijeme prolazi. Da, živimo u ozbiljna vremena — vremena u kojima nam je potreban stalan odnos s Bogom.

Kao što nam je rečeno: “Blizu je svršetak svega; prema tome budite umjereni i trijezni da se možete posvetiti molitvi!” (1. Petrova 4,7) Ako je to vrijedilo tada, koliko je tek sada potrebnije da učvrstite i produbite svoju vezu s Bogom. Jer bez obzira na to koliko će vrijeme potrajati, život nas kao pojedinaca uvijek je kratak, koliko god dugo živjeli. “Pazite sad, vi koji govorite: ‘Danas ili sutra poći ćemo u ovaj ili onaj grad, ondje ćemo provesti jednu godinu, trgovati i steći blago’, vi takvi koji ne znate što će biti sutra! Pa što je vaš život? Vi ste dim koji se čas pokaže i zatim nestane.” (Jakov 4,13.14) Svjesni smo koliko je istinito ovo upozorenje. Vi koji sada čitate ove riječi možda nećete biti živi prije nego što ovaj dan prođe. To je dio žalosne stvarnosti življenja u palom svijetu. Koliko je onda bitno da učvrstimo svoj odnos s Bogom i da uvijek živimo sa sviješću o svojoj potrebi za Njim i Njegovom spasnosnom milosti!

U Psalmu 80 upućen je prekrasan poziv Bogu. Pročitajte ga i razmotrite posebno retke 2-4.15-18.19.20, a onda stavite zamjenu “mi/me” gdje god stoji “nama/nas”. Koliko god vrijeme, mjesto i kontekst ovog psalma bili drugačiji, u kojem se smislu možete poistovjetiti s njegovim riječima?

.....

.....

.....

Svima nam je potreban preporod u životu. Tako je lako postati samozadovoljan, ili čak zaboraviti na ono što je Bog učinio i što čini za vas. Koji se odani vjernik, čak i kada mu je teško, ne bi mogao moliti na ovaj način: “Razvedri lice svoje i spasi nas!” (Psalam 80,20)? Kada prihvatite ono što je Isus učinio za vas, kad znate da su vam grijesi oprosteni i da ste pokriveni Njegovom savršenom pravednošću koja vam se pripisuje na osnovi vjere, možete biti sigurni da ste spašeni u Njemu.

Što u vašem životu znače riječi “đaj da zasja lice tvoje”, posebno u kontekstu spoznaje da vas spašava jedino Božja pravednost?

KONAČNO LICEM K LICU

Stvoreni smo da budemo u Božjoj blizini (Postanak 2,7). Još otkad je stvorio ljudski rod, Bog je dao sve da obnovi naš prekinuti odnos s Njim (Ivan 3,16). Stavio je vječnost u naša srca, pa ipak ljudska bića ne mogu dokučiti Božja djela od početka do kraja (Propovjednik 3,11). Mi smo dio velikog rata koji bjesni oko nas — čak i u nama — pa ipak prečesto ne zastanemo dovoljno dugo da bismo razmislili o velikoj cijeni koja je plaćena da bi naš odnos s Bogom bio obnovljen i postao onakav kakav On želi. Prečesto se nađemo upleteni u ovozemaljske bitke i kušnje zaboravljajući da je “naša domovina na nebesima, odakle i Spasitelja iščekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će doći prema djelotvornosti moći svoje, preobraziti ovo naše bijedno tijelo da bi ga suobličio slavnome tijelu svojemu i sebi podložiti sve” (Filipljanima 3,20.21 — Varaždinska Biblija).

Svijet se bliži svome kraju i znamo da će se jednog dana na istoku pojaviti mali bijeli oblak. Kako bude prilazio sve bliže, vidjet ćemo na njemu “slična Sinu Čovječjemu, kako sjedi sa zlatnom krunom na glavi i ostrim srpom u ruci” (Otkrivenje 14,14). Isusa će pratiti tisuće i tisuće anđela (Matej 25,31), i ugledat će Ga svako oko (Otkrivenje 1,7). Dok se bude spuštao, čut ćemo Njegov poklič, trubni zov Božji. Grobovi onih koji su zaspali u Kristu otvorit će se, i oni će najprije ustati (1. Solunjanima 4,16). Prepoznat će glas Onoga koji ih poziva (Ivan 5,28).

Što će se dogoditi zatim? Pročitajte 1. Solunjanima 4,17. Konačno, ono o čemu Pavao piše u Filipljanima 2,10.11 odjeknut će kroz cijeli svemir.

.....

.....

.....

Kakva krajnje nevjerojatna, veličanstvena misao! Jednog dana vidjet ćemo Isusa — da, stvarno ćemo Ga vidjeti. Čut ćemo Njegov glas i priznat ćemo da je On Gospodin. Onoga o kome smo čitali, kome smo se molili, o kome smo govorili drugima — Onoga za kim naše srce čezne... *uživo* ćemo vidjeti licem k licu. Možemo biti sasvim sigurni u to jer je Bog vjeran i Njegova su obećanja istinita (Otkrivenje 22,6).

U tom trenutku, kad se oglase trube i kad Ga ugleda svako ljudsko oko, znat ćemo da je vrijedilo čekati. Svaka ustrajna molitva, svaki trenutak vremena koji smo proveli s Njim, svaka prilika u kojoj smo hrabro govorili o Njemu, svaka kušnja završit će gledanjem Njegovog lica (Otkrivenje 22,4).

ZARUČNICA

Dok je bio u izgnanstvu na otoku Patmosu, učeniku Ivanu dano je viđenje o tome što će biti kada se ponovno sjedinimo s Bogom za svu vječnost.

Pročitajte Otkrivenje 21,9-11. Kakva se ovdje usporedba nalazi i zašto je po vašem mišljenju upotrijebljena baš ta slika?

.....

.....

.....

Zaručnica je lijepa na dan svojeg vjenčanja i svi je žele vidjeti. Vjenčanje je prekretnica u zajedničkom životu mladenaca, a tako će biti i u našem odnosu s Bogom nakon Njegovog povratka.

Isus je pripremio mjesto za nas (Ivan 14,1-3), prelijepo mjesto, toliko čudesno da se ne može opisati. "Ljudski jezik nije sposoban opisati nagradu pravednih. Ona će biti poznata samo onima koji je budu vidjeli. Nijedan ograničeni um ne može shvatiti slavu Božjeg raja." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 531; u izvorniku 675)

Premda ne možemo u punom smislu shvatiti kakvi će biti novo Nebo i nova Zemlja, Bog je Ivanu pokazao to mjesto u viđenju da bismo se unaprijed radovali "vjenčanju" do kojeg će ubrzo doći. Pozvani smo da težimo "za onim što je gore, ne za zemaljskim" (Kološanima 3,2).

Bog se priprema za taj događaj i On ne želi da nas to "vjenčanje" zatekne nespremnim (vidi Matej 22,1-14; 25,1-13).

Cijeli svemir promatrat će taj događaj, a mi smo među glavnim sudionicima te drame. Pridružiti ćemo se "Zaručnici", tom gradu u koji će nas Isus odvesti o svojem drugom dolasku. Zanimljivo je da se Božji narod (zajednica svetih) također naziva Zaručnicom (vidi Otkrivenje 19,7), možda zato što se nalazi u tom svetom gradu, novom Jeruzalemu, koji "silazi od Boga s neba, opremljen poput zaručnice koja je nakićena za svoga muža" (Otkrivenje 21,2).

Taj prelijepi opis Svetog grada pokazuje da postoji bliska veza između Božjeg naroda i njega, jer se oboje nazivaju "zaručnica". Biblija detaljno opisuje taj Sveti grad: "Novi Jeruzalem, prijestolnica i predstavnik kraljevstva, nazvan je zaručnicom, Janjetovom ženom." (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 337,338; u izvorniku 426)

Pročitajte Otkrivenje 21,9-27. Zašto nam je sada tako teško to zamisliti? Kako možemo steći makar neki pojam o tome što nam je tu obećano?

SLIJEDITE JANJE

Jesu li vas ikada pitali čemu se najviše radujete kada je riječ o vječnosti? Kad biste to pitanje postavili nekom djetetu, odgovor bi vjerojatno glasio: “Jahanju tigra”, ili: “Spuštanju niz žirafin vrat”, ili: “Letu na različite planete”. Kad biste pitali nekog tinejdžera, on bi možda rekao: “Tome što neću više morati učiti”; ili: “Istraživanju neba s prijateljima, bez opasnosti da nastradamo”. A ako biste pitali starije, vjerojatno bi rekli: “Boravljenju na mjestu gdje više nema boli, patnje i smrti”, ili: “Ponovnom susretu s najmilijima”. Svi su ti odgovori dobri i ispravni, i doista ima mnogo toga čemu se možemo radovati u vezi s novim Nebom i novom Zemljom. Vječnost plamti u našim srcima i mi duboko u sebi znamo da mora postojati nešto više od ovog života kakav je ovdje i sada.

Kojim se još blagoslovima možemo radovati kad razmišljamo o vječnosti? Izaija 25,8; Otkrivenje 7,17; 21,4.

Svakako najveći blagoslov na Nebu bit će što ćemo konačno vidjeti Isusa i zahvaliti Mu osobno za ono što je učinio za nas na ovom palom planetu. Izrazit ćemo Mu svoje obožavanje, zdušno Ga slaviti i pokloniti Mu se zato što nas je svojim stradanjem na križu spasio od vječne smrti.

“Dostojno je Janje koje je zaklano da primi moć, bogatstvo, mudrost, snagu, čast, slavu i hvalu!” (Otkrivenje 5,12)

Ivan Krstitelj predstavio je Isusa kao “Janje Božje” (Ivan 1,35-37). Učenici su Ga blisko slijedili, a u Otkrivenju 14,4 kaže da ćemo i mi to činiti: “Oni prate Janje kud god ono ide.” (Otkrivenje 14,4) Međutim, da bismo Ga slijedili na Nebu, moramo Ga najprije slijediti na Zemlji.

Isus, Janje, također je i naš Pastir i On nas vodi na našim stazama kao što nitko drugi ne bi mogao. To je tako utješno za nas dok se probijamo kroz teška vremena u kojima živimo, ali Isus nas nikad neće prestati voditi, čak ni na Nebu. U Otkrivenju 7,17 stoji: “Jer će ih Janje, koje stoji nasred prijestolja, pasti i voditi na izvore žive vode.” Kao Njegov narod, Njegove ovce, slijedit ćemo Isusa na Nebu želeći da zauvijek budemo u Njegovoj prisutnosti. Jedna od prepoznatljivih osobina Božjeg naroda bit će “njegovo ime na njihovim čelima” (Otkrivenje 22,4). To jest, to što ćemo uvijek misliti o Njemu.

Poslušajte adventističku gospel pjesmu “Follow the Lamb” na internetskoj stranici: https://www.youtube.com/watch?v=Nejb7N6mm_w. Neka riječi te pjesme danas budu vaša osobna molitva.

“DOĐI!”

Danas nam je opet upućen poziv: “Dođi!”

Pročitajte sljedeće odlomke i obratite pozornost na poziv koji vam Bog upućuje da dođete k Njemu: Matej 11,28-30; Izaija 55,1-3; Ivan 6,44.

.....

.....

Duh Sveti želi vas privući Isusu danas. Isus vas poziva da dođete k Njemu, da prebivate u Njemu danas i svakog dana, dok god ne dođe. Kada Mu se odazovete i dođete k Njemu, kada vam srce omekša a um se preda, tada osjećate mir jer znate da će vas posljednjeg dana na ovome svijetu Isus uskrisiti, koliko god nedostojni bili. Isus je rekao: “A tko dođe k meni, sigurno ga neću izbaciti van.” (Ivan 6,37)

Svi trebamo osjećati neodgodivu potrebu da surađujemo s Duhom Svetim u pozivanju drugih da dođu u spasonosni odnos s Isusom. “Duh i zaručnica vele: ‘Dođi!’ Tko čuje neka rekne: ‘Dođi!’ Tko je žedan, neka dođe; tko želi, neka badava uzme vode života!” (Otkrivenje 22,17)

Taj poziv je besplatan, ponuđen kao dar milosti. Kad primimo Isusa u svoj život i zavolimo Ga svim srcem, umom, dušom i snagom (Ponovljeni zakon 6,5), naš život mijenja se zauvijek — i ovdje i za svu vječnost.

Kao što nas i sam Isus poziva da dođemo k Njemu, posljednje riječi Biblije sadrže obećanje: “Onaj koji ovo jamči izjavljuje: ‘Da, dolazim uskoro!’ — Amen! *Dođi, Gospodine Isuse!*” (Otkrivenje 22,20; kurziv dodan)

Koliko skoro? Iz naše perspektive, čim sklopimo oči u trenutku smrti. Jer već sljedeće čega ćemo biti svjesni, bit će Kristov povratak. A s obzirom na to koliko naš život brzo prolazi, eto koliko će skoro Isus doći po nas. Možda će naša prva misao nakon uskrснуća biti: “O, Gospodine, ipak si na kraju brzo došao!”

Sada tek nešto naziremo, kao kroz staklo. Ali tada ćemo Ga vidjeti licem k licu. Nemojte se umoriti od čekanja. Održavajte tu svoju čežnju živom, imajte je uvijek pred sobom, s vjerom i pouzdanjem u Božju ljubav i dobrotu. Gospodine Isuse, dođi uskoro!

Pomolite se odmah sada da vaša vjera ne prestane, da vam ta vjera omogućí da se predate sasvim i u potpunosti Onome koji je umro za vas i koji se uskoro vraća po vas.

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

“Ako ne prihvatimo Kristovu vjeru hraneći se iz Božje riječi, nećemo imati pravo ući u Božji grad. Nakon što smo živjeli na zemaljskoj hrani i odgojili svoj ukus da ljubi svjetovne stvari, mi nećemo biti spremni za nebeske dvorove; nećemo moći cijeniti čisto, nebesko ozračje. Glasovi anđela i zvukovi njihovih harfi ne bi nas zadovoljili. Nebeska znanost bila bi našim umovima zagonetka. Mi trebamo biti gladni i žedni Kristove pravednosti; nas treba oblikovati preobražavajući utjecaj Njegove milosti kako bismo se mogli pripremiti za društvo nebeskih anđela. ...

Tada narodi neće imati drugog zakona osim zakona Neba. Svi će biti sretna, sjedinjena obitelj odjevena u haljine slave i zahvalnosti. ... Na obzoru će zajedno pjevati jutarnje zvijezde, a sinovi Božji će uzvikivati s radošću dok će Bog i Krist zajedno proglasiti: ‘Grijeha ni smrti više neće biti.’

Mi želimo steći naviku razgovaranja o Nebu, prekrasnom Nebu. Razgovarajte o tome životu koji će trajati sve dok Bog živi i tada ćete zaboraviti svoje male kušnje i teškoće. Neka um bude privučen Bogu.” (Ellen G. White, *Vjera kojom živim*, str. 373; u izvorniku 363)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Pročitajte viđenje Neba koje imala Ellen G. White, a opisano je u knjizi *Rani spisi*, str. 33–38 (u izvorniku str. 14–20). Što vas se najviše dojmilo u tom opisu?

2. Koju biste misao iz pouka za ovo tromjesečje željeli zapamtiti kako biste produbili svoj odnos s Bogom, dok ne ugledate Isusa licem k licu?

3. Koja osoba u vašem životu treba čuti za nadu u Nebo? Iznosite joj tu nadu što je prije moguće. Ali imajte na umu da ne možete objaviti drugima nadu koju vi sami ne posjedujete.

Sažetak: Dok držimo pogled prikovan za cilj, uzdajmo se “u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do dana Krista Isusa” (Filipljanima 1,6). Bog je otpočeo ovaj odnos koji imamo s Njim i On će ga dovesti do savršenstva. Neka Bog učini da rastemo u ljubavi i vjeri dok čekamo taj dan, oslanjajući se uvijek samo na Kristovu pravednost koja nam se pripisuje na osnovi vjere.

Radosni u nevoljama

1	S 2. Korinćanima 12,9	Božja milost je dovoljna u progonstvu
2	Č 2. Korinćanima 12,10	On će me ojačati
3	P Kološanima 1,24	Zato što ljubim Njegovu Crkvu
4	S Djela 5,40.41	Zato što se smatram dostojnim trpjeti
5	N Jakov 1,2.3	Jer se isplati biti strpljiv
6	P Kološanima 1,11.12	S Bogom patnje podnosite s radošću
7	U Galaćanima 5,22.23	Kada Njegov Duh djeluje u meni
8	S Jakov 5,10.11	Ohrabruju me primjeri proroka
9	Č 1. Petrova 4,14	Kada nosim Kristovu sramotu
10	P 2. Korinćanima 6,1.10	Posjedovanje vječne vrijednosti
11	S Propovjednik 7,3	Iskustva su Božji radnici
12	N Rimljanima 12,12	Kad smo ustrajni u molitvi
13	P Psalam 90,15	Bog dopušta patnju
14	U Psalam 51,10	Za naše dobro
15	S Psalam 31,8	Gospodin je nježan i strpljiv
16	Č Job 5,17	On želi pročistiti čak i mene
17	P Psalam 119,92	Da naučim posljedice i bijedu grijeha
18	S 2. Korinćanima 7,4	Neka Bog bude moja snaga
19	N 2. Korinćanima 1,3.4	Da možemo utješiti druge
20	P Ivan 16,20	Radost kad je Isus uskrsnuo
21	U Ivan 16,22	Vječna radost
22	S Jeremija 31,13	Kad me Bog vodi
23	Č Psalam 30,11	Kada Mu vjerujem
24	P Izaija 61,3	Kad se istinski pokajemo
25	S Luka 6,21	Unaprijed smo upozoreni na kušnj
26	N Izreke 10,22	Bog dopušta tugu
27	P Hebrejima 12,11	Pravednost je nagrada za patnju
28	U 1. Petrova 4,12.13	Dionici Kristove slave
29	S 1. Petrova 1,5.6	Spasenje
30	Č Matej 5,11.12	Nagrada na Nebu

Radost i zadovoljstvo

1	P Matej 9,2	Budimo radosni zbog oprostaja grijeha
2	S Djela 23,11	Zato što smo Njegovi svjedoci
3	N Djela 27,25	Zato što Bog održava svoja obećanja
4	P Psalam 4,8	Radost od Boga ne može nestati
5	U Psalam 16,8.9	Zajednica s Bogom donosi radost
6	S Psalam 40,17	Radujte se zbog spasenja
7	Č Psalam 97,11	Činjenje onoga što je pravo veseli srce
8	P Psalam 105,43.45	Budite odjeveni u Božje vodstvo
9	S Djela 14,17	On žudi usrećiti svoju djecu
10	N Izreke 12,25	Radujte se lijepoj riječi
11	P 1. Timoteju 6,6	Pobožnost je izvor zadovoljstva
12	U 1. Timoteju 6,8	Bogatstvo nije nužno
13	S Filipljanima 4,11	Zadovoljstvo u sadašnjem stanju
14	Č Luka 3,14	Ljubav prema Bogu, umjesto bogatstvu
15	P Hebrejima 13,5	Obećanje zadovoljnima
16	S Izreke 6,34.35	Sebičnost rađa nezadovoljstvo
17	N Jeremija 45,5	Zadovoljstvo u onome što daje Nebo
18	P Izreke, 15,15	Veselo srce na gozbi je bez prestanka
19	U Izreke 17,22	Pomaže i liječi
20	S Propovjednik 8,15	To je kršćanska vrlina
21	Č Jeremija 30,19	Božji narod posjeduje radost
22	P Job 8,20.21	Bogu na zadovoljstvo
23	S Luka 15,22.23	Raduje se kad se rasipnik vrati
24	N Luka 15,24	Raduje se s drugima
25	P Izreke 15,13	Radost se očituje na našem licu
26	U Rimljanima 12,8	Oplemenjuje dužnosti i naporan rad
27	S 2. Korinćanima 9,7	Božje prihvaćanje naših darova
28	Č Zaharija 8,19	Treba se naći na skupu Njegovih svetih
29	P Matej 14,27	Temelji se na prijateljstvu s Isusom
30	S Ivan 16,33	U Kristovoj pobjedničkoj sili
31	N Izaija 41,10	Bog otklanja strah

Radost u zajedništvu

1	P Filipljanima 4,1	Kršćansko zajedništvo u ljubavi
2	U Filipljanima 2,2	U skladnom životu s našom braćom
3	S 1. Korinćanima 12,26	Raduje se sreći drugih
4	Č Filipljanima 1,25	Prenosi radost drugima
5	P 2. Timoteju 1,4	Osvježava naša srca
6	S Filipljanima 1,4.5	U molitvi za duše
7	N Djela 28,15	U ohrabrenju drugih vjernika
8	P Psalam 133,1	Društvena zajednica ugodna je Nebu
9	U Ponovljeni zakon 16,14	Dijeljenje našeg doma s beskućnicima
10	S 2. Korinćanima 7,16	Imajmo povjerenja u naše bližnje
11	Č 2. Korinćanima 7,13	Zalaganje za dobrobit drugih
12	P Rimljanima 15,32	Okrepljenje drugih po Kristu
13	S Izlazak 4,14	U zajedničkom radu za Boga
14	N 2. Samuelova 1,26	Jonatanova nesebična ljubav
15	P Rimljanima 12,15	Radujmo se zajedno
16	U Luka 1,58	Sretni zbog prijatelja
17	S Filipljanima 2,17.18	Žrtva za blagoslov drugih
18	Č 2. Korinćanima 2,3	Sudjelovanje u radostima i tugama
19	P Izreke 27,9	Ljubazne riječi
20	S Luka 15,6	U radu za zalutale
21	N Luka 15,9	U povratku izgubljenog
22	P Propovjednik 9,9	Obiteljska sreća u Kristovoj ljubavi
23	U Izreke 5,18	Brak je samo početak ljubavi
24	S Izreke 15,20	Poslušna djeca donose radost
25	Č Izreke 31,25.28	Vjerna majka je blagoslov
26	P Izreke 23,24.25	Djeca su odraz svojih roditelja
27	S Ponovljeni zakon 12,12	Obiteljsko bogoslužje, najslade vrijeme
28	N Izreke 3,12	Otac treba poticati dragocjene vrline
29	P Izaija 62,5	Krist će se radovati svojoj nevjesti
30	U Otkrivenje 19,7.9	Jedinstvo Krista i Njegove Crkve

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. Psalam 80	1. Psalam 05,1-15	1. Psalam 126
2. Psalam 81	2. Psalam 105,16-32	2. Psalam 127
3. Psalam 82		3. Psalam 128
4. Psalam 83	3. Psalam 105,33-45	4. Psalam 129
	4. Psalam 106,1-15	5. Psalam 130
5. Psalam 84	5. Psalam 106,16-33	6. Psalam 131
6. Psalam 85	6. Psalam 106,34-48	
7. Psalam 86	7. Psalam 107,1-22	7. Psalam 132
8. Psalam 87	8. Psalam 107,23-43	8. Psalam 133
9. Psalam 88,1-9	9. Psalam 108	9. Psalam 134
10. Psalam 88,10-19		10. Psalam 135
11. Psalam 89,1-15	10. Psalam 109,1-19	11. Psalam 136
	11. Psalam 109,20-31	12. Psalam 137
12. Psalam 89,16-30	12. Psalam 100	13. Psalam 138
13. Psalam 89,31-53	13. Psalam 111	
14. Psalam 90	14. Psalam 112	14. Psalam 139,1-12
15. Psalam 91	15. Psalam 113	15. Psalam 139,13-24
16. Psalam 92	16. Psalam 114	16. Psalam 140
17. Psalam 93		17. Psalam 141
18. Psalam 94	17. Psalam 115	18. Psalam 142
	18. Psalam 116	19. Psalam 143
19. Psalam 95	19. Psalam 117	20. Psalam 14,1-11
20. Psalam 96	20. Psalam 118	
21. Psalam 97	21. Psalam 119,1-24	21. Psalam 144,12-15
22. Psalam 98	22. Psalam 119,25-48	22. Psalam 145
23. Psalam 99	23. Psalam 119,49-80	23. Psalam 146
24. Psalam 100		24. Psalam 147
25. Psalam 101	24. Psalam 119,81-96	25. Psalam 148
	25. Psalam 119,97-136	26. Psalam 149
26. Psalam 102,1-12	26. Psalam 120	27. Psalam 150
27. Psalam 102,13-29	27. Psalam 121	
28. Psalam 103	28. Psalam 122	28. Psalam 1
29. Psalam 104,1-18	29. Psalam 123	29. Psalam 2
30. Psalam 104,19-35	30. Psalam 124	30. Psalam 3
	31. Psalam 125	

ČITANJE BIBLIJE REDOM

TRAVANJ

1. 1. Kraljevi 12—14
2. 1. Kraljevi 15—17
3. 1. Kraljevi 18—20
4. 1. Kraljevi 21—22

5. 2. Kraljevi 1—5
6. 2. Kraljevi 6—8
7. 2. Kraljevi 9—11
8. 2. Kraljevi 12—14
9. 2. Kraljevi 15—17
10. 2. Kraljevi 18—21
11. 2. Kraljevi 22—25

12. 1. Ljetopisa 1—3
13. 1. Ljetopisa 4—6
14. 1. Ljetopisa 7—9
15. 1. Ljetopisa 10—12
16. 1. Ljetopisa 13—15
17. 1. Ljetopisa 16—18
18. 1. Ljetopisa 19—21

19. 1. Ljetopisa 22—24
20. 1. Ljetopisa 25—27
21. 1. Ljetopisa 28—29
22. 2. Ljetopisa 1—3
23. 2. Ljetopisa 4—6
24. 2. Ljetopisa 7—9
25. 2. Ljetopisa 10—13

26. 2. Ljetopisa 14—16
27. 2. Ljetopisa 17—19
28. 2. Ljetopisa 20—22
29. 2. Ljetopisa 23—24
30. 2. Ljetopisa 25—27

SVIBANJ

1. 2. Ljetopisa 28—30
2. 2. Ljetopisa 31—33

3. 2. Ljetopisa 34—36
4. Ezra 1—3
5. Ezra 4—6
6. Ezra 7—10
7. Nehemija 1—3
8. Nehemija 4—6
9. Nehemija 7—9

10. Nehemija 10—11
11. Nehemija 12—13
12. Estera 1—3
13. Estera 4—7
14. Estera 8—10
15. Job 1—3
16. Job 4—6

17. Job 7—9
18. Job 10—12
19. Job 13—15
20. Job 16—18
21. Job 19—21
22. Job 22—24
23. Job 25—27

24. Job 28—30
25. Job 31—33
26. Job 34—36
27. Job 37—39
28. Job 40—42
29. Psalam 1—3
30. Psalam 4—6

31. Psalam 7—9

LIPANJ

1. Psalam 10—12
2. Psalam 13—15
3. Psalam 16—19
4. Psalam 20—23
5. Psalam 24—26
6. Psalam 27—29

7. Psalam 30—32
8. Psalam 33—35
9. Psalam 36—38
10. Psalam 39—42
11. Psalam 43—46
12. Psalam 47—49
13. Psalam 50—52

14. Psalam 53—54
15. Psalam 55—57
16. Psalam 58—60
17. Psalam 61—64
18. Psalam 65—67
19. Psalam 68—70
20. Psalam 71—73

21. Psalam 74—76
22. Psalam 77—79
23. Psalam 80—82
24. Psalam 83—86
25. Psalam 87—89
26. Psalam 90—92
27. Psalam 93—95

28. Psalam 96—98
29. Psalam 99—101
30. Psalam 102—104

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

TRAVANJ	SVIBANJ	LIPANJ
1. 1. Ljetopisa 4	1. 2. Ljetopisa 5	1. 2. Ljetopisa 36
2. 1. Ljetopisa 5	2. 2. Ljetopisa 6	2. Ezra 1
3. 1. Ljetopisa 6		3. Ezra 2
4. 1. Ljetopisa 7	3. 2. Ljetopisa 7	4. Ezra 3
	4. 2. Ljetopisa 8	5. Ezra 4
5. 1. Ljetopisa 8	5. 2. Ljetopisa 9	6. Ezra 5
6. 1. Ljetopisa 9	6. 2. Ljetopisa 10	
7. 1. Ljetopisa 10	7. 2. Ljetopisa 11	7. Ezra 6
8. 1. Ljetopisa 11	8. 2. Ljetopisa 12	8. Ezra 7
9. 1. Ljetopisa 12	9. 2. Ljetopisa 13	9. Ezra 8
10. 1. Ljetopisa 13		10. Ezra 9
11. 1. Ljetopisa 14	10. 2. Ljetopisa 14	11. Ezra 10
	11. 2. Ljetopisa 15	12. Nehemija 1
12. 1. Ljetopisa 15	12. 2. Ljetopisa 16	13. Nehemija 2
13. 1. Ljetopisa 16	13. 2. Ljetopisa 17	
14. 1. Ljetopisa 17	14. 2. Ljetopisa 18	14. Nehemija 3
15. 1. Ljetopisa 18	15. 2. Ljetopisa 19	15. Nehemija 4
16. 1. Ljetopisa 19	16. 2. Ljetopisa 20	16. Nehemija 5
17. 1. Ljetopisa 20		17. Nehemija 6
18. 1. Ljetopisa 21	17. 2. Ljetopisa 21	18. Nehemija 7
	18. 2. Ljetopisa 22	19. Nehemija 8
19. 1. Ljetopisa 22	19. 2. Ljetopisa 23	20. Nehemija 9
20. 1. Ljetopisa 23	20. 2. Ljetopisa 24	
21. 1. Ljetopisa 24	21. 2. Ljetopisa 25	21. Nehemija 10
22. 1. Ljetopisa 25	22. 2. Ljetopisa 26	22. Nehemija 11
23. 1. Ljetopisa 26	23. 2. Ljetopisa 27	23. Nehemija 12
24. 1. Ljetopisa 27		24. Nehemija 13
25. 1. Ljetopisa 28	24. 2. Ljetopisa 28	25. Estera 1
	25. 2. Ljetopisa 29	26. Estera 2
26. 1. Ljetopisa 29	26. 2. Ljetopisa 30	27. Estera 3
27. 2. Ljetopisa 1	27. 2. Ljetopisa 31	
28. 2. Ljetopisa 2	28. 2. Ljetopisa 32	28. Estera 4
29. 2. Ljetopisa 3	29. 2. Ljetopisa 33	29. Estera 5
30. 2. Ljetopisa 4	30. 2. Ljetopisa 34	30. Estera 6
	31. 2. Ljetopisa 35	

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBANJU I LIPNJU 2026.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ					LIPANJ			
	4.4.	11.4.	18.4.	25.4.	2.5.	9.5.	16.5.	23.5.	30.5.	6.6.	13.6.	20.6.	27.6.
Beli Manastir	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Biograd	19.31	19.39	19.47	19.56	20.04	20.13	20.20	20.27	20.32	20.38	20.41	20.44	20.44
Bjelovar	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Borovo	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Brač	19.26	19.34	19.43	19.50	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Cres	19.36	19.44	19.53	20.02	20.11	20.19	20.27	20.34	20.40	20.46	20.50	20.52	20.52
Crikvenica	19.35	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Čakovec	19.29	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Dalj	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.31	20.35	20.37	20.38
Daruvar	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Delnice	19.35	19.44	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.36	20.42	20.47	20.51	20.53	20.54
Dubrovnik	19.19	19.26	19.34	19.42	19.50	19.58	20.05	20.12	20.17	20.23	20.26	20.28	20.29
Dugi Otok	19.32	19.41	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Đakovo	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Garešnica	19.27	19.36	19.45	19.54	20.04	20.12	20.20	20.28	20.34	20.39	20.43	20.46	20.46
Gospić	19.32	19.40	19.49	19.58	20.07	20.14	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Grubišno Polje	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Hvar	19.26	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.14	20.22	20.27	20.32	20.36	20.38	20.38
Ilok	19.16	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.09	20.16	20.22	20.28	20.32	20.34	20.35
Karlovac	19.32	19.41	19.50	19.59	20.08	20.17	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Knin	19.28	19.36	19.44	19.53	20.02	20.10	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Koprivnica	19.28	19.38	19.47	19.56	20.05	20.14	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.49
Korčula	19.23	19.31	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.27	20.31	20.33	20.34
Kornat	19.31	19.40	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.27	20.33	20.38	20.41	20.44	20.44
Krapina	19.32	19.41	19.51	20.00	20.10	20.19	20.27	20.35	20.41	20.46	20.50	20.53	20.53
Križevci	19.29	19.38	19.47	19.56	20.06	20.15	20.23	20.31	20.37	20.43	20.47	20.49	20.50
Krk	19.36	19.45	19.53	20.02	20.11	20.20	20.28	20.35	20.41	20.47	20.51	20.53	20.53
Kutina	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.20	20.28	20.34	20.40	20.43	20.46	20.46
Lastovo	19.25	19.32	19.40	19.49	19.56	20.04	20.11	20.19	20.24	20.29	20.32	20.35	20.35
Lipik	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.44
Lošinj	19.35	19.44	19.53	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Makarska	19.23	19.32	19.40	19.48	19.56	20.04	20.12	20.19	20.25	20.29	20.33	20.35	20.36
Maruševac	19.30	19.39	19.49	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.39	20.44	20.49	20.51	20.51
Metković	19.22	19.30	19.38	19.46	19.55	20.02	20.10	20.17	20.22	20.28	20.31	20.34	20.34

POČECI SUBOTA U TRAVNJU, SVIBNJU I LIPNJU 2026.

MJESTO	TRAVANJ				SVIBANJ					LIPANJ			
	4.4.	11.4.	18.4.	25.4.	2.5.	9.5.	16.5.	23.5.	30.5.	6.6.	13.6.	20.6.	27.6.
Mljet	19.22	19.29	19.37	19.45	19.53	20.01	20.08	20.15	20.20	20.26	20.29	20.32	20.32
Našice	19.21	19.30	19.39	19.48	19.58	20.06	20.14	20.22	20.28	20.33	20.37	20.40	20.40
Nova Gradiška	19.25	19.34	19.42	19.51	20.01	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.42	20.43
Novska	19.27	19.36	19.45	19.54	20.03	20.11	20.20	20.27	20.33	20.38	20.43	20.45	20.46
Opatija	19.37	19.46	19.55	20.04	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Osijek	19.20	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.20	20.26	20.32	20.36	20.38	20.38
Otočac	19.32	19.41	19.50	19.58	20.07	20.16	20.23	20.31	20.37	20.42	20.46	20.48	20.49
Pag	19.32	19.41	19.49	19.58	20.07	20.15	20.23	20.30	20.36	20.41	20.45	20.47	20.48
Pakrac	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.25	20.31	20.37	20.41	20.43	20.43
Pelješac	19.22	19.30	19.38	19.46	19.54	20.02	20.09	20.16	20.21	20.26	20.30	20.32	20.32
Petrinja	19.29	19.38	19.47	19.56	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.41	20.44	20.47	20.47
Ploče	19.22	19.31	19.38	19.47	19.55	20.03	20.10	20.17	20.23	20.28	20.32	20.34	20.34
Poreč	19.40	19.49	19.58	20.07	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.58	20.58
Požega	19.24	19.32	19.41	19.50	20.00	20.08	20.16	20.24	20.30	20.35	20.40	20.41	20.42
Pula	19.39	19.47	19.56	20.05	20.14	20.22	20.30	20.37	20.43	20.49	20.52	20.55	20.55
Rab	19.35	19.44	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.34	20.39	20.44	20.49	20.50	20.51
Rijeka	19.37	19.46	19.54	20.03	20.13	20.21	20.29	20.37	20.43	20.48	20.52	20.54	20.55
Rovinj	19.40	19.49	19.58	20.06	20.16	20.24	20.32	20.40	20.46	20.51	20.55	20.57	20.58
Sinj	19.26	19.34	19.43	19.51	19.59	20.07	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Sisak	19.29	19.38	19.46	19.55	20.05	20.13	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.47	20.47
Slatina	19.24	19.33	19.42	19.51	20.00	20.09	20.17	20.25	20.31	20.36	20.40	20.43	20.43
Slavonski Brod	19.21	19.30	19.39	19.48	19.57	20.05	20.14	20.21	20.27	20.32	20.37	20.39	20.39
Slunj	19.32	19.41	19.50	19.58	20.08	20.16	20.24	20.32	20.38	20.43	20.47	20.49	20.50
Split	19.26	19.35	19.43	19.51	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.33	20.37	20.39	20.40
Šibenik	19.31	19.38	19.47	19.55	20.04	20.12	20.19	20.26	20.32	20.37	20.41	20.43	20.44
Varaždin	19.29	19.39	19.48	19.58	20.07	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.51
Vinkovci	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.38
Virovitica	19.25	19.34	19.43	19.52	20.01	20.10	20.18	20.26	20.32	20.37	20.41	20.44	20.44
Vis	19.27	19.35	19.43	19.52	20.00	20.08	20.15	20.22	20.28	20.32	20.37	20.38	20.39
Vukovar	19.19	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.11	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37
Zadar	19.32	19.40	19.49	19.57	20.06	20.14	20.22	20.29	20.35	20.40	20.44	20.46	20.47
Zagreb	19.31	19.40	19.49	19.58	20.08	20.16	20.25	20.32	20.38	20.44	20.48	20.50	20.50
Županja	19.20	19.28	19.37	19.46	19.55	20.04	20.12	20.19	20.25	20.31	20.35	20.37	20.37

(Vremena u ovoj tablici navedena su po ljetnom računanju.)

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Moja molitvena iskustva:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) “Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

Istočna srednjoafrička divizija

Unije	Crkve	Skupine	Vjernaika	Stanovnika
Burundi	543	501	217.805	13.186.000
Istočni Kongo	354	460	145.063	14.654.838
Istočna Kenja	3.902	2.086	625.868	52.569.000
Istočna Etiopija	650	565	124.422	113.657.931
Sjeveroistočni Kongo	1.291	943	266.092	37.694.100
Sjeveroistočna Tanzanija	2.981	1.586	776.082	37.120.942
Ruanda	1.947	617	1.099.043	14.095.000
Južni Sudan	122	227	72.950	11.089.000
Južna Tanzanija	1.472	1.188	233.273	30.317.058
Uganda	1.519	2.743	493.060	48.582.000
Zapadni Kongo	693	536	368.969	49.913.962
Zapadna Kenja	3.902	1.824	543.886	20.674.993
Zapadna Etiopija	470	133	121.899	14.002.069
Misijiska polja				
Eritreja	3	12	526	3.749.000
Sudan	6	4	1.051	50.449.000
Ukupno	19.855	13.425	5.089.989	511.755.000

Misijiski projekti

1. Medijski centar s Hope Channelom, Adventističkim radijom u svijetu (Adventist World Radio), evanglizacijskim centrom za društvene mreže i pozivnim centrom u Kinšasi, Demokratska Republika Kongo.
2. Škola za zdravstveno osoblje, Adventističko sveučilište Lukanga, Lubero, Demokratska Republika Kongo.
3. Klinika Buganda, Burundi.
4. Adventistički gijeji vrte Merisho, Ongala Rongai, Kenja.
5. Adventistička klinika Zanziibar, Tanzanija.

